

Bruxelles, 13 mai 2022
(OR. en)

9068/22

**Dosar interinstituțional:
2022/0155(COD)**

JAI 641
ENFOPOL 256
CRIMORG 69
IXIM 119
DATAPROTECT 149
CYBER 170
COPEN 182
FREMP 98
TELECOM 216
COMPET 332
MI 388
CONSOM 117
DIGIT 97
CODEC 690
IA 71

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	12 mai 2022
Destinatar:	General Secretariat of the Council
Nr. doc. Csie:	COM(2022) 209 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de stabilire a normelor de prevenire și combatere a abuzului sexual asupra copiilor

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2022) 209 final.

Anexă: COM(2022) 209 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 11.5.2022
COM(2022) 209 final

2022/0155 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de stabilire a normelor de prevenire și combatere a abuzului sexual asupra copiilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2022) 209 final} - {SWD(2022) 209 final} - {SWD(2022) 210 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- Motivele și obiectivele propunerii**

Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului și articolul 24 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”)¹ consacră ca drepturi asigurarea protecției și a îngrijirii necesare pentru interesul superior și bunăstarea copiilor. În 2021, Comitetul pentru drepturile copilului din cadrul Organizației Națiunilor Unite a subliniat că aceste drepturi trebuie să fie protejate în egală măsură și în mediul digital². Protecția copiilor, atât offline, cât și online, constituie o prioritate a Uniunii.

Cel puțin unul din cinci copii este victima violenței sexuale în copilărie³. Conform unui studiu realizat la nivel mondial în 2021, peste o treime din respondenți au declarat că în copilărie li s-a cerut să aibă un comportament sexual explicit în mediul online și peste jumătate au suferit o formă de abuz sexual online asupra copiilor⁴. Copiii cu handicap sunt expuși unui risc și mai mare de a fi victime ale unor acte de violență sexuală: până la 68 % din fetele și 30 % din băieții cu dizabilități intelectuale sau cu tulburări de dezvoltare vor fi abuzați sexual înainte de împlinirea vârstei de 18 ani⁵. Materialele care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sunt rezultatul abuzului sexual fizic asupra copiilor. Detectarea și raportarea acestor materiale sunt necesare pentru a împiedica producerea și diseminarea lor și reprezintă un mijloc esențial în vederea identificării și a acordării de asistență victimelor. În contextul pandemiei de COVID-19, copiii au fost expuși într-o măsură semnificativ mai mare abuzurilor online nedorite, inclusiv ademenirii în scopul abuzului sexual. În pofida faptului că abuzul sexual asupra copiilor, exploatarea sexuală a copiilor și materialele care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor constituie infracțiuni în întreaga UE în temeiul Directivei privind abuzul sexual asupra copiilor⁶, adoptată în 2011, este clar că, în prezent, UE nu reușește încă să-i protejeze pe copii împotriva abuzului sexual și că dimensiunea online reprezintă o provocare deosebită.

Prin urmare, la 24 iulie 2020, Comisia Europeană a adoptat Strategia UE pentru combaterea mai eficace a abuzului sexual asupra copiilor⁷, care constituie un răspuns cuprinzător la amenințarea tot mai mare pe care o reprezintă abuzul sexual asupra copiilor, atât offline, cât și online, prin îmbunătățirea prevenirii și a investigării acestor infracțiuni, precum și prin îmbunătățirea asistenței acordate victimelor. Strategia include opt inițiative menite să instituie

¹ Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, [2012/C 326/02](#), 26 octombrie 2012.

² [Observația generală nr. 25 \(2021\) a ONU](#) privind drepturile copilului în mediul digital.

³ [Campania „Unul din cinci”](#), Consiliul Europei, 2010-2015.

⁴ [Sondaj efectuat de Economist Impact](#), la care au participat peste 5 000 de tineri cu vârste cuprinse între 18 și 20 de ani din 54 de țări, publicat în [Global Threat Assessment, WeProtect Global Alliance, 2021](#).

⁵ Reprezentantul special al secretarului general al ONU privind violența împotriva copiilor, [Children with Disabilities](#) („Copiii cu dizabilități”).

⁶ Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual, a exploatarea sexuală a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului.

⁷ [Strategia UE pentru combaterea mai eficace a abuzului sexual asupra copiilor](#), COM(2020) 607, 24 iulie 2020, p. 2.

un cadru juridic solid pentru protecția copiilor și să faciliteze o abordare coordonată în rândul numeroșilor actori care participă la protejarea și sprijinirea copiilor. Aceste inițiative au scopul de a identifica lacunele legislative și de a asigura faptul că legislația UE permite un răspuns eficace, de a intensifica eforturile depuse de autoritățile de aplicare a legii la nivel național și la nivelul UE, de a crea posibilitatea ca statele membre să protejeze mai bine copiii prin prevenire, de a stimula eforturile depuse de sectorul economic pentru a asigura protecția copiilor atunci când utilizează serviciile pe care le oferă și de a îmbunătăți protecția copiilor la nivel mondial prin cooperarea multipartită. Această strategie specifică este însoțită de alte eforturi complementare. La 24 martie 2021, Comisia Europeană a adoptat Strategia cuprinzătoare a UE privind drepturile copilului, care propune măsuri consolidate de protecție a copiilor împotriva tuturor formelor de violență, inclusiv a abuzului online. În plus, această strategie invită întreprinderile să își continue eforturile de detectare, raportare și eliminare a conținutului online ilegal, inclusiv a abuzului sexual online asupra copiilor, de pe platformele lor și din cadrul serviciilor pe care le oferă. Propunerea de Declarație europeană privind drepturile și principiile digitale pentru deceniul digital⁸ include, de asemenea, angajamentul de a-i proteja pe toți copiii împotriva conținutului ilegal, a exploatării, a manipulării și a abuzului online și de a preveni utilizarea spațiului digital pentru comiterea de infracțiuni sau facilitarea comiterii de infracțiuni⁹.

În acest context, furnizorii de servicii de găzduire sau de comunicații interpersonale („furnizorii”) joacă un rol deosebit de important. Comportamentul responsabil și diligent al acestora este esențial pentru un mediu online sigur, previzibil și de încredere și pentru exercitarea drepturilor fundamentale garantate de cartă. Odată cu dezvoltarea lumii digitale, a crescut dramatic circulația imaginilor și a materialelor video care prezintă abuzuri sexuale asupra copiilor, perpetuând astfel prejudiciile suferite de victime. De asemenea, infractorii au găsit prin intermediul acestor servicii noi căi de a intra în contact cu copiii și de a-i exploata.

Anumiți furnizori utilizează deja în mod voluntar tehnologiile pentru a detecta, a raporta și a elimina din cadrul serviciilor lor abuzul sexual asupra copiilor. Cu toate acestea, măsurile luate de furnizori variază foarte mult, marea majoritate a cazurilor fiind raportate de câțiva furnizori, în timp ce un număr semnificativ de furnizori nu iau nicio măsură. Calitatea și relevanța rapoartelor pe care autoritățile de aplicare a legii din UE le primesc din partea furnizorilor variază, de asemenea, în mod considerabil. Totuși, organizații cum ar fi Centrul național pentru copii dispăruți și exploatați (*National Centre for Missing and Exploited Children* – NCMEC), căruii furnizorii din SUA au obligația de a-i furniza rapoarte în temeiul legislației SUA atunci când iau cunoștință de abuzuri sexuale asupra copiilor în cadrul serviciilor lor, au primit peste 21 de milioane de rapoarte în 2020, dintre care peste 1 milion se refereau la state membre ale UE. Cele mai recente date privind rapoartele primite în 2021 indică o nouă creștere, apropiindu-se de pragul de 30 de milioane¹⁰.

În pofida contribuției importante a anumitor furnizori, acțiunile voluntare s-au dovedit, prin urmare, insuficiente pentru a combate utilizarea necorespunzătoare a serviciilor online în scopul abuzului sexual asupra copiilor. În consecință, mai multe state membre au început să

⁸ Declarația europeană privind drepturile și principiile digitale pentru deceniul digital, [COM\(2022\) 28](#), 26 ianuarie 2022.

⁹ [Strategia UE privind drepturile copilului](#), COM(2021) 142, 24 martie 2021.

¹⁰ Datele privind rapoartele primite în 2021, și anume aproximativ 29,4 milioane, reprezintă o creștere anuală de 35 %, *EU Cybercrime data snapshot NCMEC*, accesat la 11 martie 2022.

elaboreze și să adopte norme naționale de combatere a abuzului sexual online asupra copiilor. După cum demonstrează raportul de evaluare a impactului care însoțește prezenta propunere, acest lucru are drept rezultat dezvoltarea unor cerințe naționale divergente, ceea ce, la rândul său, duce la sporirea fragmentării pieței unice digitale a serviciilor¹¹. În acest context, sunt necesare norme uniforme ale Uniunii privind detectarea, raportarea și eliminarea abuzului sexual online asupra copiilor pentru a completa Actul legislativ privind serviciile digitale, pentru a elimina barierele existente din calea pieței unice digitale și pentru a preveni proliferarea abuzului sexual online asupra copiilor.¹² Abordarea riscului de fragmentare prin prezenta propunere trebuie să țină seama de necesitatea de a garanta drepturile fundamentale ale copiilor la asigurarea îngrijirii și a protecției necesare pentru bunăstarea și sănătatea lor mintală și pentru interesul superior al copilului și să sprijine interesul public general de a preveni, de a investiga și de a urmări penal în mod eficace infracțiunile grave de abuz sexual asupra copiilor.

Pentru a aborda aceste provocări și ca răspuns la solicitările Consiliului și ale Parlamentului European, prezenta propunere urmărește, prin urmare, să instituie un cadru juridic clar și armonizat privind prevenirea și combaterea abuzului sexual online asupra copiilor. Scopul său este de a oferi securitate juridică furnizorilor în ceea ce privește responsabilitățile lor de a evalua și de a atenua riscurile și, dacă este necesar, de a detecta, de a raporta și de a elimina un astfel de abuz din cadrul serviciilor lor într-un mod compatibil cu drepturile fundamentale prevăzute în cartă și ca principii generale ale dreptului Uniunii. În combaterea abuzului sexual asupra copiilor care se manifestă în mediul online este necesar să se țină seama de drepturile și de interesele importante ale tuturor părților aflate în cauză. Prin urmare, este deosebit de important să se stabilească un echilibru adecvat între măsurile de protecție a copiilor care sunt victime ale abuzului sexual și drepturile lor fundamentale și, astfel, să se atingă obiective importante de interes societal general, pe de o parte, și drepturile fundamentale ale altor utilizatori și ale furnizorilor, pe de altă parte.

În consecință, prezenta propunere stabilește măsuri specifice care sunt proporționale cu riscul de utilizare necorespunzătoare a unui anumit serviciu în scopul abuzului sexual online asupra copiilor și fac obiectul unor condiții și garanții solide. Prezenta propunere urmărește, de asemenea, să asigure faptul că furnizorii își pot îndeplini responsabilitățile, prin înființarea unui centru european pentru prevenirea și combaterea abuzului sexual asupra copiilor („Centrul UE”) care să faciliteze și să sprijine punerea în aplicare a prezentului regulament și, astfel, să contribuie la eliminarea obstacolelor din calea pieței interne, în special în ceea ce privește obligațiile furnizorilor prevăzute în prezentul regulament de a detecta și de a raporta abuzul sexual online asupra copiilor și de a elimina materialele care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor. În special, Centrul UE va crea, va întreține și va opera baze de date conținând indicatori ai abuzului sexual online asupra copiilor pe care furnizorii vor trebui să îi utilizeze pentru a respecta obligațiile de detectare. Prin urmare, aceste baze de date ar trebui să fie

¹¹ Un exemplu în acest sens îl constituie diversele autorități, nou-înființate sau deja existente, responsabile cu monitorizarea și asigurarea respectării diferitelor obligații aplicabile gamei variate de furnizori de servicii, astfel cum sunt limitate de legislațiile naționale ale statelor membre. Pentru mai multe detalii, a se vedea secțiunea 3 din anexa 5 la Raportul privind evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere.

¹² A se vedea secțiunea 4, intitulată *Fragmentation of rules for digital services* („Fragmentarea normelor privind serviciile digitale”), a documentului [*Business Journeys on the Single Market: Practical Obstacles and Barriers*](#) („Un parcurs comercial pe piața unică: obstacole și bariere de ordin practic”), SWD(2020) 54, 10 martie 2020.

operaționale înainte de intrarea în vigoare a regulamentului. În acest scop, Comisia a pus deja la dispoziția statelor membre fonduri care să contribuie la pregătirile necesare pentru implementarea bazelor de date menționate. Centrul UE ar trebui, de asemenea, să aibă anumite atribuții complementare, cum ar fi acordarea de asistență autorităților naționale competente în îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament și acordarea de sprijin victimelor în legătură cu obligațiile furnizorilor. De asemenea, Centrul UE ar trebui să își utilizeze poziția centrală pentru a facilita cooperarea și schimbul de informații și de cunoștințe de specialitate, inclusiv în scopul elaborării de politici bazate pe date concrete și în scopul prevenirii. Prevenirea constituie o prioritate în cadrul eforturilor Comisiei de combatere a abuzului sexual asupra copiilor.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere pune în aplicare angajamentele asumate în cadrul Strategiei UE pentru combaterea mai eficace a abuzului sexual asupra copiilor, în special angajamentul de a propune actele legislative necesare pentru a lupta în mod efectiv împotriva abuzului sexual online asupra copiilor, inclusiv impunând furnizorilor obligația de a detecta materialele cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, și de a depune eforturi în vederea creării unui centru european pentru prevenirea și combaterea abuzului sexual asupra copiilor. Actualul cadru juridic al UE în acest domeniu constă în legislația Uniunii referitoare la abuzul sexual asupra copiilor, cum ar fi Directiva privind abuzul sexual asupra copiilor și Regulamentul (UE) 2021/1232 privind combaterea abuzului sexual online asupra copiilor¹³, care se aplică până la 3 august 2024 („regulamentul provizoriu”).

Prin introducerea obligației furnizorilor de a detecta, de a raporta, de a bloca și de a elimina materialele care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor din cadrul serviciilor lor, propunerea permite o mai bună detectare, investigare și urmărire penală a infracțiunilor prevăzute în Directiva privind abuzul sexual asupra copiilor. Actul legislativ propus completează noua Strategie europeană pentru un internet mai bun pentru copii¹⁴, care urmărește să creeze experiențe digitale sigure pentru copii și să promoveze dotarea copiilor cu mijloace de acțiune în mediul digital.

Centrul UE ar trebui să colaboreze îndeaproape cu Europol. Centrul UE va primi rapoartele de la furnizori, le va verifica, pentru ca rezultatele în mod evident fals pozitive să nu fie comunicate mai departe, și va transmite rapoartele verificate Europol, precum și autorităților naționale de aplicare a legii. Un reprezentant al Europol va face parte din Consiliul de administrație al Centrului UE. La rândul său, un reprezentant al Centrului UE ar putea face parte din Consiliul de administrație al Europol, pentru a se asigura în continuare cooperarea și coordonarea eficace.

Actul legislativ propus contribuie, de asemenea, la atingerea obiectivelor stabilite în mai multe instrumente de drept internațional. În acest sens, sunt relevante Convenția de la

¹³ [Regulamentul \(UE\) 2021/1232](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iulie 2021 privind o derogare temporară de la anumite dispoziții ale Directivei 2002/58/CE în ceea ce privește utilizarea tehnologiilor de către furnizorii de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere pentru prelucrarea datelor cu caracter personal și a altor date în scopul combaterii abuzului sexual online asupra copiilor (Text cu relevanță pentru SEE).

¹⁴ COM(2022) 212, 11 mai 2022.

Lanzarote a Consiliului Europei privind protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale¹⁵, ratificată de toate statele membre ale UE, care stabilește cerințe minime privind dreptul penal material, asistența acordată victimelor și programele de intervenție, precum și Convenția de la Budapesta a Consiliului Europei privind criminalitatea informatică¹⁶, ratificată de aproape toate statele membre ale UE, care prevede obligația părților de a incrimina ca infracțiune anumite comportamente legate de materialele care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea se bazează pe Regulamentul general privind protecția datelor¹⁷ (RGPD). În practică, furnizorii tind să invoce diverse motive ale prelucrării prevăzute în RGPD pentru a efectua prelucrarea datelor cu caracter personal pe care o implică detectarea și raportarea în mod voluntar a abuzului sexual online asupra copiilor. Propunerea stabilește un sistem de ordine de detectare specifice și precizează condițiile de detectare, asigurând un grad sporit de securitate juridică pentru aceste activități. În ceea ce privește activitățile obligatorii de detectare care implică prelucrarea datelor cu caracter personal, propunerea, în special ordinul de detectare emis pe baza acesteia, stabilește, prin urmare, motivul unei astfel de prelucrări menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (c) din RGPD, care prevede prelucrarea datelor cu caracter personal ce este necesară în vederea îndeplinirii unei obligații legale care îi revine operatorului în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern.

Propunerea vizează, printre altele, furnizorii care oferă servicii de comunicații electronice interpersonale și care, prin urmare, fac obiectul dispozițiilor naționale de punere în aplicare a Directivei asupra confidențialității și comunicațiilor electronice¹⁸ și a propunerii de revizuire a acesteia, aflată în curs de negociere¹⁹. Măsurile prevăzute în propunere limitează în anumite privințe domeniul de aplicare al drepturilor și obligațiilor care decurg din dispozițiile relevante ale directivei menționate, și anume în ceea ce privește activitățile care sunt strict necesare pentru executarea ordinelor de detectare. În acest sens, propunerea implică aplicarea, prin analogie, a articolului 15 alineatul (1) din directiva menționată.

Propunerea este, de asemenea, coerentă cu Directiva privind comerțul electronic și cu propunerea de act legislativ privind serviciile digitale (*Digital Services Act – DSA*)²⁰, cu privire la care s-a ajuns recent la un acord politic provizoriu între colegiitori²¹. În special,

¹⁵ Convenția Consiliului Europei privind protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale, CETS nr. 201, 25 octombrie 2007.

¹⁶ Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică, ETS nr. 185, 23 noiembrie 2001.

¹⁷ [Regulamentul \(UE\) 2016/679](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor).

¹⁸ [Directiva 2000/31/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă.

¹⁹ [Directiva 2002/58/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice).

²⁰ Propunere de regulament privind o piață unică pentru serviciile digitale ([Actul legislativ privind serviciile digitale](#)) și de modificare a Directivei 2000/31/CE, COM(2020) 825 final, 15 decembrie 2020.

²¹ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/IP_22_2545

propunerea stabilește cerințe specifice privind combaterea anumitor forme de activități ilegale desfășurate online și a conținutului ilegal partajat online, respectivele cerințe fiind însoțite de un set de garanții. În acest mod, propunerea va completa cadrul general prevăzut de DSA, odată ce va fi adoptat. Propunerea se bazează pe cadrul orizontal al DSA, care servește drept punct de referință, atunci când acest lucru este posibil, și stabilește norme mai specifice, atunci când acest lucru este necesar în cazul particular al combaterii abuzului sexual online asupra copiilor. De exemplu, unii furnizori pot face obiectul unei obligații mai generale de a evalua riscurile sistemice legate de utilizarea serviciilor lor în temeiul DSA și al unei obligații complementare de a efectua o evaluare specifică a riscurilor de abuz sexual online asupra copiilor în temeiul prezentei propuneri. Acești furnizori se pot baza pe evaluarea mai generală a riscurilor la efectuarea evaluării mai specifice a riscurilor și, la rândul lor, riscurile specifice identificate în cazul copiilor în cadrul serviciilor lor în conformitate cu evaluarea riscurilor specifice efectuată în temeiul prezentei propuneri pot contribui la măsuri de atenuare mai generale care să servească, de asemenea, la îndeplinirea obligațiilor care decurg din DSA.

Directiva privind comerțul electronic și DSA interzic statelor membre să impună furnizorilor de servicii intermediare obligații generale de a monitoriza sau de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe care să indice activități ilegale. În timp ce limitele precise ale acestei interdicții adresate statelor membre se clarifică doar treptat, regulamentul propus urmărește să respecte cerința esențială de a echilibra în mod echitabil diversele drepturi fundamentale aflate în conflict care ar putea fi afectate în temeiul interdicției, ținând seama de contextul specific al combaterii abuzului sexual online asupra copiilor și de importanța interesului public în cauză. Regulamentul propus realizează acest lucru în special prin direcționarea domeniului de aplicare al obligațiilor impuse furnizorilor expuși riscului și prin stabilirea unui set de norme și garanții clare și atent echilibrate, inclusiv prin definirea clară a obiectivelor urmărite, a tipului de materiale și de activități vizate, a unei abordări bazate pe riscuri, a domeniului de aplicare și a naturii obligațiilor relevante, a normelor privind căile de atac și a mecanismelor relevante menite să asigure supravegherea și transparența. Propunerea include, de asemenea, măsuri ferme menite să faciliteze și să sprijine punerea în aplicare și, prin urmare, să reducă povara suportată de furnizorii de servicii.

Îndeplinirea principalelor obiective ale propunerii este, de asemenea, în beneficiul victimelor. Ca atare, regulamentul propus este în concordanță cu Directiva privind drepturile victimelor ca instrument orizontal menit să îmbunătățească accesul victimelor la drepturile de care beneficiază²².

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Temeiul juridic pentru sprijinirea acțiunilor din acest domeniu îl constituie articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Articolul menționat prevede instituirea de măsuri care să asigure funcționarea pieței interne. Articolul 114 constituie temeiul juridic adecvat pentru un regulament care vizează armonizarea cerințelor impuse furnizorilor de servicii online relevante pe piața unică digitală. După cum s-a menționat mai

²² [Directiva 2012/29/UE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului.

sus, au început să apară bariere în calea pieței unice digitale a serviciilor ca urmare a introducerii de către unele state membre a unor norme naționale divergente de prevenire și combatere a abuzului sexual online asupra copiilor.

Regulamentul propus urmărește să elimine aceste divergențe existente și previne apariția unor obstacole viitoare care ar rezulta din elaborarea în continuare a unor astfel de norme naționale. Având în vedere caracterul transfrontalier intrinsec al furnizării de servicii online, lipsa de acțiune a UE care lasă loc unui cadru de reglementare fragmentat la nivel național ar genera o povară pentru furnizorii care trebuie să respecte seturi divergente de norme naționale și ar crea condiții inegale pentru furnizorii din întreaga UE, precum și posibile lacune.

- **Subsidiaritatea**

În conformitate cu principiul subsidiarității, acțiunea UE poate fi întreprinsă numai dacă obiectivele preconizate nu pot fi atinse prin acțiunea individuală a statelor membre, dar pot fi atinse mai bine la nivelul Uniunii.

Obiectivul de a asigura condiții de concurență echitabile pentru furnizorii din cadrul pieței unice digitale, luând în același timp măsuri de prevenire și combatere a abuzului sexual online asupra copiilor, nu poate fi atins prin acțiunea individuală a statelor membre. După cum s-a menționat, statele membre au început să impună furnizorilor cerințe pentru a combate abuzul sexual online asupra copiilor. Chiar și statele membre care nu au introdus încă astfel de cerințe iau în considerare tot mai mult adoptarea unor măsuri naționale în acest sens. Totuși, furnizorii vizați își desfășoară activitatea, de regulă, la nivel transfrontalier, adesea în întreaga UE, sau pot dori să facă acest lucru. În consecință, cerințele naționale impuse unor astfel de actori de pe piață pentru a combate abuzul sexual online asupra copiilor sporesc fragmentarea pe piața unică digitală și generează costuri semnificative de conformare pentru furnizori, fiind în același timp insuficient de eficace, dată fiind natura transfrontalieră a serviciilor în cauză.

Numai printr-o acțiune la nivelul UE se pot atinge obiectivele de a elimina barierele din calea pieței unice digitale pentru serviciile în cauză, de a spori securitatea juridică pentru furnizori și de a reduce costurile de conformitate, asigurând totodată eficacitatea cerințelor impuse actorilor de pe piață pentru a combate abuzul sexual online asupra copiilor datorită aplicabilității lor uniforme la nivel transfrontalier în întreaga UE. Prin urmare, acțiunea UE este necesară pentru a atinge obiectivele regulamentului propus și prezintă o valoare adăugată semnificativă în comparație cu acțiunile naționale.

- **Proportionalitatea**

Prezenta propunere vizează eliminarea barierelor existente din calea furnizării de servicii relevante în cadrul pieței unice digitale și prevenirea apariției unor bariere suplimentare, permițând, în același timp, o combatere eficace a abuzului sexual online asupra copiilor, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale pe care le au în temeiul dreptului Uniunii toate părțile în cauză. Pentru a atinge acest obiectiv, propunerea introduce obligații cu un obiectiv foarte precis și uniforme de evaluare și atenuare a riscurilor, completate, dacă este necesar, de ordine de detectare, raportare și eliminare a conținutului care prezintă abuzuri sexuale asupra copiilor. Aceste obligații se aplică furnizorilor relevanți care oferă servicii pe piața unică digitală, indiferent de locul în care își au sediul principal.

Normele propuse se aplică numai furnizorilor de anumite tipuri de servicii online care s-au dovedit a fi vulnerabile la utilizarea necorespunzătoare în scopul diseminării de materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau al ademenirii copiilor (cunoscute sub denumirea de „grooming”), în principal ca urmare a caracteristicilor tehnice ale respectivelor servicii online sau a vârstei utilizatorilor tipici ai respectivelor servicii online. Domeniul de aplicare al obligațiilor este limitat la ceea ce este strict necesar pentru atingerea obiectivelor menționate mai sus. Obligațiile sunt însoțite de măsuri de reducere la minimum a poverii impuse acestor furnizori, precum și de introducerea unei serii de garanții pentru a reduce la minimum interferența cu drepturile fundamentale, în special cu dreptul la viață privată al utilizatorilor serviciilor.

Pentru a reduce numărul de rezultate fals pozitive, pentru a împiedica raportarea eronată către autoritățile de aplicare a legii și pentru a reduce la minimum povara administrativă și financiară impusă furnizorilor, printre alte motive, propunerea prevede înființarea Centrului UE, care va avea un rol esențial în facilitarea punerii în aplicare a obligațiilor impuse furnizorilor. Printre alte sarcini, Centrul UE ar trebui să faciliteze accesul furnizorilor la tehnologii de detectare fiabile, să pună la dispoziție indicatori creați pe baza cazurilor de abuz sexual online asupra copiilor, astfel cum au fost verificați de instanțele judecătorești sau de autoritățile administrative independente ale statelor membre în scopul detectării, să acorde, la cerere, o anumită asistență în ceea ce privește efectuarea evaluărilor riscurilor și să acorde sprijin în comunicarea cu autoritățile naționale relevante.

În fine, regulamentul propus prevede garanții menite să asigure faptul că tehnologiile utilizate în scopul detectării, raportării și eliminării abuzului sexual online asupra copiilor pentru a respecta un ordin de detectare sunt cel mai puțin intruzive asupra vieții private, sunt conforme cu stadiul actual al tehnologiei din sector și efectuează orice analiză necesară în mod anonim și declanșează măsuri pentru a identifica orice utilizator numai dacă detectează un eventual caz de abuz sexual online asupra copiilor. Regulamentul propus garantează dreptul fundamental la o cale de atac efectivă în toate etapele activităților relevante, de la detectare la eliminare, și limitează conservarea materialelor eliminate și a datelor referitoare la acestea la ceea ce este strict necesar pentru anumite scopuri specificate. Prin urmare, regulamentul propus limitează interferența cu dreptul utilizatorilor la protecția datelor cu caracter personal și cu dreptul acestora la confidențialitatea comunicațiilor la ceea ce este strict necesar pentru a asigura atingerea obiectivelor sale, și anume stabilirea unor norme armonizate pentru prevenirea și combaterea eficace a abuzului sexual online asupra copiilor pe piața internă.

- **Alegerea instrumentului**

Articolul 114 din TFUE oferă legiuitorului Uniunii posibilitatea de a adopta regulamente și directive. Întrucât propunerea vizează introducerea unor obligații uniforme pentru furnizori, care, de obicei, își oferă serviciile în mai multe state membre sau care pot dori să facă acest lucru, pentru atingerea obiectivelor relevante nu ar fi adecvată o directivă, care lasă o marjă pentru transpunerea divergentă la nivel național a normelor UE. Normele naționale divergente care transpun cerințele impuse furnizorilor prin acest instrument ar conduce la continuarea sau reintroducerea barierelor în calea pieței unice digitale a serviciilor pe care prezenta inițiativă își propune să le elimine.

Spre deosebire de o directivă, un regulament asigură faptul că aceleași obligații sunt impuse în mod uniform în întreaga UE. Un regulament este, de asemenea, direct aplicabil, oferă claritate

și o securitate juridică sporită și evită transpunerea divergentă în statele membre. Din aceste motive, instrumentul adecvat care trebuie utilizat pentru atingerea obiectivelor prezentei inițiative este un regulament. În plus, având în vedere data expirării regulamentului provizoriu, în acest caz timpul avut la dispoziție nu ar fi suficient pentru a adopta o directivă și pentru a transpune apoi la nivel național normele prevăzute de aceasta.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Consultările cu părțile interesate**

Pe parcursul a doi ani, Comisia a organizat consultări la care au participat părțile interesate relevante pentru a identifica problemele și căile de urmat în combaterea abuzului sexual asupra copiilor, atât online, cât și offline. În acest scop s-au efectuat mai multe sondaje, de la consultări publice deschise până la sondaje specifice ale autorităților de aplicare a legii. S-au organizat mai multe reuniuni ale grupurilor de experți și reuniuni bilaterale între Comisie și părțile interesate relevante pentru a discuta eventualele impacturi ale legislației din acest domeniu, iar Comisia a participat la ateliere, conferințe și evenimente relevante privind drepturile copilului.

În decembrie 2020, Comisia a publicat o evaluare inițială a impactului, cu scopul de a informa cetățenii și părțile interesate cu privire la inițiativa planificată și de a solicita un prim feedback. Acesta a arătat un sprijin semnificativ pentru obiectivul de combatere a abuzului sexual online asupra copiilor. Deși abordarea globală a centrului avut în vedere și îmbunătățirile preconizate în ceea ce privește claritatea juridică au fost bine primite, unele părți interesate din industrie și-au exprimat îngrijorarea cu privire la impactul detectării și raportării în mod obligatoriu a abuzului sexual online asupra copiilor.

Comisia a organizat o consultare publică deschisă în 2021. Acest proces a urmărit să colecteze punctele de vedere ale unei game largi de părți interesate, cum ar fi autoritățile publice și cetățenii, industria și societatea civilă. În pofida eforturilor de a asigura o distribuție echilibrată a răspunsurilor, o proporție semnificativă a contribuțiilor au fost primite din partea unor persoane fizice din Germania care au abordat exclusiv chestiuni legate de criptare. În afară de aceasta, aspectele legate de îmbunătățirea cooperării și a coordonării, precum și asigurarea unor resurse și cunoștințe de specialitate suficiente pentru a face față creșterii continue a volumului de conținut ilegal au fost des menționate în cadrul contribuțiilor primite din partea autorităților publice, a industriei și a societății civile. De asemenea, în rândul tuturor grupurilor s-a înregistrat un sprijin larg pentru eliminarea rapidă a materialelor raportate care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, pentru măsurile de reducere a cazurilor de „grooming” online (ademenirea copiilor) și pentru îmbunătățirea eforturilor de prevenire și a asistenței acordate victimelor.

În ceea ce privește eventuala impunere a unor obligații legale în sarcina furnizorilor de a detecta și de a raporta diverse tipuri de abuz sexual online asupra copiilor în cadrul serviciilor lor, consultarea a evidențiat un sprijin ferm din partea autorităților de aplicare a legii și a organizațiilor care își desfășoară activitatea în domeniul drepturilor copiilor, în timp ce susținătorii drepturilor la viață privată și persoanele fizice s-au opus în mare măsură introducerii unor astfel de obligații.

- **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Sondajele specifice ale autorităților de aplicare a legii din statele membre au arătat că rapoartele întocmite de furnizorii din SUA constituie în prezent una dintre cele mai importante surse de semnalare a abuzului sexual asupra copiilor. Totuși, calitatea și relevanța unor astfel de rapoarte variază, iar în cazul unor rapoarte se constată că acestea nu semnalează o acțiune care constituie un abuz sexual online asupra copiilor în temeiul legislației naționale aplicabile.

Sondajele menționate au identificat, de asemenea, elementele necesare în vederea asigurării faptului că un raport poate conduce la o acțiune, și anume că relevanța și calitatea acestuia sunt suficiente pentru ca autoritatea competentă de aplicare a legii să poată lua măsuri. Din acest motiv, rapoartele armonizate la nivelul UE, facilitate de Centrul UE, ar fi cea mai bună strategie pentru a valorifica la maximum cunoștințele de specialitate în vederea combaterii abuzului sexual online asupra copiilor.

- **Evaluarea impactului**

Comitetul de control normativ a emis un prim aviz negativ privind evaluarea impactului. Ulterior, în februarie 2022, Comitetul de control normativ a emis un aviz pozitiv cu rezerve privind evaluarea impactului și a formulat diverse sugestii de îmbunătățire a acesteia. Raportul de evaluare a impactului a fost revizuit în continuare, luând în considerare feedbackul relevant, în special prin clarificarea descrierilor măsurilor luate pentru a se asigura compatibilitatea cu drepturile fundamentale și cu interzicerea obligațiilor generale de monitorizare și prin furnizarea unor descrieri mai detaliate ale opțiunilor de politică. Raportul finalizat de evaluare a impactului examinează și compară mai multe alternative de politică în ceea ce privește abuzul sexual online asupra copiilor și eventuala creare a unui centru al UE pentru prevenirea și combaterea abuzului sexual asupra copiilor.

Evaluarea impactului arată că doar acțiunile voluntare de combatere a abuzului sexual online asupra copiilor s-au dovedit insuficiente, ca urmare a faptului că nu au fost adoptate decât de un număr mic de furnizori, a provocărilor considerabile întâmpinate în contextul cooperării public-privat în acest domeniu, precum și a dificultăților cu care se confruntă statele membre în prevenirea fenomenului și în garantarea unui nivel adecvat de asistență destinată victimelor. Această situație a condus la adoptarea unor seturi divergente de măsuri de combatere a abuzului sexual online asupra copiilor în diferite state membre. În absența unei acțiuni la nivelul Uniunii, este de așteptat ca fragmentarea juridică să se accentueze pe măsură ce statele membre introduc măsuri suplimentare pentru a aborda problema la nivel național, creând bariere în calea furnizării de servicii transfrontaliere pe piața unică digitală.

Având în vedere nevoia de a aborda situația și de a asigura buna funcționare a pieței unice digitale a serviciilor și, în același timp, de a îmbunătăți mecanismele de prevenire, detectare, raportare și eliminare a abuzului sexual online asupra copiilor și de a asigura victimelor o protecție și un sprijin adecvate, s-a constatat că se impune o acțiune la nivelul UE.

În plus față de scenariul de referință, au fost luate în considerare cinci opțiuni de politică principale, cu niveluri din ce în ce mai mari de eficacitate în ceea ce privește atingerea obiectivelor stabilite în evaluarea impactului și a obiectivului general de politică de a asigura

buna funcționare a pieței unice digitale a serviciilor, instituind totodată măsurile necesare pentru detectarea, raportarea și eliminarea abuzului sexual online asupra copiilor în întreaga Uniune, îmbunătățind astfel în mod indirect prevenirea, facilitând investigațiile și garantând acordarea unei asistențe adecvate victimelor.

Toate opțiunile s-au axat pe obiectivul de a asigura detectarea, eliminarea și raportarea materialelor deja cunoscute și a materialelor noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, precum și a cazurilor de „grooming” (domeniul de aplicare material) de către furnizorii de servicii online relevanți (domeniul de aplicare personal) stabiliți în UE și în țările terțe – în măsura în care aceștia își oferă serviciile în Uniune (domeniul de aplicare geografic).

Principalele diferențe dintre cele cinci opțiuni privesc domeniul de aplicare al obligațiilor impuse furnizorilor, precum și rolul și forma Centrului UE. Opțiunea A ar consta în măsuri practice nelegislative menite să îmbunătățească prevenirea, detectarea și raportarea abuzului sexual online asupra copiilor, precum și acordarea de asistență victimelor. Printre acestea se numără măsuri practice de îmbunătățire a punerii în aplicare și a eficienței măsurilor voluntare luate de furnizori pentru a detecta și a raporta abuzurile, precum și crearea unui centru european privind prevenirea și acordarea de asistență victimelor care să aibă forma unui centru de coordonare gestionat de Comisie.

Opțiunea B ar institui un temei juridic explicit pentru detectarea voluntară a abuzului sexual online asupra copiilor, urmată de raportarea și eliminarea în mod obligatoriu. În contextul opțiunii B, Centrul UE ar fi fost însărcinat cu facilitarea detectării, a raportării și a eliminării și ar fi devenit o componentă fundamentală a legislației, îndeplinind rolul de garanție esențială pentru furnizorii de servicii, precum și de mecanism de control care să contribuie la asigurarea punerii în aplicare eficace a propunerii. După examinarea mai multor opțiuni privind forma pe care ar putea să o aibă Centrul UE, evaluarea impactului a ajuns la concluzia că nevoia de independență, de resurse proprii, de vizibilitate, de personal și de cunoștințe de specialitate necesare pentru îndeplinirea funcțiilor relevante ar fi satisfăcută cel mai bine prin înființarea Centrului UE ca agenție descentralizată a UE. Această concluzie a fost confirmată și consolidată în ceea ce privește opțiunile C-E, care adoptă o abordare treptată, bazându-se una pe cealaltă.

Opțiunile C și D, care se bazează pe opțiunea B, ar impune furnizorilor obligații legale de a detecta în cadrul serviciilor lor anumite tipuri de abuz sexual online asupra copiilor. Opțiunea C ar impune furnizorilor să detecteze materialele cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor (*child sexual abuse material* – CSAM), și anume copii ale materialelor care au fost verificate anterior în mod fiabil ca fiind CSAM. Opțiunea D ar impune furnizorilor să detecteze nu numai CSAM „cunoscute” (materiale confirmate ca fiind CSAM), ci și CSAM „noi” [materiale care pot constitui CSAM, dar care nu sunt (deocamdată) confirmate ca atare de o autoritate].

Opțiunea aleasă (opțiunea E) se bazează pe opțiunea D și impune furnizorilor să detecteze, de asemenea, cazurile de „grooming”, în plus față de CSAM cunoscute și de CSAM noi.

Evaluarea impactului a concluzionat că opțiunea E este opțiunea preferată din mai multe motive. Obligațiile de detectare a abuzului sexual online asupra copiilor sunt preferabile dependenței de acțiunile voluntare ale furnizorilor (opțiunile A și B), nu doar pentru că până în prezent aceste acțiuni s-au dovedit a fi insuficiente pentru a combate în mod eficace abuzul

sexual online asupra copiilor, ci și pentru că numai cerințele uniforme impuse la nivelul Uniunii sunt adecvate pentru atingerea obiectivului de evitare a fragmentării pieței unice digitale a serviciilor. Prin urmare, opțiunile A și B au fost eliminate.

Nivelul impactului asupra bunei funcționări a pieței unice digitale a serviciilor și asupra combaterii abuzului sexual online asupra copiilor crește treptat, în conformitate cu obligațiile tot mai mari care ar fi impuse în cadrul fiecărei opțiuni. Deși obligația de a detecta CSAM cunoscute (opțiunea C) ar contribui la reducerea repunerii în circulație a materialelor cunoscute, o astfel de obligație ar avea doar un impact limitat în ceea ce privește obiectivul de prevenire a abuzului și de acordare de asistență victimelor abuzurilor în curs, având în vedere că materialele care intră în domeniul de aplicare al unei astfel de obligații ar fi putut fi în circulație de mai mulți ani. O obligație de a detecta atât CSAM cunoscute, cât și CSAM noi (opțiunea D) ar permite identificarea și salvarea victimelor abuzurilor în curs și ar face acest lucru pe baza unor criterii uniforme stabilite la nivelul UE, împiedicând astfel adoptarea unor măsuri naționale divergente în materie. Detectarea obligatorie și a cazurilor de „grooming” (opțiunea E) ar merge mai departe și ar asigura domeniul de aplicare cel mai amplu în materie de prevenire a abuzului iminent și de garantare a unor condiții de concurență echitabile pe piața unică digitală a serviciilor.

Prin urmare, opțiunea E a fost considerată ca fiind opțiunea care îndeplinește cel mai bine obiectivul de politică într-un mod eficace și proporțional, asigurând în același timp proporționalitatea prin introducerea unor limite și garanții riguroase, astfel încât să garanteze, în special, echilibrul adecvat necesar al drepturilor fundamentale. În plus față de impacturile sociale pozitive descrise mai sus, se preconizează că opțiunea preferată va avea un impact economic asupra furnizorilor vizați ca urmare a costurilor aferente respectării obligațiilor care le revin, precum și asupra autorităților de aplicare a legii și a altor autorități naționale competente, ca urmare a volumului sporit de rapoarte privind eventuale cazuri de abuz sexual online asupra copiilor. Aceste costuri sunt reduse cât mai mult posibil prin acordarea unui anumit sprijin de către Centrul UE.

Se preconizează că, la rândul său, înființarea centrului va genera, de asemenea, costuri punctuale și costuri curente. Estimările cantitative ale beneficiilor și ale costurilor fiecăreia dintre opțiunile de politică au fost analizate în cadrul evaluării impactului în scopul comparării acestora. S-a constatat că opțiunea preferată oferă cele mai mari beneficii generale, datorită faptului că aceasta duce la o mai bună funcționare a pieței unice digitale și la reducerea costurilor societale legate de abuzul sexual online asupra copiilor.

Pentru ca Centrul UE să își poată atinge toate obiectivele, este extrem de important ca acesta să își aibă sediul în același loc ca și partenerul său cel mai apropiat, Europol. Faptul de a avea sediul în același loc va aduce avantaje cooperării dintre Centrul UE și Europol, de la posibilități îmbunătățite de schimb de date la oportunități sporite de a crea un centru de cunoștințe privind combaterea CSAM prin atragerea de personal specializat și/sau de experți externi. Personalul respectiv va avea, de asemenea, mai multe oportunități profesionale, fără a fi necesar să se deplaseze într-un alt sediu. De asemenea, acest fapt i-ar permite Centrului UE, deși ar fi o entitate independentă, să se bazeze pe serviciile de sprijin furnizate de Europol (resurse umane, IT, inclusiv securitate cibernetică, clădiri, comunicații). Utilizarea în comun a unor astfel de servicii de sprijin este mai eficientă din punctul de vedere al costurilor și asigură un serviciu mai profesionist în comparație cu situația în care, pentru o entitate relativ

mică, așa cum va fi Centrul UE, s-ar crea de la zero noi astfel servicii de sprijin care le-ar dubla pe cele existente.

Evaluarea impactului a analizat în detaliu efectele relevante, și anume cele asupra drepturilor sociale, economice și fundamentale. De asemenea, aceasta a luat în considerare efectul asupra competitivității și asupra IMM-urilor. Regulamentul încorporează unele dintre măsurile indicate în evaluarea impactului în ceea ce privește IMM-urile. Printre aceste măsuri se numără în special necesitatea ca autoritățile naționale competente să țină seama de dimensiunea și de capacitățile financiare și tehnologice ale furnizorului atunci când asigură respectarea regulamentului, inclusiv în ceea ce privește evaluarea riscurilor, obligațiile de detectare și sancțiunile, precum și posibilitatea ca IMM-urile să solicite sprijin gratuit din partea Centrului UE pentru a efectua evaluarea riscurilor.

Evaluarea impactului a luat în considerare, de asemenea, coerența cu Legea climei, cu principiul de „a nu aduce prejudicii semnificative” și cu principiul „digital în mod implicit”. Evaluarea impactului a analizat, de asemenea, aplicarea principiului numărului constant, conform căruia fiecare propunere legislativă care creează noi poveri ar trebui să scutească cetățenii și întreprinderile de o povară existentă echivalentă la nivelul UE în același domeniu de politică, precum și efectele în legătură cu obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU, dintre acestea ODD 5.2 (eliminarea tuturor formelor de violență împotriva fetelor) și ODD 16.2 (încetarea abuzului, a exploataării, a traficului și a tuturor formelor de violență împotriva copiilor) fiind deosebit de relevante pentru prezentul regulament.

• **Drepturile fundamentale**

În conformitate cu articolul 52 alineatul (1) din cartă, orice restrângere a exercitării drepturilor și libertăților recunoscute prin cartă trebuie să fie prevăzută de lege și să respecte substanța acestor drepturi și libertăți. Prin respectarea principiului proporționalității, pot fi impuse restrângeri numai în cazul în care acestea sunt necesare și numai dacă răspund efectiv obiectivelor de interes general recunoscute de Uniune sau necesității protejării drepturilor și libertăților celorlalți.

Propunerea vizează armonizarea normelor care se aplică pentru prevenirea și combaterea abuzului sexual asupra copiilor, care constituie o infracțiune deosebit de gravă²³. În consecință, propunerea urmărește un obiectiv de interes general în sensul articolului 52 alineatul (1) din cartă²⁴. În plus, propunerea urmărește să protejeze drepturile altor persoane, și anume drepturile copiilor. Propunerea se referă în special la drepturile lor fundamentale la demnitate umană și la integritatea persoanei, la interzicerea tratamentelor inumane sau degradante, precum și la drepturile copilului²⁵. Propunerea ține seama de faptul că, în toate acțiunile referitoare la copii, indiferent dacă sunt realizate de autoritățile publice sau de instituții private, interesul superior al copilului trebuie să fie considerat primordial. În plus, tipurile de abuz sexual asupra copiilor care fac obiectul prezentei propuneri – în special schimbul de fotografii sau de materiale video care prezintă astfel de abuzuri – pot afecta, de asemenea, drepturile copiilor la respectarea vieții private și de familie și la protecția datelor cu

²³ CSAM este, de asemenea, singurul tip de conținut ilegal a cărui simplă deținere este ilegală.

²⁴ A se vedea, de exemplu, CJUE, Digital Rights Ireland, cauzele conexate C-293/12 și C-594/12, [cauzele conexate C-511/18, C-512/18 și C-520/18](#), punctul 42.

²⁵ Articolele 1, 3, 4 și, respectiv, 24 din [cartă](#).

caracter personal²⁶. În ceea ce privește combaterea infracțiunilor împotriva minorilor, Curtea de Justiție a UE a precizat că cel puțin unele dintre drepturile fundamentale menționate pot da naștere unor obligații pozitive în sarcina autorităților publice relevante, inclusiv a legiuitorului Uniunii, care le impun să adopte măsuri juridice pentru a proteja drepturile în cauză²⁷.

Totodată, măsurile prevăzute în propunere au un impact, în primul rând, asupra exercitării **drepturilor fundamentale ale utilizatorilor** serviciilor în cauză. Printre aceste drepturi se numără, în special, drepturile fundamentale la respectarea vieții private (inclusiv confidențialitatea comunicațiilor, ca parte a dreptului mai larg la respectarea vieții private și de familie), la protecția datelor cu caracter personal și la libertatea de exprimare și de informare²⁸. Deși au o importanță deosebită, niciunul dintre aceste drepturi nu este absolut, iar respectivele drepturi trebuie să fie luate în considerare în raport cu funcția lor în societate²⁹. Astfel cum s-a arătat mai sus, articolul 52 alineatul (1) din cartă permite impunerea de restrângeri ale exercitării acestor drepturi, sub rezerva condițiilor prevăzute de respectiva dispoziție.

În plus, trebuie să se țină seama și de **libertatea** furnizorilor vizați de propunere **de a desfășura o activitate comercială**³⁰. În linii mari, acest drept fundamental implică obligația de a nu impune operatorilor economici poveri excesive și include libera alegere a partenerului economic și libertatea contractuală. Totuși, nici acest drept nu este absolut; acesta permite o gamă largă de intervenții care pot limita exercitarea activităților economice în interes public³¹. În consecință, propunerea urmărește să atingă obiectivul de interes general sus-menționat și să protejeze drepturile fundamentale ale copiilor specificate anterior, asigurând totodată proporționalitatea și echilibrul adecvat între drepturile fundamentale ale tuturor părților implicate. În acest scop, propunerea conține o serie de limite și de garanții, care sunt diferențiate în funcție de natura și de nivelul limitei impuse în ceea ce privește exercitarea drepturilor fundamentale în cauză.

Mai exact, impunerea obligației de detectare a abuzului sexual online asupra copiilor atât în cadrul serviciilor „cu acces public”, cât și în cadrul serviciilor „private”, inclusiv al serviciilor de comunicații interpersonale, are ca rezultat niveluri diferite de intruziune în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale ale utilizatorilor. În cazul materialelor care sunt accesibile publicului, deși există o intruziune, impactul, în special asupra dreptului la viață privată, este în general mai redus, având în vedere rolul acestor servicii ca „spații publice virtuale” pentru exprimare și tranzacții economice. În cazul comunicațiilor private, impactul asupra dreptului la viață privată este mai mare.

În plus, eventuala eliminare sau eliminarea efectivă a materialelor utilizatorilor, în special eliminarea eronată (pe baza supoziției greșite că este vorba despre materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor), poate avea un impact semnificativ asupra drepturilor fundamentale ale utilizatorilor, în special asupra libertății de exprimare și de informare.

²⁶ Articolele 7 și, respectiv, 8 din [cartă](#).

²⁷ A se vedea în special CJUE, [La Quadrature du Net](#), cauzele conexate C-511/18, C-512/18 și C-520/18, punctul 126.

²⁸ Articolele 7, 8 și, respectiv, 11 din [cartă](#).

²⁹ A se vedea, de exemplu, CJUE, [cauzele conexate C-511/18, C-512/18 și C-520/18](#), punctul 120.

³⁰ Articolul 16 din [cartă](#).

³¹ A se vedea, de exemplu, CJUE, [Sky Österreich](#), cauza C-283/11, punctele 45-46.

Totodată, materialele online care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor ce nu sunt detectate și nu sunt eliminate pot avea un impact negativ semnificativ asupra drepturilor fundamentale ale copiilor sus-menționate, perpetuând prejudiciile aduse copiilor și societății în general. Printre alți factori care trebuie luați în considerare în această privință se numără natura materialelor utilizatorilor în cauză (text, fotografii, materiale video), acuratețea tehnologiei folosite, precum și natura „absolută” a interdicției de a face schimb de materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor (care, în principiu, nu face obiectul niciunei excepții și nu ține seama de context).

Ca urmare a măsurilor care impun furnizorilor obligația de a detecta și de a raporta materialele cunoscute și materialele noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, propunerea ar avea un impact pozitiv semnificativ asupra drepturilor fundamentale ale victimelor ale căror imagini circulă pe internet, în special asupra dreptului acestora la respectarea vieții private și de familie, a dreptului la protecția datelor cu caracter personal și a dreptului la integritatea persoanei.

Aceste măsuri ar reduce în mod semnificativ încălcarea drepturilor victimelor pe care o implică circulația materialelor ce conțin abuzurile la care au fost supuse respectivele victime. Obligațiile menționate, în special cerința de a detecta materiale noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și cazurile de „grooming”, ar conduce la identificarea de noi victime și ar permite salvarea victimelor care fac obiectul unor abuzuri în curs, ceea ce ar avea un impact pozitiv semnificativ asupra drepturilor lor și asupra societății în general. Asigurarea unui temei juridic clar pentru detectarea și raportarea în mod obligatoriu a cazurilor de „grooming” ar avea, de asemenea, un impact pozitiv asupra acestor drepturi. Eforturile sporite și mai eficace de prevenire vor reduce, de asemenea, prevalența abuzului sexual asupra copiilor, sprijinind drepturile copiilor prin prevenirea victimizării acestora. Măsurile de sprijinire a victimelor în vederea eliminării imaginilor și a materialelor video în care acestea apar ar garanta drepturile lor la protecția vieții private și de familie (confidențialitate) și la protecția datelor cu caracter personal.

După cum s-a menționat, impunerea unor obligații în sarcina furnizorilor ar afecta dreptul acestora la libertatea de a desfășura o activitate comercială, fapt care, în principiu, poate fi justificat în lumina obiectivului urmărit, ținând seama, de asemenea, de rolul pe care serviciile lor îl au în legătură cu abuzul. Totuși, impactul asupra drepturilor furnizorilor trebuie să fie limitat în cea mai mare măsură posibilă în vederea asigurării faptului că acesta nu depășește ceea ce este strict necesar. Limitarea la minimul necesar ar fi asigurată, de exemplu, prin punerea la dispoziția furnizorilor a anumitor forme de sprijin în vederea implementării obligațiilor impuse, inclusiv accesul la seturi fiabile de indicatori ai abuzului sexual online asupra copiilor, care, la rândul lor, să ofere mijloace de a utiliza tehnologii fiabile de detectare automată și tehnologii gratuite de detectare automată, reducând povara pe care trebuie să o suporte. În plus, există avantajul că furnizorii trebuie să respecte un set unic de norme clare și uniforme.

Prelucrarea datelor cu caracter personal ale utilizatorilor în scopul detectării, raportării și eliminării materialelor care conțin abuzuri sexuale online asupra copiilor are un impact semnificativ asupra drepturilor utilizatorilor și poate fi justificată numai având în vedere importanța prevenirii și a combaterii abuzului sexual online asupra copiilor. Prin urmare, decizia de a lua sau nu aceste măsuri nu poate fi lăsată, în principiu, la latitudinea furnizorilor; luarea unei astfel de decizii este mai degrabă de competența legiuitorului. Cu toate acestea,

orice obligații care ar fi impuse trebuie să aibă un obiectiv foarte precis, atât în ceea ce privește domeniul de aplicare personal, cât și în ceea ce privește domeniul de aplicare material, și să fie însoțite de garanții adecvate, pentru a nu afecta esența drepturilor și pentru a fi proporționale. Prin urmare, prezenta propunere stabilește norme care corespund acestor cerințe, stabilind limite și garanții diferențiate în funcție de eventualul impact asupra drepturilor fundamentale în cauză, care crește, în general, în funcție de tipurile de servicii vizate și de obiectivul măsurilor, și anume dacă acestea se axează pe detectarea diseminării de materiale cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, pe detectarea diseminării de materiale noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau pe detectarea de cazuri de ademenire a copiilor („grooming”).

După cum s-a menționat, detectarea cazurilor de „grooming” ar avea un impact pozitiv asupra drepturilor fundamentale ale eventualelor victime, în special prin contribuția sa la prevenirea abuzului; dacă se iau rapid măsuri, este posibil chiar să se prevină aducerea de prejudicii unui copil. Totodată, procesul de detectare este, în general, cel mai intruziv pentru utilizatori (în comparație cu detectarea diseminării materialelor cunoscute și a materialelor noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor), deoarece acesta necesită scanarea automată prin intermediul textelor în cadrul comunicațiilor interpersonale. În această privință, este important să se țină seama de faptul că o astfel de scanare este adesea singura modalitate posibilă de a detecta diseminarea în cauză și că tehnologia utilizată nu „înțelege” conținutul comunicațiilor, ci mai degrabă caută modele cunoscute, identificate în prealabil, care indică un eventual caz de „grooming”. De asemenea, tehnologiile de detectare au dobândit deja un grad ridicat de acuratețe³², deși supravegherea umană și analiza umană rămân necesare, iar indicatorii pentru detectarea cazurilor de „grooming” devin tot mai fiabili în timp, pe măsură ce algoritmii învață.

Interferențele în cauză rămân totuși extrem de sensibile. Prin urmare, deși se aplică deja limite și garanții solide în ceea ce privește detectarea materialelor cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, acestea sunt mai restrictive în ceea ce privește materialele noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și, în special, în ceea ce privește detectarea cazurilor de „grooming”. Printre aceste limite și garanții se numără criterii ajustate pentru impunerea ordinelor de detectare, o perioadă mai limitată de aplicare a acestor ordine și cerințe de raportare consolidate în respectiva perioadă. În plus, propunerea stabilește, de asemenea, mecanisme solide de supraveghere, care includ cerințe privind independența și competențele autorităților naționale însărcinate cu emiterea ordinelor și cu supravegherea executării acestora, precum și rolul de asistență și consiliere atribuit Centrului UE. De asemenea, Centrul UE contribuie la realizarea obiectivelor propunerii prin punerea la dispoziția furnizorilor nu numai a unor indicatori preciși și fiabili, ci și a unor tehnologii adecvate, precum și prin evaluarea rapoartelor realizate de furnizori privind eventuale cazuri de abuz sexual online asupra copiilor. În acest mod, Centrul UE sprijină reducerea la minimum a riscului de detectare și raportare eronate. În plus, se iau diverse măsuri care să asigure căi de atac eficiente atât pentru furnizori, cât și pentru utilizatori.

³² De exemplu, Microsoft raportează că acuratețea instrumentului său de detectare a cazurilor de „grooming” este de 88 %, ceea ce înseamnă că din cele 100 de conversații semnalate ca eventuale infracțiuni de ademenire a copiilor, 12 pot fi excluse în urma analizei și nu vor fi raportate autorităților de aplicare a legii; a se vedea anexa 8 la evaluarea impactului.

Deși are un caracter diferit și, în general, este mai puțin intruzivă, competența nou-creată de a emite ordine de eliminare a materialelor cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor are, cu siguranță, și un impact asupra drepturilor fundamentale, în special asupra drepturilor fundamentale ale utilizatorilor în cauză în ceea ce privește libertatea de exprimare și de informare. Și în acest sens este prevăzut un set de limite și de garanții, care variază de la stabilirea unor norme clare și standardizate la asigurarea căilor de atac și de la garantarea independenței autorităților emitente la transparență și la supraveghere eficace.

Toate trimiterile din cadrul regulamentului propus la drepturile fundamentale trebuie înțelese ca referindu-se exclusiv la drepturile fundamentale recunoscute de dreptul Uniunii, și anume cele consacrate în cartă și cele recunoscute ca principii generale ale dreptului Uniunii³³.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Impactul bugetar al propunerii va fi acoperit de alocările prevăzute în cadrul financiar multianual (CFM) 2021-2027 în pachetele financiare ale Fondului pentru securitate internă, astfel cum se detaliază în fișa financiară legislativă care însoțește prezenta propunere de regulament, în măsura în care se încadrează în actuala perspectivă bugetară. Aceste implicații necesită, de asemenea, reprogramarea rubricii 7 a perspectivei financiare.

Fișa financiară legislativă care însoțește prezenta propunere de regulament prezintă implicațiile bugetare ale regulamentului.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Programul de monitorizare a realizărilor, a rezultatelor și a efectelor regulamentului propus este prevăzut la articolul 83 din acesta și este prezentat mai detaliat în evaluarea impactului. Programul stabilește diverși indicatori utilizați pentru a monitoriza atingerea obiectivelor operaționale și punerea în aplicare a regulamentului.

Comisia va efectua o evaluare și va prezenta un raport Parlamentului European și Consiliului în termen de cel mult cinci ani de la intrarea în vigoare a regulamentului și, ulterior, o dată la șase ani. Pe baza constatărilor raportului, în special privind eventualele lacune ale regulamentului care sunt relevante în practică, și luând în considerare evoluțiile tehnologice, Comisia va evalua necesitatea de a adapta domeniul de aplicare al regulamentului. Dacă este necesar, Comisia va prezenta propuneri în vederea adaptării regulamentului.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Regulamentul propus are două componente principale: în primul rând, acesta impune furnizorilor obligații privind detectarea, raportarea, eliminarea și blocarea materialelor cunoscute și a materialelor noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, precum și a

³³ A se vedea articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE).

cazurilor de ademenire a copiilor, indiferent de tehnologia utilizată în cadrul schimburilor online, și, în al doilea rând, instituie Centrul UE privind abuzul sexual asupra copiilor ca agenție descentralizată, care să contribuie la punerea în aplicare a noului regulament.

Capitolul I stabilește dispozițiile generale, inclusiv obiectul și domeniul de aplicare al regulamentului (articolul 1) și definițiile termenilor-cheie utilizați în cadrul regulamentului (articolul 2). Trimiterea la „materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor” se bazează pe termenii relevanți, astfel cum sunt definiți în Directiva privind abuzul sexual asupra copiilor, și anume pornografia infantilă și spectacolele pornografice, și vizează includerea tuturor materialelor care intră sub incidența acesteia, în măsura în care respectivele materiale pot fi diseminate prin intermediul serviciilor în cauză (în practică, de obicei sub formă de materiale video și de fotografii). Definiția este conformă cu cea prevăzută în regulamentul provizoriu. Același lucru este valabil și în ceea ce privește definiția „ademenirii copiilor” și a „abuzului sexual online asupra copiilor”. Pentru definirea mai multor alți termeni, propunerea se bazează pe definiția prevăzută în alte acte legislative ale UE sau în alte propuneri, în special în Codul european al comunicațiilor electronice (CECE)³⁴ și în propunerea de DSA.

Capitolul II instituie obligații uniforme, aplicabile tuturor furnizorilor de servicii de găzduire sau de comunicații interpersonale care oferă astfel de servicii pe piața unică digitală a UE, de a efectua o evaluare a riscurilor de utilizare necorespunzătoare a serviciilor lor pentru diseminarea de materiale cunoscute sau de materiale noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau pentru ademenirea copiilor (definite împreună ca „abuz sexual online asupra copiilor”). Capitolul II include, de asemenea, obligații specifice pentru anumiți furnizori de a detecta astfel de abuzuri, de a le raporta prin intermediul Centrului UE, de a elimina materialele online care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau de a dezactiva accesul la astfel de materiale ori de a bloca astfel de materiale atunci când li se solicită acest lucru.

Secțiunea 1 instituie obligațiile sus-menționate de evaluare a riscurilor în sarcina furnizorilor de servicii de găzduire sau de comunicații interpersonale (articolul 3). De asemenea, această secțiune le impune furnizorilor să adopte măsuri adaptate și proporționale pentru a atenua riscurile identificate (articolul 4) și să prezinte autorităților de coordonare desemnate de statele membre rapoarte cu privire la rezultatul evaluării riscurilor și la măsurile de atenuare adoptate (articolul 5). În fine, secțiunea 1 impune magazinelor de aplicații software obligații specifice de a evalua dacă o aplicație pe care o intermediază prezintă riscul de a fi utilizată în scop de ademenire și, dacă în urma evaluării se constată că o aplicație prezintă un astfel de risc, iar riscul este semnificativ, de a lua măsuri rezonabile pentru a-i identifica pe copiii care o utilizează și pentru a-i împiedica să aibă acces la respectiva aplicație (articolul 6).

Secțiunea 2 împuternicește autoritățile de coordonare care au luat cunoștință – printr-o evaluare a riscurilor sau prin alte mijloace – de dovezi care arată că un anumit serviciu de găzduire sau de comunicații interpersonale este expus unui risc semnificativ de a fi utilizat în mod necorespunzător în scopul abuzului sexual online asupra copiilor să solicite autorității judiciare competente sau autorității administrative independente competente să emită un ordin prin care să îl oblige pe respectivul furnizor să detecteze în cadrul serviciului relevant tipul de abuz sexual online asupra copiilor în cauză (articolele 7 și 8). Secțiunea 2 conține un set de măsuri complementare, cum ar fi cele menite să asigure faptul că furnizorii au dreptul de a contesta ordinele primite (articolul 9). Această secțiune stabilește, de asemenea, cerințe și

³⁴ [Directiva \(UE\) 2018/1972](#) Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice.

garanții care să asigure că detectarea se efectuează într-un mod eficace și, în același timp, într-un mod echilibrat și proporțional (articolul 10). În fine, secțiunea 2 atribuie Comisiei competența de a adopta orientări privind aplicarea articolelor 7-10 (articolul 11).

Secțiunea 3 impune furnizorilor de servicii de găzduire sau de comunicații interpersonale care au luat cunoștință, indiferent în ce mod, de orice caz de eventual abuz sexual online asupra copiilor în cadrul serviciilor lor furnizate în Uniune să transmită imediat Centrului UE un raport cu privire la acesta (articolul 12) și specifică cerințele pe care trebuie să le îndeplinească respectivul raport (articolul 13).

Secțiunea 4 împuternicește autoritățile de coordonare să solicite autorității judiciare competente sau autorității administrative independente competente să emită un ordin prin care să oblige un furnizor de servicii de găzduire să elimine din cadrul serviciilor sale materialul care conține abuzuri sexuale asupra copiilor sau să dezactiveze accesul la respectivul material în toate statele membre, specificând cerințele pe care trebuie să le îndeplinească ordinul (articolul 14). În situația în care detectează un caz de abuz sexual online asupra copiilor, furnizorii nu au nicio obligație în temeiul dreptului Uniunii de a elimina un astfel de material. Totuși, având în vedere caracterul vădit ilegal al majorității abuzurilor sexuale online asupra copiilor și riscul de a pierde exonerarea de răspundere prevăzută în Directiva privind comerțul electronic și în propunerea de DSA, furnizorii vor alege în mod regulat să elimine astfel de abuzuri (sau să dezactiveze accesul la acestea). În cazul în care un furnizor nu elimină din proprie inițiativă materialele online care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, autoritățile de coordonare pot impune eliminarea lor prin emiterea unui ordin în acest sens. Articolul impune, de asemenea, furnizorilor de servicii de găzduire care au primit un astfel de ordin să informeze utilizatorul care a furnizat materialul, sub rezerva unor excepții menite să prevină interferența cu activitățile de prevenire, detectare, investigare și urmărire penală a infracțiunilor de abuz sexual asupra copiilor. Această secțiune reglementează și alte măsuri, cum ar fi căile de atac (articolul 15). Normele incluse în această secțiune au fost inspirate de cele prevăzute în Regulamentul privind conținutul online cu caracter terorist [Regulamentul (UE) 2021/784].

Secțiunea 5 împuternicește autoritățile de coordonare să solicite autorității judiciare competente sau autorității administrative independente competente să emită un ordin prin care să oblige un furnizor de servicii de acces la internet să dezactiveze accesul la localizatori uniformi de resurse, indicând elementele specifice ale materialului care conține abuzuri sexuale asupra copiilor ce nu poate fi eliminat în mod rezonabil la sursă (articolele 16 și 17). Articolul 18 asigură, printre altele, că furnizorii care au primit un astfel de ordin de blocare au dreptul de a-l contesta și că, de asemenea, utilizatorii dispun de căi de atac, inclusiv prin cereri de reevaluare de către autoritățile de coordonare. Aceste articole, împreună cu dispozițiile privind identificarea fiabilă a unui material care conține abuzuri sexuale asupra copiilor (articolul 36) și calitatea datelor (articolul 46), stabilesc condițiile și garanțiile aplicabile unor astfel de ordine, asigurând faptul că acestea sunt eficace, echilibrate și proporționale.

Secțiunea 6 prevede exonerarea de răspundere pentru infracțiunile de abuz sexual asupra copiilor de care beneficiază furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale care desfășoară activități în vederea respectării prezentului regulament (articolul 19). Scopul principal este de a preveni riscul de a fi tras la răspundere în temeiul dreptului penal intern pentru conduita impusă de prezentul regulament.

Secțiunea 6 creează, de asemenea, drepturi specifice pentru victimele abuzului sexual asupra copiilor, imaginile și materialele video care le înfățișează putând circula online mult timp după încetarea abuzului fizic. Articolul 20 acordă victimelor abuzului sexual asupra copiilor dreptul de a primi din partea Centrului UE, prin intermediul autorității de coordonare de la locul lor de reședință, informații referitoare la rapoartele privind materialele cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor care îi înfățișează. Articolul 21 prevede dreptul victimelor de a solicita asistență din partea furnizorilor de servicii de găzduire în cauză sau, prin intermediul autorității de coordonare de la locul lor de reședință, sprijin din partea Centrului UE, atunci când fac demersuri pentru a obține eliminarea unui astfel de material sau dezactivarea accesului la un astfel de material.

Această secțiune enumeră, de asemenea, în mod exhaustiv scopurile în care furnizorii de servicii de găzduire sau de comunicații interpersonale trebuie să păstreze datele referitoare la conținut și alte date prelucrate în legătură cu măsurile luate pentru a respecta prezentul regulament și datele cu caracter personal generate printr-o astfel de prelucrare, stabilind o serie de măsuri de protecție și de garanții, inclusiv o perioadă maximă de păstrare de 12 luni (articolul 22).

În fine, această secțiune prevede obligația furnizorilor de servicii relevante ale societății informaționale de a institui un punct unic de contact care să faciliteze comunicarea directă cu autoritățile publice relevante (articolul 23), precum și obligația acestor furnizori care nu sunt stabiliți într-un stat membru, dar care își oferă serviciile în UE, de a desemna un reprezentant legal în UE, astfel încât să faciliteze asigurarea respectării normelor (articolul 24).

Capitolul III conține dispoziții referitoare la punerea în aplicare și la asigurarea respectării prezentului regulament. Secțiunea 1 prevede dispoziții privind autoritățile naționale competente, în special privind autoritățile de coordonare, care sunt principalele autorități naționale desemnate de statele membre pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului regulament (articolul 25). Autoritățile de coordonare, la fel ca și alte autorități competente desemnate, trebuie să fie independente din toate punctele de vedere, așa cum este o instanță judecătorească, și să își îndeplinească sarcinile în mod imparțial, transparent și în timp util (articolul 26).

Secțiunea 2 atribuie autorităților de coordonare competențe specifice de investigare și de asigurare a respectării normelor în ceea ce privește furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale aflați sub jurisdicția statului membru care a desemnat autoritățile de coordonare (articolele 27-30). Aceste dispoziții s-au inspirat în cea mai mare parte din dispozițiile prevăzute în propunerea de DSA. Această secțiune prevede, totodată, competența de a monitoriza respectarea prezentului regulament prin efectuarea de căutări privind materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor (articolul 31) și de a transmite notificări furnizorilor de servicii de găzduire pentru a semnaliza prezența în cadrul serviciilor lor a unor materiale cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor (articolul 32).

Secțiunea 3 include dispoziții suplimentare privind asigurarea respectării normelor și privind sancțiunile, prin stabilirea faptului că statele membre în care se află sediul principal al furnizorului de servicii relevante ale societății informaționale (sau al reprezentantului său legal) au competența de a aplica prezentul regulament și de a asigura respectarea acestuia (articolul 33). De asemenea, secțiunea 3 asigură faptul că autoritățile de coordonare pot primi plângeri împotriva unor astfel de furnizori pentru presupuse încălcări ale obligațiilor care le

revin în temeiul prezentului regulament (articolul 34). În plus, statele membre trebuie să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării acestor obligații (articolul 35).

Secțiunea 4 conține dispoziții privind cooperarea dintre autoritățile de coordonare la nivelul UE. Secțiunea în cauză stabilește norme privind evaluarea materialelor sau a conversațiilor pentru a confirma faptul că acestea constituie abuzuri sexuale online asupra copiilor, respectiva sarcină revenind exclusiv autorităților de coordonare, altor autorități administrative naționale independente sau instanțelor judecătorești naționale, precum și norme privind transmiterea rezultatelor evaluării către Centrul UE pentru generarea de indicatori sau, în cazul în care se referă la localizatori uniformi de resurse, pentru includerea pe lista relevantă (articolul 36). Secțiunea 4 conține, de asemenea, norme privind cooperarea transfrontalieră dintre autoritățile de coordonare (articolul 37) și prevede posibilitatea ca acestea să efectueze investigații comune, dacă este cazul cu sprijinul Centrului UE (articolul 38). Aceste dispoziții s-au inspirat, de asemenea, din propunerea de DSA. În fine, secțiunea 4 prevede norme generale privind cooperarea la nivelul UE și privind un sistem fiabil și securizat de schimb de informații pentru a sprijini comunicarea între părțile relevante (articolul 39).

Capitolul IV are ca obiect Centrul UE. Dispozițiile sale s-au bazat pe Abordarea comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind agențiile descentralizate.

Secțiunea 1 instituie Centrul UE privind abuzul sexual asupra copiilor (*EU Centre on Child Sexual Abuse* – EUCSA) ca centru descentralizat al UE (articolul 40), reglementează statutul juridic al Centrului UE și stabilește sediul acestuia (articolele 41 și 42). Pentru ca centrul să își poată atinge toate obiectivele, este extrem de important ca acesta să își aibă sediul în același loc ca și partenerul său cel mai apropiat, Europol. Faptul de a avea sediul în același loc va aduce avantaje cooperării dintre Centrul UE și Europol, de la posibilități îmbunătățite de schimb de date la oportunități sporite de a crea un centru de cunoștințe privind abuzul sexual asupra copiilor prin atragerea de personal specializat și/sau de experți externi. Personalul respectiv va avea, de asemenea, mai multe oportunități profesionale, fără a fi necesar să se deplaseze într-un alt sediu. De asemenea, acest fapt i-ar permite Centrului UE, deși ar fi o entitate independentă, să se bazeze pe serviciile de sprijin furnizate de Europol (resurse umane, IT, inclusiv securitate cibernetică, comunicații). Utilizarea în comun a unor astfel de servicii de sprijin este mai eficientă din punctul de vedere al costurilor și asigură un serviciu mai profesionist în comparație cu situația în care, pentru o entitate relativ mică, așa cum va fi Centrul UE, s-ar crea de la zero noi astfel servicii de sprijin care le-ar dubla pe cele existente.

Secțiunea 2 precizează sarcinile care îi revin Centrului UE în temeiul prezentului regulament. Printre acestea se numără acordarea de sprijin autorităților de coordonare, facilitarea evaluării riscurilor, facilitarea proceselor de detectare, raportare, eliminare și blocare, precum și facilitarea generării și a schimbului de cunoștințe și de expertiză (articolul 43). Centrul UE este mandatat să creeze și să întrețină baze de date conținând indicatori ai abuzului sexual online asupra copiilor (articolul 44) și baze de date ale rapoartelor (articolul 45) și să acorde părților relevante acces la bazele de date conținând indicatori, în conformitate cu dispozițiile regulamentului și cu respectarea condițiilor și a garanțiilor specificate (articolul 46). De asemenea, secțiunea 2 împuternicește Comisia să adopte acte delegate de completare a prezentului regulament în ceea ce privește respectivele baze de date (articolul 47).

În plus, secțiunea 2 clarifică faptul că Centrul UE este menit să acționeze ca un canal de raportare specific pentru întreaga UE, primind rapoarte privind eventuale abuzuri sexuale online asupra copiilor de la toți furnizorii de servicii de găzduire sau de comunicații interpersonale emise în temeiul prezentului regulament, evaluând rapoartele pentru a stabili dacă acestea pot fi în mod vădit nefondate și transmițând mai departe, către Europol și autoritățile competente de aplicare a legii din statele membre, rapoartele care nu sunt în mod vădit nefondate (articolul 48). În fine, această secțiune stabilește că, pentru a facilita monitorizarea respectării prezentului regulament, Centrul UE poate, în anumite circumstanțe, să efectueze căutări online privind materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau să notifice prezența unor astfel de materiale furnizorilor de servicii de găzduire în cauză, solicitând eliminarea materialelor sau dezactivarea accesului la respectivele materiale, după cum vor decide aceștia (articolul 49). Centrul UE este, de asemenea, mandatat să pună la dispoziție tehnologiile relevante pentru executarea ordinelor de detectare și să acționeze ca un centru de informații și de cunoștințe de specialitate, colectând informații, desfășurând și sprijinind activitățile de cercetare și schimbul de informații din domeniul abuzului sexual online asupra copiilor (articolul 50).

Secțiunea 3 autorizează Centrul UE să prelucreze date cu caracter personal în sensul prezentului regulament în conformitate cu normele privind prelucrarea unor astfel de date stabilite în materie de prezentul regulament și de alte acte de drept al Uniunii (articolul 51).

Secțiunea 4 instituie canalele de cooperare care să asigure legătura dintre Centrul UE și autoritățile de coordonare, prin desemnarea unor agenți naționali de contact (articolul 52), dintre Centrul UE și Europol (articolul 53), precum și dintre Centrul UE și eventualele organizații partenere, cum ar fi rețeaua INHOPE a liniilor telefonice de urgență pentru raportarea materialelor care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor (articolul 54).

Secțiunea 5 stabilește structura administrativă și de conducere a Centrului UE (articolul 55), definind componența, structura, sarcinile, frecvența reuniunilor și regulile de vot ale Consiliului de administrație (articolele 56-60), componența, procedura de numire, sarcinile și regulile de vot ale Comitetului executiv (articolele 61-63), precum și procedura de numire și sarcinile directorului executiv (articolele 64 și 65). Având în vedere natura tehnică și evoluția rapidă a tehnologiilor utilizate de furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale și pentru a sprijini implicarea Centrului UE în monitorizarea și punerea în aplicare a prezentului regulament în această privință, secțiunea 5 instituie, în cadrul Centrului UE, Comitetul pentru tehnologie, care este alcătuit din experți tehnici și are o funcție consultativă (articolul 66).

Secțiunea 6 prevede întocmirea și structura bugetului (articolul 67), normele financiare aplicabile Centrului UE (articolul 68), normele privind prezentarea, execuția și controlul bugetului Centrului UE (articolul 69), precum și prezentarea conturilor bancare și descărcarea de gestiune (articolul 70).

Secțiunile 7 și 8 conțin dispoziții finale privind componența și statutul personalului Centrului UE, regimul lingvistic, transparența și comunicările privind activitățile sale, măsuri de combatere a fraudei, răspunderea contractuală și extracontractuală, posibilitatea de a efectua anchete administrative, acordul privind sediul și condițiile de funcționare, precum și începerea activităților Centrului UE (articolele 71-82).

Capitolul V stabilește obligații privind colectarea datelor și obligații de raportare în materie de transparență. Acest capitol impune Centrului UE, autorităților de coordonare și furnizorilor de servicii de găzduire, de comunicații interpersonale și de acces la internet să colecteze date agregate referitoare la activitățile pe care le desfășoară în temeiul prezentului regulament și să pună informațiile relevante la dispoziția Centrului UE (articolul 83), precum și să prezinte anual publicului larg și Comisiei rapoarte de activitate (articolul 84).

Capitolul VI conține dispozițiile finale ale prezentului regulament. Acestea se referă la evaluarea periodică a prezentului regulament și a activităților Centrului UE (articolul 85), la adoptarea actelor delegate și a actelor de punere în aplicare în conformitate cu articolele 290 și, respectiv, 291 din TFUE (articolele 86 și 87), la abrogarea regulamentului provizoriu [Regulamentul (UE) 2021/1232] (articolul 88) și, în fine, la intrarea în vigoare și aplicarea prezentului regulament (articolul 89).

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**de stabilire a normelor de prevenire și combatere a abuzului sexual asupra copiilor**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³⁵,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor³⁶,având în vedere avizul Comitetului european pentru protecția datelor și al Autorității Europene pentru Protecția Datelor³⁷,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Serviciile societății informaționale au devenit foarte importante pentru comunicare, exprimare, colectarea de informații și multe alte aspecte ale vieții cotidiene, inclusiv pentru copii, dar și pentru autorii infracțiunilor de abuz sexual asupra copiilor. Aceste infracțiuni, care fac obiectul unor norme minime stabilite la nivelul Uniunii, constituie infracțiuni foarte grave care trebuie prevenite și combătute în mod eficace pentru a proteja drepturile și bunăstarea copiilor, astfel cum se prevede în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”), precum și pentru a proteja societatea în general. Utilizatorii acestor servicii oferite în Uniune ar trebui să poată avea încredere că serviciile în cauză pot fi utilizate în condiții de siguranță, în special de către copii.
- (2) Având în vedere importanța fundamentală a serviciilor relevante ale societății informaționale, aceste obiective pot fi realizate numai prin asigurarea faptului că furnizorii care oferă astfel de servicii în Uniune se comportă în mod responsabil și iau măsuri rezonabile pentru a reduce la minimum riscul ca serviciile lor să fie utilizate în mod necorespunzător în scopul abuzului sexual asupra copiilor, respectivii furnizori fiind adesea singurii în măsură să prevină și să combată un astfel de abuz. Măsurile luate ar trebui să fie specifice, atent echilibrate și proporționale, astfel încât să se evite orice consecințe negative nejustificate asupra celor care utilizează serviciile în scopuri legale, în special în ceea ce privește exercitarea drepturilor lor fundamentale protejate în temeiul dreptului Uniunii, și anume cele consacrate în cartă și recunoscute ca

³⁵ JO C , , p. .

³⁶ JO C , , p. .

³⁷ JO C , , p. .

principii generale ale dreptului Uniunii, și astfel încât să se evite impunerea oricăror poveri excesive furnizorilor de servicii.

- (3) Tot mai frecvent, statele membre adoptă sau au în vedere să adopte legi naționale menite să prevină și să combată abuzul sexual online asupra copiilor, în special prin impunerea de cerințe furnizorilor de servicii relevante ale societății informaționale. Având în vedere caracterul intrinsec transfrontalier al internetului și al furnizării serviciului în cauză, respectivele legi naționale, care sunt divergente, au un efect negativ direct asupra pieței interne. Pentru a spori securitatea juridică, pentru a elimina obstacolele rezultate din calea furnizării serviciilor și pentru a se asigura condiții de concurență echitabile pe piața internă, ar trebui să se stabilească la nivelul Uniunii cerințele armonizate necesare.
- (4) Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să contribuie la buna funcționare a pieței interne prin stabilirea unor norme clare, uniforme și echilibrate de prevenire și combatere a abuzului sexual asupra copiilor într-un mod eficace și care să respecte drepturile fundamentale ale tuturor părților în cauză. Având în vedere caracterul dinamic al serviciilor în cauză și tehnologiile utilizate pentru furnizarea acestora, respectivele norme ar trebui stabilite într-un mod neutru din punct de vedere tehnologic și adaptat exigențelor viitorului, astfel încât să nu împiedice inovarea.
- (5) În vederea realizării obiectivelor prezentului regulament, sub incidența acestuia ar trebui să intre furnizorii de servicii care au potențialul de a fi utilizate în mod necorespunzător în scopul abuzului sexual online asupra copiilor. Întrucât sunt utilizate tot mai mult în mod necorespunzător în acest scop, respectivele servicii ar trebui să includă serviciile de comunicații interpersonale accesibile publicului, cum ar fi serviciile de mesagerie și serviciile de interfață web pentru poșta electronică, în măsura în care aceste servicii sunt accesibile publicului. Întrucât serviciile care permit schimbul direct interpersonal și interactiv de informații doar ca un simplu element auxiliar minor legat în mod intrinsec de un alt serviciu, cum ar fi chat-ul și funcțiile similare constituie componente ale serviciilor de jocuri video, de partajare a imaginilor și de găzduire de materiale video, sunt expuse în egală măsură riscului de a fi utilizate în mod necorespunzător, ar trebui ca și aceste servicii să intre sub incidența prezentului regulament. Totuși, având în vedere diferențele intrinseci dintre diversele servicii relevante ale societății informaționale care intră sub incidența prezentului regulament și diferitele riscuri ca aceste servicii să fie utilizate în mod necorespunzător în scopul abuzului sexual online asupra copiilor și capacitatea variabilă a furnizorilor în cauză de a preveni și de a combate un astfel de abuz, ar trebui ca obligațiile impuse furnizorilor respectivelor servicii să fie diferențiate în mod corespunzător.
- (6) Abuzul sexual online asupra copiilor implică în mod frecvent utilizarea necorespunzătoare a serviciilor societății informaționale oferite în Uniune de furnizori stabiliți în țări terțe. Pentru a se asigura eficacitatea normelor prevăzute în prezentul regulament și condiții de concurență echitabile în cadrul pieței interne, respectivele norme ar trebui să se aplice tuturor furnizorilor care oferă servicii în Uniune, indiferent de locul lor de stabilire sau de locul în care aceștia își au sediul, cu condiția să se demonstreze existența unei legături substanțiale cu Uniunea.

- (7) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere normelor rezultate din alte acte ale Uniunii, în special Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului³⁸, Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁹ și Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁰ [privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE], Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴¹, Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁴² și Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴³.
- (8) Prezentul regulament ar trebui considerat *lex specialis* în raport cu cadrul general aplicabil prevăzut în Regulamentul (UE) .../... [privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE] care stabilește norme armonizate privind furnizarea anumitor servicii ale societății informaționale pe piața internă. Normele prevăzute în Regulamentul (UE) .../... [privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE] se aplică în ceea ce privește aspectele care nu sunt abordate sau nu sunt abordate integral de prezentul regulament.
- (9) Articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58/CE permite statelor membre să adopte măsuri legislative pentru a restrânge sfera de aplicare a drepturilor și a obligațiilor prevăzute în anumite dispoziții specifice ale directivei menționate referitoare la confidențialitatea comunicațiilor, în cazul în care restrângerea lor constituie o măsură necesară, corespunzătoare și proporțională în cadrul unei societăți democratice, printre altele pentru prevenirea, investigarea, detectarea și urmărirea penală a infracțiunilor, sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții, inclusiv respectarea cartei. Aplicând cerințele acestei dispoziții prin analogie, prezentul regulament ar trebui să limiteze exercitarea drepturilor și a obligațiilor prevăzute la articolul 5 alineatele (1) și (3) și la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2002/58/CE, în măsura în care acest lucru este strict necesar pentru executarea ordinelor de detectare emise în conformitate cu prezentul regulament în vederea prevenirii și a combaterii abuzului sexual online asupra copiilor.
- (10) Din motive de claritate și coerență, definițiile prevăzute în prezentul regulament ar trebui, în cazul în care acest lucru este posibil și oportun, să se bazeze pe definițiile

³⁸ Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului (JO L 335, 17.12.2011, p. 1).

³⁹ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

⁴⁰ Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE (JO L).

⁴¹ Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (JO L 95, 15.4.2010, p. 1).

⁴² Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁴³ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice („Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice”) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

relevante prevăzute în alte acte ale dreptului Uniunii, cum ar fi Regulamentul (UE).../... [privind o piață unică pentru serviciile digitale (*Actul legislativ privind serviciile digitale*) și de modificare a Directivei 2000/31/CE], și să fie aliniate la aceste definiții.

- (11) Ar trebui să se considere că există o legătură substanțială cu Uniunea în cazul în care furnizorul de servicii relevante ale societății informaționale are un sediu în Uniune sau, dacă nu are un sediu în Uniune, are un număr semnificativ de utilizatori în unul sau mai multe state membre ori își direcționează activitățile către unul sau mai multe state membre. Direcționarea activităților către unul sau mai multe state membre ar trebui să fie stabilită pe baza tuturor circumstanțelor relevante, inclusiv a unor factori cum ar fi utilizarea unei limbi sau a unei monede folosite în general în respectivul stat membru, posibilitatea de a comanda produse sau servicii ori utilizarea unui domeniu național de prim nivel. Direcționarea activităților către un stat membru ar putea, de asemenea, să fie dedusă din disponibilitatea unei aplicații software în magazinul de aplicații software național relevant, din difuzarea de materiale publicitare locale sau într-o limbă utilizată în respectivul stat membru ori din modul de gestionare a relațiilor cu clienții, de exemplu prin furnizarea de servicii de asistență pentru clienți în limba utilizată în general în respectivul stat membru. De asemenea, ar trebui să se prezume existența unei legături substanțiale în cazul în care un furnizor de servicii își direcționează activitățile spre unul sau mai multe state membre, astfel cum se prevede la articolul 17 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁴. Simpla accesibilitate tehnică a unui site web din Uniune nu ar trebui considerată, în sine, ca dovadă a existenței unei legături substanțiale cu Uniunea.
- (12) Din motive de coerență și neutralitate tehnologică, termenul „material care conține abuzuri sexuale asupra copiilor” ar trebui, în sensul prezentului regulament, să fie definit ca referindu-se la orice tip de material care constituie pornografie infantilă sau spectacol pornografic în sensul Directivei 2011/93/UE și care poate fi diseminat prin utilizarea serviciilor de găzduire sau de comunicații interpersonale. În prezent, astfel de materiale constau, de regulă, în imagini sau materiale video, fără a fi totuși exclus ca acestea să ia alte forme, în special având în vedere evoluțiile tehnologice viitoare.
- (13) Termenul „abuz sexual online asupra copiilor” ar trebui să acopere nu numai diseminarea materialelor detectate și confirmate anterior ca reprezentând materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor (materiale „cunoscute”), ci și diseminarea materialelor nedetectate anterior ce ar putea reprezenta materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, dar care nu sunt (deocamdată) confirmate ca atare (materiale „noi”), precum și activitățile care constituie o ademenire a copiilor („grooming”). Acest lucru este necesar în vederea asigurării faptului că sub incidența regulamentului intră nu doar abuzurile din trecut, revictimizarea și încălcarea drepturilor victimelor, cum ar fi dreptul la viață privată și dreptul la protecția datelor cu caracter personal, pe care o implică aceste abuzuri, ci și abuzurile recente, în curs și iminente, astfel încât să se prevină cât mai mult posibil aceste abuzuri, să se asigure o protecție eficace a copiilor și să sporească probabilitatea salvării victimelor și a stopării abuzurilor comise de autorii infracțiunilor.

⁴⁴ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

- (14) În vederea reducerii la minimum a riscului ca serviciile lor să fie utilizate în mod necorespunzător în scopul diseminării de materiale cunoscute sau de materiale noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor ori în scopul ademenirii copiilor, furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului ar trebui să evalueze acest risc în cazul fiecăruia dintre serviciile pe care le oferă în Uniune. Ar trebui să se stabilească o listă neexhaustivă a elementelor de care este necesar să se țină seama, pe baza căreia furnizorii să elaboreze evaluarea riscurilor. Pentru a putea lua în considerare pe deplin caracteristicile specifice ale serviciilor pe care le oferă, furnizorilor ar trebui să li se permită să țină seama de elemente suplimentare, după caz. Întrucât riscurile cunosc transformări în timp, în funcție de evoluții cum ar fi cele legate de tehnologie și de modurile în care sunt oferite și utilizate serviciile în cauză, este oportun să se asigure actualizarea evaluării riscurilor cu regularitate și atunci când acest lucru este necesar din anumite motive.
- (15) Unii dintre furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale care intră sub incidența prezentului regulament pot fi, de asemenea, supuși obligației de a efectua o evaluare a riscurilor în temeiul Regulamentului (UE).../... [privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE] care să aibă ca obiect informațiile pe care le stochează și le diseminează către public. În sensul prezentului regulament, acești furnizori se pot baza pe o astfel de evaluare a riscurilor și o pot completa cu evaluarea mai specifică a riscurilor privind utilizarea serviciilor lor în scopul abuzului sexual online asupra copiilor, prevăzută în prezentul regulament.
- (16) În vederea prevenirii și a combaterii în mod eficace a abuzului sexual online asupra copiilor, furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului ar trebui să ia măsuri rezonabile pentru a atenua riscul ca serviciile lor să fie utilizate în mod necorespunzător în scopul comiterii unui astfel de abuz, așa cum a fost identificat în cadrul evaluării riscurilor. Furnizorii care fac obiectul unei obligații de a adopta măsuri de atenuare în temeiul Regulamentului (UE).../... [privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE] pot să analizeze dacă măsurile de atenuare adoptate pentru a respecta această obligație, printre care se pot număra măsuri specifice menite să asigure protecția drepturilor copilului, inclusiv instrumente de verificare a vârstei și de control parental, pot servi, de asemenea, la abordarea riscului identificat în evaluarea specifică a riscurilor efectuată în temeiul prezentului regulament și dacă se impun noi măsuri de atenuare specifice pentru a se conforma prezentului regulament.
- (17) Pentru a permite inovarea și pentru a se asigura proporționalitatea și neutralitatea tehnologică, nu ar trebui să se stabilească o listă exhaustivă a măsurilor de atenuare obligatorii. În schimb, furnizorilor ar trebui să li se acorde un anumit grad de flexibilitate pentru a concepe și a pune în aplicare măsuri adaptate riscului identificat, caracteristicilor serviciilor pe care le oferă și modurilor în care sunt utilizate aceste servicii. În special, furnizorii sunt liberi să conceapă și să pună în aplicare, în conformitate cu dreptul Uniunii, măsuri bazate pe practicile lor existente de detectare a abuzului sexual online asupra copiilor în cadrul serviciilor lor și să indice, în cadrul raportării riscurilor, faptul că doresc și sunt pregătiți să execute un eventual ordin de detectare emis în temeiul prezentului regulament, dacă acest lucru este considerat necesar de către autoritatea națională competentă.
- (18) Pentru a se asigura realizarea obiectivelor prezentului regulament, această flexibilitate ar trebui să fie condiționată de necesitatea de a respecta dreptul Uniunii și, în special,

cerințele prezentului regulament privind măsurile de atenuare. Prin urmare, atunci când concep și pun în aplicare măsurile de atenuare, furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului ar trebui să acorde importanță nu numai asigurării eficacității acestora, ci și evitării oricăror consecințe negative nejustificate asupra altor părți afectate, în special în ceea ce privește exercitarea drepturilor fundamentale ale utilizatorilor. Pentru a se asigura proporționalitatea, atunci când se stabilesc măsurile de atenuare care ar trebui luate în mod rezonabil într-o anumită situație, ar trebui să se țină seama, totodată, de capacitățile financiare și tehnologice și de dimensiunea furnizorului în cauză. Atunci când selectează măsurile de atenuare corespunzătoare, furnizorii ar trebui cel puțin să ia în considerare în mod corespunzător posibilele măsuri enumerate în prezentul regulament, precum și, după caz, alte măsuri, cum ar fi cele bazate pe bunele practici din industrie, inclusiv cele stabilite prin cooperarea în materie de autoreglementare, și cele prevăzute în orientările Comisiei. În cazul în care nu s-a detectat niciun risc în urma efectuării unei evaluări riguroase sau actualizate a riscurilor, furnizorii nu ar trebui să aibă obligația de a lua măsuri de atenuare.

- (19) Având în vedere rolul lor de intermediari care facilitează accesul la aplicații software ce pot fi utilizate în mod necorespunzător în scopul abuzului sexual online asupra copiilor, furnizorii de magazine de aplicații software ar trebui să aibă obligația de a lua anumite măsuri rezonabile pentru a evalua și a atenua acest risc. Furnizorii ar trebui să efectueze această evaluare în mod riguros, făcând eforturi care sunt rezonabile în circumstanțele date, ținând seama, printre altele, de natura și de amploarea respectivului risc, precum și de capacitățile lor financiare și tehnologice și de dimensiunea lor și cooperând cu furnizorii serviciilor oferite prin intermediul aplicației software, atunci când este posibil.
- (20) În vederea asigurării prevenirii și a combaterii eficace a abuzului sexual online asupra copiilor, atunci când măsurile de atenuare sunt considerate insuficiente pentru a limita riscul de utilizare necorespunzătoare a unui anumit serviciu în scopul abuzului sexual online asupra copiilor, ar trebui ca autoritățile de coordonare desemnate de statele membre în temeiul prezentului regulament să fie împuternicite să solicite emiterea de ordine de detectare. Pentru a se evita orice interferență nejustificată cu drepturile fundamentale și pentru a se asigura proporționalitatea, această competență ar trebui să facă obiectul unui set atent echilibrat de limite și garanții. De exemplu, având în vedere faptul că materialele care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor tind să fie diseminate prin intermediul serviciilor de găzduire și al serviciilor de comunicații interpersonale accesibile publicului și că ademenirea copiilor are loc de cele mai multe ori în cadrul serviciilor de comunicații interpersonale accesibile publicului, ar trebui să fie posibil să se emită ordine de detectare care să îi vizeze numai pe furnizorii unor astfel de servicii.
- (21) În plus, în conformitate cu aceste limite și garanții, ordinele de detectare ar trebui să fie emise numai după ce în urma unei evaluări riguroase și obiective s-a constatat existența unui risc semnificativ ca serviciul specific în cauză să fie utilizat în mod necorespunzător în scopul unui anumit tip de abuz sexual online asupra copiilor care intră sub incidența prezentului regulament. Unul dintre elementele care trebuie luate în considerare în această privință este probabilitatea ca serviciul să fie utilizat într-o măsură semnificativă, și anume, dincolo de cazurile izolate și relativ rare, în scopul unui astfel de abuz. Criteriile ar trebui să varieze astfel încât să țină seama de diferitele caracteristici ale diverselor tipuri de abuz sexual online asupra copiilor în cauză și de diferitele caracteristici ale serviciilor utilizate pentru a comite un astfel de abuz,

precum și de gradul diferit de intruziune al măsurilor care se impun a fi luate pentru a executa ordinul de detectare.

- (22) Cu toate acestea, constatarea unui astfel de risc semnificativ ar trebui să fie insuficientă în sine pentru a justifica emiterea unui ordin de detectare, având în vedere faptul că, într-un astfel de caz, ordinul ar putea avea consecințe negative disproporționate asupra drepturilor și intereselor legitime ale altor părți afectate, în special în ceea ce privește exercitarea drepturilor fundamentale ale utilizatorilor. Prin urmare, ar trebui să se asigure faptul că ordinele de detectare pot fi emise numai după ce autoritățile de coordonare și autoritatea judiciară competentă sau autoritatea administrativă independentă competentă au evaluat, au identificat și au pus în balanță în mod obiectiv și riguros, de la caz la caz, nu numai probabilitatea și gravitatea eventualelor consecințe ale utilizării necorespunzătoare a serviciului în scopul respectivului tip de abuz sexual online asupra copiilor, ci și probabilitatea și gravitatea oricăror eventuale consecințe negative asupra altor părți în cauză. Pentru a se evita impunerea unor sarcini excesive, evaluarea ar trebui să țină seama, de asemenea, de capacitățile financiare și tehnologice și de dimensiunea furnizorului în cauză.
- (23) În plus, pentru a se evita interferența nejustificată cu drepturile fundamentale și pentru a se asigura proporționalitatea, atunci când se stabilește că aceste cerințe au fost îndeplinite și că este necesar să se emită un ordin de detectare, ar trebui să se asigure în continuare caracterul direcționat și specific al ordinului de detectare, astfel încât să se garanteze faptul că respectivele consecințe negative asupra părților afectate nu depășesc ceea ce este strict necesar în vederea abordării în mod eficace a riscului semnificativ identificat. Acest lucru ar trebui să vizeze, în special, limitarea la o parte sau la o componentă identificabilă a serviciului, în cazul în care acest lucru este posibil fără a aduce atingere eficacității măsurii, cum ar fi anumite tipuri de canale ale unui serviciu de comunicații interpersonale accesibile publicului, sau limitarea la anumiți utilizatori ori la anumite grupuri de utilizatori, în măsura în care este posibil să se izoleze respectivii utilizatori sau respectivele grupuri în scopul detectării, precum și stabilirea unor garanții suplimentare față de cele deja stabilite în mod expres în prezentul regulament, cum ar fi auditul independent, furnizarea de informații suplimentare sau acordarea accesului la date ori consolidarea supravegherii și a analizei umane, precum și limitarea suplimentară a duratei de aplicare a ordinului de detectare pe care autoritatea de coordonare îl consideră necesar. Pentru a se evita înregistrarea unor rezultate nerezonabile sau disproporționate, astfel de cerințe ar trebui stabilite după o evaluare obiectivă și riguroasă, efectuată de la caz la caz.
- (24) Autoritatea judiciară competentă sau autoritatea administrativă independentă competentă, după caz, în conformitate cu normele procedurale detaliate stabilite de statul membru relevant, ar trebui să fie în măsură să ia o decizie în cunoștință de cauză cu privire la cererile de emitere a ordinelor de detectare. Acest lucru este deosebit de important pentru a se asigura echilibrul adecvat necesar al drepturilor fundamentale în cauză și o abordare consecventă, în special în ceea ce privește ordinele de detectare referitoare la ademenirea copiilor. Prin urmare, ar trebui să se prevadă o procedură care să permită furnizorilor vizați, Centrului UE privind abuzul sexual asupra copiilor („Centrul UE”) instituit de prezentul regulament și, în cazul în care se prevede astfel în prezentul regulament, autorității competente pentru protecția datelor desemnate în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 să își prezinte opiniile cu privire la măsurile în cauză. Părțile menționate ar trebui să facă acest lucru cât mai rapid posibil, având în vedere obiectivul important de politică publică în cauză și necesitatea de a acționa fără întârzieri nejustificate pentru a-i proteja pe copii. În special, autoritățile de protecție a

datelor ar trebui să facă tot posibilul pentru a evita prelungirea termenului prevăzut în Regulamentul (UE) 2016/679 privind emiterea avizelor lor ca răspuns la o consultare prealabilă. În plus, acestea ar trebui, în mod normal, să fie în măsură să își prezinte avizul în respectul termen în situațiile în care Comitetul european pentru protecția datelor a emis deja orientări privind tehnologiile pe care un furnizor intenționează să le implementeze și să le utilizeze pentru a executa un ordin de detectare care îi este adresat în temeiul prezentului regulament.

- (25) În ceea ce privește serviciile noi, și anume serviciile care nu au fost oferite anterior în Uniune, dovezile disponibile privind eventuala utilizare necorespunzătoare a serviciului în ultimele 12 luni sunt, în mod normal, inexistente. Având în vedere acest lucru și pentru a se asigura eficacitatea prezentului regulament, autoritatea de coordonare ar trebui să fie în măsură să se bazeze pe dovezile care rezultă din servicii comparabile atunci când evaluează dacă este necesar să solicite emiterea unui ordin de detectare în ceea ce privește un astfel de serviciu nou. Un serviciu ar trebui să fie considerat comparabil în cazul în care oferă un echivalent funcțional al serviciului în cauză, având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante, în special principalele sale caracteristici și funcționalități, modul în care este oferit și folosit, baza de utilizatori, condițiile generale de utilizare aplicabile și măsurile de atenuare a riscurilor, precum și profilul general de risc rămas.
- (26) Măsurile luate de furnizorii de servicii de găzduire și de furnizorii de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului pentru a executa ordinele de detectare care le sunt adresate ar trebui să rămână strict limitate la ceea ce se specifică în prezentul regulament și în ordinele de detectare emise în conformitate cu prezentul regulament. Pentru a se asigura eficacitatea acestor măsuri, pentru a permite soluțiile adaptate, pentru a rămâne neutre din punct de vedere tehnologic și pentru a se evita eludarea obligațiilor de detectare, aceste măsuri ar trebui luate indiferent de tehnologiile utilizate de furnizorii în cauză în legătură cu prestarea serviciilor lor. Prin urmare, prezentul regulament lasă la latitudinea furnizorului în cauză alegerea tehnologiilor care urmează să fie utilizate pentru a respecta în mod eficace ordinele de detectare și nu ar trebui să fie înțeles ca stimulând sau descurajând utilizarea unei anumite tehnologii, cu condiția ca tehnologiile și măsurile de însoțire să îndeplinească cerințele prezentului regulament. Printre acestea se numără tehnologia de criptare de la un capăt la altul, care constituie un instrument important pentru garantarea securității și a confidențialității comunicațiilor utilizatorilor, inclusiv ale copiilor. Atunci când execută ordinul de detectare, furnizorii ar trebui să ia toate măsurile de salvagardare disponibile pentru a se asigura că tehnologiile pe care le utilizează nu pot fi folosite nici de ei sau de angajații lor în alte scopuri decât respectarea prezentului regulament, nici de terți, evitând astfel subminarea securității și a confidențialității comunicațiilor utilizatorilor.
- (27) Pentru a facilita respectarea de către furnizori a obligațiilor de detectare, Centrul UE ar trebui să pună la dispoziția furnizorilor tehnologiile de detectare pe care aceștia pot alege să le utilizeze, în mod gratuit, exclusiv în scopul executării ordinelor de detectare care le sunt adresate. Comitetul european pentru protecția datelor ar trebui să fie consultat cu privire la tehnologiile respective și la modalitățile optime de implementare a acestor tehnologii pentru a se asigura conformitatea cu normele aplicabile ale dreptului Uniunii referitoare la protecția datelor cu caracter personal. Ar trebui ca de avizul Comitetului european pentru protecția datelor să țină seama Centrul UE, la întocmirea listelor de tehnologii disponibile, precum și Comisia, la elaborarea orientărilor privind aplicarea obligațiilor de detectare. Furnizorii pot utiliza

tehnologiile puse la dispoziție de Centrul UE sau de alte entități ori tehnologiile pe care le-au dezvoltat ei înșiși, cu condiția ca acestea să îndeplinească cerințele prezentului regulament.

- (28) Pentru a evalua în mod constant performanța tehnologiilor de detectare și pentru a garanta că acestea sunt suficient de fiabile, precum și pentru a identifica rezultatele fals pozitive și pentru a se evita pe cât posibil raportarea eronată către Centrul UE, furnizorii ar trebui să asigure supravegherea umană și, dacă este necesar, intervenția umană, adaptate la tipul de tehnologii de detectare și la tipul de abuz sexual online asupra copiilor în cauză. O astfel de supraveghere ar trebui să includă evaluarea regulată a ratelor de rezultate fals negative și fals pozitive generate de tehnologii, pe baza unei analize a eșantioanelor de date reprezentative anonimizate. În special în ceea ce privește detectarea ademenirii copiilor în cadrul comunicațiilor interpersonale accesibile publicului, furnizorii de servicii ar trebui să asigure supravegherea umană regulată, specifică și detaliată și verificarea umană a conversațiilor identificate de tehnologii ca implicând o eventuală ademenire a copiilor.
- (29) Furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului sunt cei mai în măsură să detecteze eventuale abuzuri sexuale online asupra copiilor în cadrul serviciilor lor. Informațiile pe care le aceștia le pot obține atunci când își oferă serviciile sunt adesea indispensabile pentru a investiga și a urmări penal în mod eficace infracțiunile de abuz sexual asupra copiilor. Prin urmare, furnizorii menționați ar trebui să aibă obligația de a raporta eventuale abuzuri sexuale online asupra copiilor în cadrul serviciilor lor, ori de câte ori iau cunoștință de existența acestora, și anume atunci când există motive întemeiate să creadă că o anumită activitate poate constitui un abuz sexual online asupra copiilor. În cazul în care există astfel de motive întemeiate, îndoielile cu privire la vârsta eventualei victime nu ar trebui să îi împiedice pe respectivii furnizori să transmită rapoarte. Din motive de eficacitate, ar trebui să fie irelevant modul în care furnizorii au luat cunoștință de eventualul abuz. Furnizorii ar putea, de exemplu, să ia cunoștință prin intermediul executării ordinelor de detectare, prin intermediul unor informații semnalate de utilizatori sau de organizații care acționează în interesul public împotriva abuzului sexual asupra copiilor sau prin intermediul unor activități desfășurate din proprie inițiativă. Respectivii furnizori ar trebui să raporteze un minimum de informații, astfel cum se specifică în prezentul regulament, pentru ca autoritățile competente de aplicare a legii să poată evalua dacă este necesar să inițieze o investigație, după caz, și ar trebui să se asigure că rapoartele sunt cât mai complete posibil înainte de a le transmite.
- (30) În vederea asigurării faptului că materialele online care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sunt eliminate cât mai rapid posibil după ce au fost detectate, autoritățile de coordonare din statul membru de stabilire ar trebui să aibă competența de a solicita autorităților judiciare competente sau autorităților administrative independente competente să emită un ordin de eliminare adresat furnizorilor de servicii de găzduire. Întrucât eliminarea sau dezactivarea accesului poate afecta dreptul utilizatorilor care au pus la dispoziție materialele în cauză, furnizorii ar trebui să îi informeze pe respectivii utilizatori cu privire la motivele eliminării, pentru ca aceștia să își poată exercita dreptul de a contesta decizia, sub rezerva excepțiilor necesare în vederea evitării interferenței cu activitățile de prevenire, detectare, investigare și urmărire penală a infracțiunilor de abuz sexual asupra copiilor.
- (31) Normele prezentului regulament nu ar trebui înțelese ca afectând cerințele privind ordinele de eliminare prevăzute în Regulamentul (UE).../... *[privind o piață unică*

pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE].

- (32) Obligațiile prevăzute în prezentul regulament nu se aplică furnizorilor de servicii de găzduire care nu își oferă serviciile în Uniune. Cu toate acestea, astfel de servicii pot fi utilizate în continuare pentru a disemina materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor în rândul utilizatorilor din Uniune sau de către utilizatori din Uniune, cauzând prejudicii copiilor și societății în general, chiar dacă activitățile furnizorilor nu vizează statele membre, iar numărul total de utilizatori ai respectivelor servicii din Uniune este limitat. Din motive juridice și practice, se poate să nu fie posibil în mod rezonabil ca respectivii furnizori să elimine materialele sau să dezactiveze accesul la acestea, nici măcar prin intermediul cooperării cu autoritățile competente din țara terță în care sunt stabiliți. Prin urmare, în conformitate cu practicile existente în mai multe state membre, ar trebui să fie posibil să se solicite furnizorilor de servicii de acces la internet să ia măsuri rezonabile pentru a bloca accesul utilizatorilor din Uniune la materialele în cauză.
- (33) Din motive de coerență, eficiență și eficacitate și pentru a reduce la minimum riscul de eludare, aceste ordine de blocare ar trebui să se bazeze pe lista localizatorilor uniformi de resurse, care să conducă la elemente specifice de abuz sexual asupra copiilor verificate, compilate și furnizate la nivel central de Centrul UE, pe baza unor informații verificate în mod riguros de autoritățile competente ale statelor membre. Pentru a se evita adoptarea unor măsuri nejustificate sau disproporționate, mai ales a unor măsuri care ar afecta în mod nejustificat drepturile fundamentale în cauză, în special, pe lângă drepturile copiilor, libertatea de exprimare și de informare a utilizatorilor și libertatea furnizorilor de a desfășura o activitate comercială, ar trebui prevăzute limite și garanții corespunzătoare. În special, ar trebui să se asigure faptul că sarcinile impuse furnizorilor de servicii de acces la internet în cauză nu sunt nerezonabile, că necesitatea și proporționalitatea ordinelor de blocare sunt evaluate în mod riguros și după emiterea lor și că atât furnizorii, cât și utilizatorii afectați dispun de o cale de atac și de mecanisme extrajudiciare de contestare.
- (34) Având în vedere faptul că dobândirea, deținerea, obținerea în cunoștință de cauză a accesului la materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și transmiterea în cunoștință de cauză a unor astfel de materiale constituie infracțiuni în temeiul Directivei 2011/93/UE, este necesar ca furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale să fie exonerati de răspunderea penală atunci când sunt implicați în astfel de activități, în măsura în care activitățile lor rămân strict limitate la ceea ce este necesar în scopul respectării obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament și aceștia acționează cu bună-credință.
- (35) Diseminarea de materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor constituie o infracțiune ce afectează drepturile victimelor înfățișate în respectivele materiale. Prin urmare, victimele ar trebui să aibă dreptul de a obține, la cerere, din partea Centrului UE, însă prin intermediul autorităților de coordonare, informații relevante în cazul în care furnizorii de servicii de găzduire sau furnizorii de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului au raportat, în conformitate cu prezentul regulament, materiale cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor ce le înfățișează.
- (36) Având în vedere impactul asupra drepturilor victimelor înfățișate în astfel de materiale cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și capacitatea specifică a furnizorilor de servicii de găzduire de a limita acest impact, prin aducerea unei

contribuții la asigurarea faptului că materialele nu mai sunt disponibile în cadrul serviciilor lor, respectivii furnizori ar trebui să acorde asistență victimelor care solicită eliminarea materialelor în cauză sau dezactivarea accesului la acestea. Respectiva asistență ar trebui să rămână limitată la ceea ce poate fi solicitat în mod rezonabil furnizorului în cauză în circumstanțele date, având în vedere factori cum ar fi conținutul și domeniul de aplicare al cererii, măsurile necesare pentru a localiza elementele materialelor cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor în cauză și mijloacele de care dispune furnizorul. Asistența ar putea consta, de exemplu, în acordarea de ajutor pentru localizarea elementelor, în efectuarea de verificări și în eliminarea elementelor sau în dezactivarea accesului la acestea. Având în vedere faptul că desfășurarea activităților necesare pentru a obține o astfel de eliminare sau dezactivare a accesului poate fi dureroasă, sau chiar traumatizantă, și complexă, victimele ar trebui, de asemenea, să aibă dreptul de a fi beneficia în acest sens de asistență din partea Centrului UE, prin intermediul autorităților de coordonare.

- (37) Pentru a se asigura gestionarea eficientă a unor astfel de funcții de sprijinire a victimelor, acestora ar trebui să li se permită să contacteze și să se bazeze pe autoritatea de coordonare care le este cea mai accesibilă, iar toate comunicările dintre victime și Centrul UE ar trebui să se desfășoare prin intermediul respectivei autorități.
- (38) În scopul de a facilita exercitarea dreptului victimelor la informare și la asistență și sprijin în vederea eliminării sau a dezactivării accesului, victimelor ar trebui să li se permită să indice elementul relevant sau elementele relevante ale materialelor care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor în legătură cu care doresc să obțină informații sau eliminarea ori dezactivarea accesului, fie prin furnizarea imaginii sau a imaginilor ori a materialului video sau a materialelor video în sine, fie prin furnizarea localizatorilor uniformi de resurse care conduc la elementul sau la elementele specifice ale materialelor care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, fie prin orice altă reprezentare care permite identificarea fără echivoc a elementului sau a elementelor în cauză.
- (39) Pentru a se evita interferențele disproporționate cu drepturile utilizatorilor la viața privată și de familie și la protecția datelor cu caracter personal, datele referitoare la eventuale abuzuri sexuale online asupra copiilor nu ar trebui păstrate de furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale, cu excepția cazului în care acest lucru este necesar și doar atât timp cât este necesar pentru unul sau mai multe dintre scopurile specificate în prezentul regulament și sub rezerva unei durate maxime corespunzătoare. Întrucât se referă numai la prezentul regulament, respectivele cerințe de păstrare nu ar trebui înțelese ca afectând posibilitatea de a stoca date relevante referitoare la conținut și date relevante de transfer în conformitate cu Directiva 2002/58/CE sau aplicarea oricărei obligații legale de păstrare a datelor care revine furnizorilor în temeiul altor acte ale dreptului Uniunii sau al dreptului național care este conform cu dreptul Uniunii.
- (40) Pentru a facilita o comunicare armonioasă și eficientă prin mijloace electronice, inclusiv, după caz, prin confirmarea primirii unor astfel de comunicări, referitoare la aspecte care intră sub incidența prezentului regulament, furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale ar trebui să aibă obligația de a desemna un punct unic de contact și de a publica informațiile relevante referitoare la respectivul punct de contact, inclusiv regimul lingvistic al unor astfel de comunicări. Spre deosebire de reprezentantul legal al furnizorului, punctul de contact ar trebui să servească unor scopuri operaționale și nu ar trebui să aibă obligația de a avea un sediu fizic. Ar trebui stabilite condiții adecvate în ceea ce privește limbile de comunicare ce urmează să fie

specificate, astfel încât să se asigure faptul că buna comunicare nu este complicată în mod nejustificat. În cazul furnizorilor supuși obligației de a institui o funcție de conformitate și de a numi coordonatori ai funcției de conformitate astfel cum se prevede în Regulamentul (UE).../... *[privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE]*, unul dintre acești coordonatori ai funcției de conformitate poate fi desemnat ca punct de contact în temeiul prezentului regulament, pentru a facilita punerea în aplicare coerentă a obligațiilor care decurg din ambele cadre.

- (41) În vederea exercitării unei supravegheri eficace și, dacă este necesar, în vederea asigurării respectării prezentului regulament, furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale care nu sunt stabiliți într-o țară terță și care oferă servicii în Uniune ar trebui să aibă un reprezentant legal în Uniune și să informeze publicul și autoritățile relevante cu privire la modul în care acesta poate fi contactat. Pentru a putea recurge la soluții flexibile în cazul în care acest lucru este necesar și în pofida scopurilor lor diferite prevăzute în prezentul regulament, ar trebui să fie posibil, dacă furnizorul în cauză a clarificat acest lucru, ca reprezentantul său legal să îndeplinească și funcția de punct de contact, cu condiția respectării cerințelor relevante ale prezentului regulament.
- (42) În cazul în care este relevant și oportun, cu condiția ca furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale să dorească acest lucru și ca cerințele legale aplicabile în materie să fie îndeplinite, respectivii furnizori ar trebui să poată desemna un punct unic de contact și un reprezentant legal unic în sensul Regulamentului (UE).../... *[privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE]* și al prezentului regulament.
- (43) În scopul aplicării efective și, dacă este necesar, al asigurării respectării prezentului regulament, fiecare stat membru ar trebui să desemneze cel puțin o autoritate competentă, deja existentă sau nou-înființată, care să garanteze aplicarea efectivă și asigurarea respectării normelor în ceea ce privește furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale aflați sub jurisdicția statului membru care a efectuat desemnarea.
- (44) Pentru a oferi claritate și pentru a permite o coordonare și o cooperare eficace, eficientă și consecventă, atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii, în cazul în care desemnează mai multe autorități competente care să aplice și să asigure respectarea prezentului regulament, un stat membru ar trebui să desemneze o autoritate principală drept autoritate de coordonare, în timp ce autoritatea desemnată ar trebui să fie considerată în mod automat autoritatea de coordonare în cazul în care un stat membru desemnează doar o singură autoritate. Din aceste motive, autoritatea de coordonare ar trebui să acționeze ca punct unic de contact în ceea ce privește toate aspectele referitoare la aplicarea prezentului regulament, fără a aduce atingere competențelor de asigurare a respectării normelor care revin altor autorități naționale.
- (45) Având în vedere cunoștințele de specialitate deosebite ale Centrului UE și rolul său central în ceea ce privește punerea în aplicare a prezentului regulament, autoritățile de coordonare ar trebui să poată solicita asistență din partea Centrului UE în îndeplinirea unora dintre sarcinile care le revin. O astfel de asistență nu ar trebui să aducă atingere nici sarcinilor și competențelor autorităților de coordonare care o solicită, nici sarcinilor și competențelor Centrului UE și nici cerințelor aplicabile îndeplinirii acestor sarcini și exercitării acestor competențe prevăzute în prezentul regulament.

- (46) Având în vedere importanța sarcinilor autorităților de coordonare și impactul pe care recurgerea la competențele lor îl poate avea asupra exercitării drepturilor fundamentale ale părților în cauză, este esențial ca autoritățile de coordonare să fie pe deplin independente. În acest scop, normele și garanțiile aplicabile autorităților de coordonare ar trebui să fie similare cu cele aplicabile instanțelor judecătorești, în vederea asigurării faptului că autoritățile de coordonare sunt autorități administrative independente și pot acționa în toate privințele ca autorități administrative independente.
- (47) Autoritatea de coordonare, precum și alte autorități competente, joacă un rol esențial în asigurarea eficacității drepturilor și a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament și în realizarea obiectivelor acestuia. În consecință, este necesar să se asigure faptul că aceste autorități dispun nu numai de competențele necesare în materie de investigare și de asigurare a respectării normelor, ci și de resursele financiare, umane, tehnologice și de altă natură necesare pentru a-și îndeplini în mod adecvat sarcinile care le revin în temeiul prezentului regulament. În special, având în vedere diversitatea furnizorilor de servicii relevante ale societății informaționale și utilizarea de către aceștia a tehnologiilor avansate pentru a-și oferi serviciile, este esențial ca autoritatea de coordonare, precum și alte autorități competente, să dispună de personalul necesar, inclusiv de experți cu competențe specializate. Resursele autorităților de coordonare ar trebui stabilite ținând seama de dimensiunea, complexitatea și eventualul impact societal al furnizorilor de servicii relevante ale societății informaționale aflați sub jurisdicția statului membru care a efectuat desemnarea, precum și de numărul de utilizatori din întreaga Uniune care recurg la serviciile oferite de acești furnizori.
- (48) Având în vedere necesitatea de a asigura eficacitatea obligațiilor impuse, autorităților de coordonare ar trebui să li se acorde competențe de asigurare a respectării normelor pentru a reacționa în cazul unor încălcări ale prezentului regulament. Printre aceste competențe ar trebui să se numere și aceea de a restricționa temporar accesul utilizatorilor serviciului vizat de încălcare sau, numai în cazul în care acest lucru nu este fezabil din punct de vedere tehnic, accesul la interfața online a furnizorului în cadrul căreia are loc încălcarea. Având în vedere nivelul ridicat de interferență cu drepturile furnizorilor de servicii pe care îl implică o astfel de competență, aceasta din urmă ar trebui exercitată numai atunci când sunt îndeplinite anumite condiții. Printre aceste condiții ar trebui să se numere și aceea ca încălcarea să aibă ca rezultat facilitarea regulată și structurală a infracțiunilor de abuz sexual asupra copiilor, ce ar trebui înțeleasă ca referindu-se la o situație în care din toate dovezile disponibile reiese că o astfel de facilitare a avut loc pe scară largă și pe o perioadă lungă de timp.
- (49) Pentru a verifica dacă normele prezentului regulament, în special cele referitoare la măsurile de atenuare și la executarea ordinelor de detectare, a ordinelor de eliminare sau a ordinelor de blocare emise de o autoritate de coordonare, sunt respectate efectiv în practică, fiecare autoritate de coordonare ar trebui să fie în măsură să efectueze căutări, utilizând indicatorii relevanți furnizați de Centrul UE, pentru a detecta diseminarea de materiale cunoscute sau de materiale noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor prin intermediul materialelor aflate la dispoziția publicului în cadrul serviciilor de găzduire ale furnizorilor în cauză.
- (50) În vederea asigurării faptului că furnizorii de servicii de găzduire iau cunoștință de utilizarea necorespunzătoare a serviciilor lor și pentru a le oferi posibilitatea de a lua măsuri rapide pentru a elimina sau a dezactiva accesul în mod voluntar, autoritățile de coordonare din statul membru de stabilire ar trebui să fie în măsură să notifice respectivilor furnizori prezența în cadrul serviciilor lor a unor materiale cunoscute care

conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și să solicite eliminarea sau dezactivarea accesului la acestea, pentru ca furnizorii să examineze în mod voluntar materialele în cauză. Astfel de activități de notificare ar trebui să fie diferențiate în mod clar de competențele autorităților de coordonare prevăzute de prezentul regulament de a solicita emiterea de ordine de eliminare, care impun furnizorului în cauză obligația juridică de a elimina respectivele materiale sau de a dezactiva accesul la acestea în termenul stabilit.

- (51) Pentru a oferi claritate și pentru a se asigura respectarea efectivă a prezentului regulament, un furnizor de servicii relevante ale societății informaționale ar trebui să se afle sub jurisdicția statului membru care constituie locul principal de desfășurare a activității sale, și anume statul membru în care furnizorul își are sediul central sau sediul social unde se exercită principalele funcții financiare și controlul operațional. În ceea ce privește furnizorii care nu au un sediu în Uniune, dar care oferă servicii în Uniune, ar trebui să aibă jurisdicție statul membru în care își are reședința sau este stabilit reprezentantul lor legal desemnat, având în vedere rolul care le revine reprezentanților legali în temeiul prezentului regulament.
- (52) Pentru a se asigura respectarea efectivă și protecția drepturilor utilizatorilor în temeiul prezentului regulament, este oportun să se faciliteze depunerea de plângeri cu privire la presupusa nerespectare de către furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale a obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament. În acest scop, utilizatorii ar trebui să poată depune astfel de plângeri la autoritatea de coordonare de pe teritoriul statului membru în care își au reședința sau sunt stabiliți, indiferent care este statul membru ce are jurisdicție asupra furnizorului în cauză. Pentru depunerea plângerilor, utilizatorii pot decide să se adreseze unor organizații care acționează în interesul public împotriva abuzului sexual asupra copiilor. Cu toate acestea, pentru a nu pune în pericol obiectivul de a institui un sistem de supraveghere clar și eficient și pentru a se evita riscul adoptării unor decizii inconsecvente, ar trebui să rămână exclusiv la latitudinea autorității de coordonare din statul membru de stabilire să își exercite în consecință oricare dintre competențele sale de investigare sau de asigurare a respectării normelor în ceea ce privește comportamentul denunțat, după caz, fără a aduce atingere competenței altor autorități de supraveghere în limitele mandatului lor.
- (53) Statele membre ar trebui să se asigure că, în cazul încălcării obligațiilor prevăzute în prezentul regulament, există sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive, ținând seama de elemente cum ar fi natura, gravitatea, recurența și durata încălcării, având în vedere interesul public urmărit, domeniul de aplicare și tipul de activități desfășurate, precum și capacitatea economică a furnizorului de servicii relevante ale societății informaționale în cauză.
- (54) Normele prezentului regulament privind supravegherea și asigurarea respectării dispozițiilor nu ar trebui înțelese ca afectând prerogativele și competențele autorităților pentru protecția datelor în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679.
- (55) Pentru buna funcționare a sistemului de detectare și blocare în mod obligatoriu a abuzului sexual online asupra copiilor, instituit de prezentul regulament, este esențial ca Centrul UE să primească, prin intermediul autorităților de coordonare, materialele identificate ca reprezentând materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau transcrieri ale conversațiilor identificate ca reprezentând o ademenire a copiilor, așa cum s-a constatat, de exemplu, în cursul anchetelor penale, astfel încât respectivele materiale sau conversații să poată servi drept bază exactă și fiabilă care să fie utilizată

de Centrul UE pentru a genera indicatori ai unor astfel de abuzuri. În acest scop, identificarea ar trebui să fie efectuată în urma unei evaluări riguroase, desfășurată în contextul unei proceduri care să garanteze un rezultat echitabil și obiectiv, fie de autoritățile de coordonare, fie de o instanță judecătorească sau de o autoritate administrativă independentă, alta decât autoritatea de coordonare. Deși sunt importante și în alte contexte, evaluarea, identificarea și prezentarea cu rapiditate a unor astfel de materiale sunt esențiale în ceea ce privește materialele noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și cazurile de ademenire a copiilor raportate în temeiul prezentului regulament, având în vedere faptul că aceste materiale pot conduce la identificarea abuzurilor în curs sau iminente și la salvarea victimelor. Prin urmare, ar trebui să se stabilească termene specifice pentru această raportare.

- (56) În vederea asigurării faptului că indicatorii generați de Centrul UE în scopul detectării sunt cât mai exhaustivi posibil, transmiterea materialelor relevante și a transcrierilor relevante ar trebui să fie efectuată în mod proactiv de autoritățile de coordonare. Totuși, Centrului UE ar trebui să i se permită, de asemenea, să aducă în acest scop anumite materiale sau conversații în atenția autorităților de coordonare.
- (57) Anumiți furnizori de servicii relevante ale societății informaționale își oferă serviciile în mai multe state membre sau chiar în toate statele membre, în timp ce, în temeiul prezentului regulament, numai un singur stat membru are jurisdicție asupra unui furnizor. Prin urmare, este imperativ ca autoritatea de coordonare desemnată de statul membru care are jurisdicție să țină seama de interesele tuturor utilizatorilor din Uniune atunci când își îndeplinește sarcinile și își exercită competențele, fără a face vreo distincție în funcție de elemente cum ar fi locul în care se află utilizatorii sau naționalitatea acestora, și ca autoritățile de coordonare să coopereze între ele într-un mod eficace și eficient. Pentru a facilita o astfel de cooperare, ar trebui prevăzute mecanismele și sistemele de schimb de informații necesare. Respectiva cooperare nu trebuie să aducă atingere posibilității ca statele membre să prevadă schimburi periodice de opinii cu alte autorități publice, în cazul în care astfel de schimburi sunt relevante pentru îndeplinirea sarcinilor acestor alte autorități și ale autorității de coordonare.
- (58) În special, pentru a facilita cooperarea necesară în vederea bunei funcționări a mecanismelor create de prezentul regulament, Centrul UE ar trebui să instituie și să asigure mentenanța sistemelor necesare de schimb de informații. În scopul instituirii și al asigurării mentenanței acestor sisteme, Centrul UE ar trebui să coopereze cu Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii („Europol”) și cu autoritățile naționale pentru a se baza pe sistemele și bunele practici existente, după caz.
- (59) Pentru a sprijini punerea în aplicare a prezentului regulament și pentru a contribui la realizarea obiectivelor sale, Centrul UE ar trebui să servească drept facilitator central, îndeplinind o serie de sarcini specifice. Îndeplinirea acestor sarcini necesită garanții solide de independență, în special față de autoritățile de aplicare a legii, o structură de guvernare care să asigure îndeplinirea eficace, eficientă și coerentă a diferitelor sale sarcini, precum și deținerea unei personalități juridice pentru a putea interacționa în mod eficace cu toate părțile interesate relevante. Prin urmare, Centrul UE ar trebui să fie instituit ca o agenție descentralizată a Uniunii.
- (60) Din motive de securitate juridică și de eficacitate, sarcinile Centrului UE ar trebui să fie enumerate în mod clar și cuprinzător. Pentru a se asigura punerea în aplicare corespunzătoare a prezentului regulament, aceste sarcini ar trebui să se refere în

special la facilitarea obligațiilor de detectare, raportare și blocare impuse furnizorilor de servicii de găzduire, furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului și furnizorilor de servicii de acces la internet. Cu toate acestea, din același motiv, Centrului UE ar trebui să i se încredințeze și alte sarcini, în special cele legate de punerea în aplicare a obligațiilor de evaluare și atenuare a riscurilor care le revin furnizorilor de servicii relevante ale societății informaționale, de eliminarea materialelor care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau de dezactivarea accesului la astfel de materiale de către furnizorii de servicii de găzduire, de acordarea de asistență autorităților de coordonare, precum și de generarea de cunoștințe și de expertiză privind abuzul sexual online asupra copiilor și schimbul de cunoștințe și de expertiză în materie.

- (61) Centrul UE ar trebui să furnizeze informații fiabile cu privire la activitățile care pot fi considerate în mod rezonabil ca reprezentând un abuz sexual online asupra copiilor, astfel încât să permită detectarea și blocarea acestora în conformitate cu prezentul regulament. Având în vedere natura materialelor care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, aceste informații fiabile trebuie furnizate fără partajarea materialelor în sine. Prin urmare, Centrul UE ar trebui să genereze indicatori preciși și fiabili, pe baza materialelor identificate care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și a cazurilor identificate de ademenire a copiilor care îi sunt prezentate de autoritățile de coordonare în conformitate cu dispozițiile relevante ale prezentului regulament. Acești indicatori ar trebui să permită tehnologiilor să detecteze diseminarea fie a acelorași materiale (materiale cunoscute), fie a altor materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor (materiale noi) sau ademenirea copiilor, după caz.
- (62) În vederea asigurării unei funcționări corespunzătoare a sistemului instituit de prezentul regulament, Centrul UE ar trebui să aibă sarcina de a crea baze de date pentru fiecare dintre aceste trei tipuri de abuz sexual online asupra copiilor, precum și de a asigura mentenanța respectivelor baze de date și de a le opera. În scopul respectării principiului responsabilității și pentru a putea efectua corecții în cazul în care acest lucru este necesar, Centrul UE ar trebui să țină evidențe ale materialelor transmise și ale procesului utilizat pentru generarea indicatorilor.
- (63) Pentru a se asigura trasabilitatea procesului de raportare și a oricărei activități subsecvente întreprinse pe baza raportării, precum și pentru a putea transmite feedback cu privire la raportare furnizorilor de servicii de găzduire și furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului, generând statistici referitoare la rapoarte și la gestionarea și prelucrarea în mod fiabil și rapid a rapoartelor, Centrul UE ar trebui să creeze o bază de date care să conțină exclusiv aceste rapoarte. Pentru a putea îndeplini obiectivele de mai sus, respectiva bază de date ar trebui să conțină, de asemenea, informații relevante referitoare la aceste rapoarte, cum ar fi indicatorii care reprezintă materialele și etichetele auxiliare, ce pot indica, de exemplu, faptul că o imagine raportată sau un material video raportat face parte dintr-o serie de imagini și de materiale video care înfățișează aceeași victimă sau aceleași victime.
- (64) Având în vedere caracterul sensibil al datelor în cauză și pentru a se evita orice erori și eventuale utilizări necorespunzătoare, este necesar să se stabilească norme stricte privind accesul la bazele de date conținând indicatori și la bazele de date conținând rapoarte, precum și privind datele din cadrul acestora și privind securitatea acestora. În special, datele în cauză nu ar trebui să fie stocate mai mult decât este strict necesar. Din motivele de mai sus, accesul la baza de date conținând indicatori ar trebui acordat numai părților menționate în prezentul regulament și în scopurile specificate în prezentul regulament, sub rezerva controalelor efectuate de Centrul UE, și ar trebui să

fie limitat în timp și ca domeniu de aplicare la ceea ce este strict necesar în aceste scopuri.

- (65) Rapoartele ar trebui să fie trimise Centrului UE, pentru a se evita raportarea eronată a abuzului sexual online asupra copiilor în temeiul prezentului regulament și pentru ca autoritățile de aplicare a legii să se poată concentra asupra principalelor lor sarcini de investigare. Centrul UE ar trebui să evalueze aceste rapoarte pentru a le identifica pe cele care sunt în mod vădit nefondate, și anume în cazul în care este imediat evident, fără o analiză juridică sau factuală de fond, că activitățile raportate nu constituie un abuz sexual online asupra copiilor. În cazul în care raportul este în mod vădit nefondat, Centrul UE ar trebui să transmită feedback furnizorului de servicii de găzduire sau furnizorului de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului care a efectuat raportarea pentru ca acesta să poată să aducă îmbunătățiri tehnologiilor și proceselor utilizate și să ia alte măsuri corespunzătoare, cum ar fi reintroducerea unor materiale eliminate în mod eronat. Întrucât fiecare raport ar putea fi un mijloc important de investigare și urmărire penală a infracțiunilor de abuz sexual asupra copiilor în cauză și de salvare a victimei abuzului, ar trebui ca rapoartele să fie prelucrate cât mai rapid posibil.
- (66) Pentru a contribui la aplicarea efectivă a prezentului regulament și la asigurarea protecției drepturilor victimelor, Centrul UE ar trebui să fie în măsură, la cerere, să sprijine victimele și să acorde asistență autorităților competente prin efectuarea în cadrul serviciilor de găzduire a unor căutări având ca obiect diseminarea unor materiale cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și care sunt accesibile publicului, utilizând indicatorii corespunzători. În cazul în care în urma efectuării acestei căutări identifică astfel de materiale, Centrul UE ar trebui, de asemenea, să poată solicita furnizorului serviciului de găzduire în cauză să elimine sau să dezactiveze accesul la respectivul element sau la respectivele elemente, având în vedere că este posibil ca furnizorul să nu aibă cunoștință de prezența respectivului element sau a respectivelor elemente și să dorească să facă acest lucru în mod voluntar.
- (67) Având în vedere rolul său central care rezultă din îndeplinirea principalelor sarcini care îi revin în temeiul prezentului regulament, precum și informațiile și cunoștințele de specialitate pe care le poate colecta în legătură cu aceste sarcini, Centrul UE ar trebui, de asemenea, să contribuie la realizarea obiectivelor prezentului regulament, servind drept centru în materie de cunoștințe, expertiză și cercetare privind aspectele referitoare la prevenirea și combaterea abuzului sexual online asupra copiilor. În acest sens, Centrul UE ar trebui să coopereze cu părțile interesate relevante atât din interiorul, cât și din afara Uniunii și să permită statelor membre să beneficieze de cunoștințele și expertiza acumulate, inclusiv de bunele practici și de lecțiile învățate.
- (68) Pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin Centrului UE în temeiul prezentului regulament, este necesar ca anumite date cu caracter personal să fie prelucrate și stocate. În vederea asigurării unei protecții adecvate a acestor date cu caracter personal, Centrul UE ar trebui să prelucreze și să stocheze date cu caracter personal numai dacă este strict necesar în scopurile detaliate în prezentul regulament. Centrul UE ar trebui să facă acest lucru în condiții de siguranță și să limiteze stocarea la ceea ce este strict necesar pentru îndeplinirea sarcinilor relevante.
- (69) Pentru a-și putea îndeplini sarcinile cu eficacitate și eficiență, Centrul UE ar trebui să coopereze îndeaproape cu autoritățile de coordonare, cu Europol și cu organizațiile partenere relevante, cum ar fi Centrul național pentru copii dispăruți și exploatați din

SUA sau Asociația Internațională a Hotline-urilor de pe Internet (*International Association of Internet Hotlines – „INHOPE”*), rețeaua liniilor telefonice de urgență pentru raportarea materialelor care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, în limitele stabilite de prezentul regulament și de alte instrumente juridice care reglementează activitățile acestora. Pentru a facilita o astfel de cooperare, ar trebui luate măsurile necesare, inclusiv desemnarea unor agenți de contact de către autoritățile de coordonare și încheierea de memorandumuri de înțelegere cu Europol și, după caz, cu una sau mai multe organizații partenere relevante.

- (70) Sprijinul de lungă durată acordat de Uniune atât INHOPE, cât și liniilor telefonice de urgență membre ale acestei asociații constituie o recunoaștere a faptului că liniile telefonice de urgență se află în prima linie în lupta împotriva abuzului sexual online asupra copiilor. Centrul UE ar trebui să mobilizeze rețeaua de linii telefonice de urgență și să încurajeze colaborarea eficace a acestora cu autoritățile de coordonare, cu furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale și cu autoritățile de aplicare a legii din statele membre. Cunoștințele de specialitate și experiența liniilor telefonice de urgență reprezintă o sursă neprețuită de informații privind identificarea timpurie a amenințărilor și a soluțiilor comune, precum și privind diferențele regionale și naționale din Uniune.
- (71) Având în vedere mandatul Europol, experiența sa în identificarea autorităților naționale competente într-o situație neclară și baza sa de date operative în materie penală care poate contribui la identificarea legăturilor cu investigații din alte state membre, Centrul UE ar trebui să coopereze îndeaproape cu Europol, în special pentru a se asigura identificarea rapidă a autorităților naționale competente de aplicare a legii în cazurile în care acest lucru nu este clar sau în cazurile în care pot fi afectate mai multe state membre.
- (72) Având în vedere faptul că este necesar ca Centrul UE să coopereze intens cu Europol, ar trebui ca Centrul UE să își aibă sediul lângă sediul Europol, care se află la Haga, Țările de Jos. Natura extrem de sensibilă a rapoartelor transmise Europol de către Centrul UE și cerințele tehnice, cum ar fi cele privind conexiunile de date securizate, constituie argumente în favoarea stabilirii sediului Centrului UE în același loc în care se află și sediul Europol. Astfel, Centrul UE, care ar rămâne o entitate independentă, ar putea să se bazeze pe serviciile de sprijin furnizate de Europol, în special pe cele privind gestionarea resurselor umane, tehnologia informației (IT), inclusiv securitatea cibernetică, clădirea și comunicațiile. Utilizarea în comun a acestor servicii de sprijin este mai eficientă din punctul de vedere al costurilor și asigură un grad sporit de profesionalism în comparație cu situația în care s-ar institui noi astfel servicii de sprijin care le-ar dubla pe cele existente.
- (73) Pentru a asigura buna funcționare a Centrului UE, ar trebui stabilite normele necesare cu privire la organizarea acestuia. Din motive de coerență, respectivele norme ar trebui să fie conforme cu Abordarea comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind agențiile descentralizate.
- (74) Având în vedere faptul că Centrul UE are nevoie de expertiză tehnică pentru a fi în măsură să își îndeplinească sarcinile, în special sarcina de a furniza o listă a tehnologiilor care pot fi utilizate în scopul detectării, în cadrul acestuia ar trebui să existe un Comitet pentru tehnologie alcătuit din experți cu funcție consultativă. Comitetul pentru tehnologie poate, în special, să furnizeze cunoștințe de specialitate care să susțină activitatea Centrului UE, în limitele mandatului său, în ceea ce privește aspectele referitoare la detectarea abuzului sexual online asupra copiilor, pentru a

sprijini Centrul UE să contribuie la asigurarea unui nivel ridicat al standardelor tehnice și al garanțiilor în domeniul tehnologiei de detectare.

- (75) În scopul respectării principiilor transparenței și responsabilității și pentru a putea efectua evaluări și, dacă este necesar, ajustări, furnizorii de servicii de găzduire, furnizorii de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului și furnizorii de servicii de acces la internet, autoritățile de coordonare și Centrul UE ar trebui să aibă obligația de a culege, de a înregistra și de a analiza informații, pe baza colectării anonimizate de date fără caracter personal, și de a publica rapoarte anuale privind activitățile pe care le desfășoară în temeiul prezentului regulament. În ceea ce privește colectarea acestor informații, autoritățile de coordonare ar trebui să coopereze cu Europol, cu autoritățile de aplicare a legii și cu alte autorități naționale competente ale statului membru care a desemnat autoritatea de coordonare în cauză.
- (76) Din motive ce privesc buna guvernare și pe baza statisticilor și a informațiilor colectate, precum și a mecanismelor de raportare în materie de transparență prevăzute în prezentul regulament, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentului regulament în termen de cinci ani de la data intrării sale în vigoare și, ulterior, la fiecare cinci ani.
- (77) Evaluarea ar trebui să se bazeze pe următoarele criterii: eficiență, necesitate, eficacitate, proporționalitate, relevanță, coerență și valoare adăugată europeană. Evaluarea ar trebui să analizeze funcționarea diferitelor măsuri operaționale și tehnice prevăzute în prezentul regulament, inclusiv eficacitatea măsurilor menite să îmbunătățească detectarea, raportarea și eliminarea abuzului sexual online asupra copiilor, eficacitatea mecanismelor de salvagardare, precum și impacturile asupra drepturilor fundamentale care ar putea fi afectate, a libertății de a desfășura o activitate comercială, a dreptului la viață privată și a protecției datelor cu caracter personal. Comisia ar trebui, de asemenea, să evalueze impactul asupra intereselor părților terțe care ar putea fi afectate.
- (78) Regulamentul (UE) 2021/1232 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁵ prevede, în ceea ce privește utilizarea tehnologiilor de către anumiți furnizori de servicii de comunicații interpersonale accesibile publicului în scopul combaterii abuzului sexual online asupra copiilor, o soluție temporară la care să se recurgă până la elaborarea și adoptarea unui cadru juridic pe termen lung. Prezentul regulament asigură acest cadru juridic pe termen lung. Prin urmare, Regulamentul (UE) 2021/1232 ar trebui abrogat.
- (79) În vederea realizării obiectivelor prezentului regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei pentru a modifica anexele la prezentul regulament și pentru a-l completa prin stabilirea unor norme detaliate privind înființarea și conținutul bazelor de date operate de Centrul UE, precum și accesul la acestea, privind forma, conținutul exact și alte detalii ale rapoartelor și ale procesului de raportare, privind stabilirea și facturarea costurilor suportate de Centrul UE pentru a-i sprijini pe furnizori în evaluarea riscurilor, precum și privind cerințele tehnice aplicabile sistemelor de schimb de informații utilizate pentru comunicările dintre autoritățile de coordonare, Comisie, Centrul UE, alte

⁴⁵ Regulamentul (UE) 2021/1232 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iulie 2021 privind o derogare temporară de la anumite dispoziții ale Directivei 2002/58/CE în ceea ce privește utilizarea tehnologiilor de către furnizorii de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere pentru prelucrarea datelor cu caracter personal și a altor date în scopul combaterii abuzului sexual online asupra copiilor (JO L 274, 30.7.2021, p. 41).

agenții relevante ale Uniunii și furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale.

- (80) Este important ca, în cursul activității sale de pregătire a actelor delegate, Comisia să organizeze consultări corespunzătoare, inclusiv prin intermediul unei consultări publice deschise și al unei consultări la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁴⁶. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (81) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a sistemului de schimb de informații, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁷.
- (82) În vederea asigurării faptului că toate părțile afectate au la dispoziție suficient timp în vederea luării măsurilor necesare pentru a se conforma prezentului regulament, ar trebui să se prevadă un termen corespunzător între data intrării sale în vigoare și data aplicării sale.
- (83) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume contribuirea la buna funcționare a pieței interne prin stabilirea unor norme clare, uniforme și echilibrate de prevenire și combatere a abuzului sexual asupra copiilor într-un mod eficient și care să respecte drepturile fundamentale, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele lor, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (84) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor și Comitetul european pentru protecția datelor au fost consultate în conformitate cu articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁸ și au emis un aviz la [...],

⁴⁶ Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (JO L 123, 12.5.2016, p. 1).

⁴⁷ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁴⁸ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament stabilește norme uniforme care au ca obiect utilizarea necorespunzătoare a serviciilor relevante ale societății informaționale în scopul abuzului sexual online asupra copiilor pe piața internă.

Acesta stabilește, în special:

- (a) obligațiile furnizorilor de servicii relevante ale societății informaționale de a reduce la minimum riscul ca serviciile lor să fie utilizate în mod necorespunzător în scopul abuzului sexual online asupra copiilor;
 - (b) obligațiile furnizorilor de servicii de găzduire și ale furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale de a detecta și de a raporta abuzurile sexuale online asupra copiilor;
 - (c) obligațiile furnizorilor de servicii de găzduire de a elimina din cadrul serviciilor lor materialele care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau de a dezactiva accesul la aceste materiale;
 - (d) obligațiile furnizorilor de servicii de acces la internet de a dezactiva accesul la materialele care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor;
 - (e) normele privind punerea în aplicare și asigurarea respectării prezentului regulament, inclusiv normele referitoare la desemnarea și funcționarea autorităților competente ale statelor membre, la Centrul UE privind abuzul sexual asupra copiilor, instituit la articolul 40 („Centrul UE”), și la cooperare și transparență.
- (2) Prezentul regulament se aplică furnizorilor de servicii relevante ale societății informaționale care oferă astfel de servicii în Uniune, indiferent de locul în care își au sediul principal.
- (3) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor prevăzute în următoarele acte juridice:
- (a) Directiva 2011/93/UE privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de înlocuire a Deciziei-cadru 2004/68/JAI a Consiliului;
 - (b) Directiva 2000/31/CE și Regulamentul (UE) .../... [privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE];
 - (c) Directiva 2010/13/UE;
 - (d) Regulamentul (UE) 2016/679, Directiva 2016/680, Regulamentul (UE) 2018/1725 și, sub rezerva alineatului (4) al prezentului articol, Directiva 2002/58/CE.

- (4) Prezentul regulament limitează exercitarea drepturilor și a obligațiilor prevăzute la articolul 5 alineatele (1) și (3) și la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2002/58/CE, în măsura în care acest lucru este necesar pentru executarea ordinelor de detectare emise în conformitate cu secțiunea 2 a capitolului 1 din prezentul regulament.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „serviciu de găzduire” înseamnă un serviciu al societății informaționale definit la articolul 2 litera (f) a treia liniuță din Regulamentul (UE).../... *[privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE]*;
- (b) „serviciu de comunicații interpersonale” înseamnă un serviciu accesibil publicului definit la articolul 2 punctul 5 din Directiva (UE) 2018/1972, inclusiv serviciile care permit schimbul direct de informații într-un mod interpersonal și interactiv doar ca un simplu element auxiliar minor care este legat în mod intrinsec de un alt serviciu;
- (c) „aplicație software” înseamnă un produs sau serviciu digital definit la articolul 2 punctul 13 din Regulamentul (UE).../... *[privind piețele contestabile și echitabile în sectorul digital (Actul legislativ privind piețele digitale)]*;
- (d) „magazin de aplicații software” înseamnă un serviciu definit la articolul 2 punctul 12 din Regulamentul (UE).../... *[privind piețe contestabile și echitabile în sectorul digital (Actul legislativ privind piețele digitale)]*;
- (e) „serviciu de acces la internet” înseamnă un serviciu definit la articolul 2 al doilea paragraf punctul 2 din Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁹;
- (f) „servicii relevante ale societății informaționale” înseamnă toate serviciile următoare:
 - (i) un serviciu de găzduire;
 - (ii) un serviciu de comunicații interpersonale;
 - (iii) un magazin de aplicații software;
 - (iv) un serviciu de acces la internet;
- (g) „a oferi servicii în Uniune” înseamnă a oferi servicii în Uniune conform definiției prevăzute la articolul 2 litera (d) din Regulamentul (UE).../... *[privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE]*;
- (h) „utilizator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce utilizează un serviciu relevant al societății informaționale;
- (i) „copil” înseamnă orice persoană fizică ce nu a împlinit încă 18 ani;

⁴⁹ Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis și de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații și a Regulamentului (UE) nr. 531/2012 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii (JO L 310, 26.11.2015, p. 1).

- (j) „utilizator minor” înseamnă o persoană fizică ce folosește un serviciu relevant al societății informaționale și nu a împlinit încă 17 ani;
- (k) „microîntreprindere, întreprindere mică sau întreprindere mijlocie” înseamnă o întreprindere definită în Recomandarea 2003/361 a Comisiei privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii⁵⁰;
- (l) „material care conține abuzuri sexuale asupra copiilor” înseamnă materialul ce constituie pornografie infantilă sau spectacol pornografic, definite la articolul 2 literele (c) și, respectiv, (e) din Directiva 2011/93/UE;
- (m) „material cunoscut care conține abuzuri sexuale asupra copiilor” înseamnă un eventual material care conține abuzuri sexuale asupra copiilor detectat cu ajutorul indicatorilor din cadrul bazei de date conținând indicatorii menționați la articolul 44 alineatul (1) litera (a);
- (n) „material nou care conține abuzuri sexuale asupra copiilor” înseamnă un eventual material care conține abuzuri sexuale asupra copiilor detectat cu ajutorul indicatorilor din cadrul bazei de date conținând indicatorii menționați la articolul 44 alineatul (1) litera (b);
- (o) „ademenirea copiilor” înseamnă ademenirea copiilor în scopuri sexuale, astfel cum se prevede la articolul 6 din Directiva 2011/93/UE;
- (p) „abuz sexual online asupra copiilor” înseamnă diseminarea în mediul online de materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și ademenirea copiilor;
- (q) „infrațiuni de abuz sexual asupra copiilor” înseamnă infrațiunile definite la articolele 3-7 din Directiva 2011/93/UE;
- (r) „sistem de recomandare” înseamnă un serviciu definit la articolul 2 litera (o) din Regulamentul (UE).../... *[privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE]*;
- (s) „date referitoare la conținut” înseamnă datele definite la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE)... *[privind ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice în materie penală (Regulamentul .../... privind probele electronice)]*;
- (t) „moderare a conținutului” înseamnă activitățile definite la articolul 2 litera (p) din Regulamentul (UE).../... *[privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE]*;
- (u) „autoritate de coordonare din statul membru de stabilire” înseamnă autoritatea de coordonare a aspectelor referitoare la abuzurile sexuale asupra copiilor desemnată în conformitate cu articolul 25 de către statul membru în care furnizorul de servicii ale societății informaționale își are sediul principal sau, după caz, în care își are reședința sau sediul reprezentantului său legal;
- (v) „condiții generale de utilizare” înseamnă condițiile generale de utilizare definite la articolul 2 litera (q) din Regulamentul (UE).../... *[privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE]*;

⁵⁰ Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

- (w) „sediu principal” înseamnă sediul central sau sediul social al furnizorului de servicii relevante ale societății informaționale unde se exercită principalele funcții financiare și controlul operațional.

CAPITOLUL II

OBLIGAȚIILE FURNIZORILOR DE SERVICII RELEVANTE ALE SOCIETĂȚII INFORMAȚIONALE DE PREVENIRE ȘI COMBATERE A ABUZURILOR SEXUALE ONLINE ASUPRA COPIILOR

Secțiunea 1

Obligații de evaluare și atenuare a riscurilor

Articolul 3

Evaluarea riscurilor

- (1) Furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de servicii de comunicații interpersonale identifică, analizează și evaluează, pentru fiecare astfel de serviciu pe care îl oferă, riscul de utilizare a serviciului în scopul abuzului sexual online asupra copiilor.
- (2) Atunci când efectuează evaluarea riscurilor, furnizorul ia în considerare, în special:
 - (a) orice cazuri identificate anterior de utilizare a serviciilor sale în scopul abuzului sexual online asupra copiilor;
 - (b) instituirea și punerea în aplicare de către furnizor a unei politici și disponibilitatea unor funcționalități care să abordeze riscul menționat la alineatul (1), inclusiv prin intermediul următoarelor:
 - interdicții și restricții prevăzute în condițiile generale de utilizare;
 - luarea de măsuri care să asigure respectarea acestor interdicții și restricții;
 - funcționalități care să permită verificarea vârstei;
 - funcționalități care să le permită utilizatorilor să îi semnaleze furnizorului abuzuri sexuale online asupra copiilor prin intermediul unor instrumente ușor accesibile și adaptate vârstei;
 - (c) modul în care utilizatorii folosesc serviciul și impactul acestuia asupra respectivului risc;
 - (d) modul în care furnizorul a conceput și prestează serviciul, inclusiv modelul de afaceri, guvernanta și sistemele și procesele relevante, precum și impactul acestora asupra respectivului risc;
 - (e) în ceea ce privește riscul de ademenire a copiilor:
 - (i) măsura în care serviciul este utilizat sau este probabil să fie utilizat de copii;
 - (ii) în cazul în care serviciul este utilizat de copii, diferitele grupe de vârstă ale utilizatorilor minori și riscul de ademenire a copiilor aferent acestor grupe de vârstă;
 - (iii) disponibilitatea funcționalităților care creează sau sporesc riscul de ademenire a copiilor, inclusiv următoarele funcționalități:
 - utilizatorii pot căuta alți utilizatori și, în special, utilizatorii adulți pot căuta utilizatori minori;
 - utilizatorii pot stabili contacte directe cu alți utilizatori, în special prin intermediul comunicațiilor private;

- utilizatorii pot partaja imagini sau materiale video cu alți utilizatori, în special prin intermediul comunicațiilor private.

- (3) Furnizorul poate solicita Centrului UE să efectueze o analiză a eșantioanelor de date reprezentative anonimizate pentru a identifica eventuale abuzuri sexuale online asupra copiilor, această analiză fiind menită să sprijine evaluarea riscurilor.

Costurile suportate de Centrul UE pentru efectuarea unei astfel de analize sunt imputabile furnizorului solicitant. Cu toate acestea, Centrul UE suportă respectivele costuri în cazul în care furnizorul este o microîntreprindere, o întreprindere mică sau o întreprindere mijlocie, cu condiția ca solicitarea să fie necesară în mod rezonabil pentru a sprijini evaluarea riscurilor.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 86 pentru a completa prezentul regulament cu normele detaliate necesare privind stabilirea și facturarea acestor costuri și privind aplicarea scutirii de care beneficiază microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii.

- (4) Furnizorul efectuează prima evaluare a riscurilor până la *[data aplicării prezentului regulament + 3 luni]* sau, în cazul în care furnizorul nu a oferit serviciul în Uniune, până la *[data aplicării prezentului regulament]*, în termen de trei luni de la data la care furnizorul a început să ofere serviciul în Uniune.

Ulterior, furnizorul actualizează evaluarea riscurilor în cazul în care acest lucru este necesar și cel puțin o dată la trei ani de la data la care a efectuat sau a actualizat ultima oară evaluarea riscurilor. Cu toate acestea:

- (a) în cazul unui serviciu care face obiectul unui ordin de detectare emis în conformitate cu articolul 7, furnizorul actualizează evaluarea riscurilor cel târziu cu două luni înainte de expirarea perioadei de aplicare a ordinului de detectare;
 - (b) autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire poate solicita furnizorului să actualizeze evaluarea riscurilor într-un termen în mod rezonabil anticipat în raport cu cel menționat la al doilea paragraf, în cazul în care există dovezi care indică o eventuală modificare substanțială a riscului ca serviciul să fie utilizat în scopul abuzului sexual online asupra copiilor.
- (5) Evaluarea riscurilor include o evaluare a oricărui eventual risc rămas ca, după luarea măsurilor de atenuare prevăzute la articolul 4, serviciul să fie utilizat în scopul abuzului sexual online asupra copiilor.
- (6) Comisia, în cooperare cu autoritățile de coordonare și cu Centrul UE și după efectuarea unei consultări publice, poate să emită orientări privind aplicarea alineatelor (1)-(5), ținând seama în mod corespunzător, în special, de evoluțiile tehnologice relevante și de modalitățile în care sunt oferite și utilizate serviciile care intră sub incidența acestor dispoziții.

Articolul 4

Atenuarea riscurilor

- (1) Furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de servicii de comunicații interpersonale iau măsuri de atenuare rezonabile, adaptate la riscul identificat în temeiul articolului 3, pentru a reduce la minimum respectivul risc. Printre acestea se numără unele dintre măsurile următoare sau toate măsurile următoare:

- (a) adaptarea, prin intermediul măsurilor tehnice și operaționale și al resurselor de personal corespunzătoare, a sistemelor furnizorului de moderare a conținutului sau de recomandare, a proceselor sale decizionale, a funcționării sau a funcționalităților serviciului ori a conținutului sau a asigurării respectării condițiilor sale generale de utilizare;
 - (b) consolidarea proceselor interne ale furnizorului sau a supravegherii interne a funcționării serviciului;
 - (c) inițierea sau ajustarea cooperării, în conformitate cu dreptul concurenței, cu alți furnizori de servicii de găzduire sau furnizori de servicii de comunicații interpersonale, cu autorități publice, cu organizații ale societății civile sau, după caz, cu entități cărora li s-a acordat statutul de notficatori de încredere în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE).../... *[privind o piață unică pentru serviciile digitale (Actul legislativ privind serviciile digitale) și de modificare a Directivei 2000/31/CE]*.
- (2) Măsurile de atenuare trebuie să fie:
- (a) eficace în atenuarea riscului identificat;
 - (b) specifice și proporționale în raport cu respectivul risc, ținând seama, în special, de gravitatea riscului, precum și de capacitățile financiare și tehnologice ale furnizorului și de numărul de utilizatori;
 - (c) aplicate în mod riguros și nediscriminatoriu, ținând seama în mod corespunzător, în toate circumstanțele, de consecințele pe care măsurile de atenuare le pot avea asupra exercitării drepturilor fundamentale ale tuturor părților în cauză;
 - (d) introduse, reexamine, întrerupte sau extinse, după caz, de fiecare dată când se efectuează sau se actualizează evaluarea riscurilor în temeiul articolului 3 alineatul (4), în termen de trei luni de la data menționată.
- (3) Furnizorii de servicii de comunicații interpersonale care au identificat, în temeiul evaluării riscurilor efectuate sau actualizate în conformitate cu articolul 3, un risc de utilizare a serviciilor lor în scopul ademenirii copiilor iau măsurile necesare de verificare a vârstei și de evaluare a vârstei pentru a-i identifica în mod fiabil în cadrul serviciilor lor pe utilizatorii minori, astfel încât să poată lua măsurile de atenuare.
- (4) În condițiile lor generale de utilizare, furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de servicii de comunicații interpersonale descriu în mod clar măsurile de atenuare pe care le-au luat. În cadrul acestei descrieri nu sunt menționate informații care pot să reducă eficacitatea măsurilor de atenuare.
- (5) Comisia, în cooperare cu autoritățile de coordonare și cu Centrul UE și după efectuarea unei consultări publice, poate să emită orientări privind aplicarea alineatelor (1), (2), (3) și (4), ținând seama în mod corespunzător, în special, de evoluțiile tehnologice relevante și de modalitățile în care sunt oferite și utilizate serviciile care intră sub incidența acestor dispoziții.

Articolul 5

Raportarea riscurilor

- (1) Furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de servicii de comunicații interpersonale transmit autorității de coordonare din statul membru de stabilire, în

termen de trei luni de la data menționată la articolul 3 alineatul (4), un raport în care specifică următoarele:

- (a) procesul și rezultatele evaluării riscurilor efectuate sau actualizate în temeiul articolului 3, inclusiv evaluarea oricărui eventual risc rămas menționat la articolul 3 alineatul (5);
 - (b) orice măsuri de atenuare luate în temeiul articolului 4.
- (2) În termen de trei luni de la primirea raportului, autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire evaluează raportul și stabilește, pe această bază și ținând seama de orice alte informații relevante de care dispune, dacă evaluarea riscurilor a fost efectuată sau actualizată și dacă măsurile de atenuare au fost luate în conformitate cu cerințele prevăzute la articolele 3 și 4.
- (3) În cazul în care acest lucru este necesar în scopul evaluării menționate, respectiva autoritate de coordonare poate să solicite informații suplimentare din partea furnizorului, într-un termen rezonabil stabilit de autoritatea în cauză. Acest termen nu poate depăși două săptămâni.
- Termenul menționat la primul paragraf se suspendă până la furnizarea respectivelor informații suplimentare.
- (4) Fără a aduce atingere articolului 7 și articolelor 27-29, în cazul în care nu au fost îndeplinite cerințele prevăzute la articolele 3 și 4, respectiva autoritate de coordonare solicită furnizorului să efectueze din nou sau să actualizeze evaluarea riscurilor ori să introducă, să reexamineze, să întrerupă sau să extindă, după caz, măsurile de atenuare, într-un termen rezonabil stabilit de autoritatea în cauză. Acest termen nu poate depăși o lună.
- (5) Atunci când transmit raportul autorității de coordonare din statul membru de stabilire în conformitate cu alineatul (1), furnizorii transmit raportul și Centrului UE.
- (6) Furnizorii transmit raportul, la cerere, furnizorilor de magazine de aplicații software, în măsura în care acest lucru este necesar pentru evaluarea menționată la articolul 6 alineatul (2). În cazul în care acest lucru este necesar, furnizorii pot să elimine din rapoarte informațiile confidențiale.

Articolul 6

Obligații ale magazinele de aplicații software

- (1) Furnizorii de magazine de aplicații software trebuie:
- (a) să depună eforturi rezonabile pentru a evalua, în cazul în care acest lucru este posibil împreună cu furnizorii de aplicații software, dacă fiecare serviciu oferit prin intermediul aplicațiilor software pe care le intermediază prezintă riscul de a fi utilizat în scopul ademenirii copiilor;
 - (b) să ia măsuri rezonabile pentru a-i împiedica pe utilizatorii minori să aibă acces la aplicațiile software în legătură cu care au identificat un risc semnificativ de utilizare a serviciului în cauză în scopul ademenirii copiilor;
 - (c) să ia măsurile necesare de verificare a vârstei și de evaluare a vârstei pentru a-i identifica în mod fiabil în cadrul serviciilor lor pe utilizatorii minori, astfel încât să poată lua măsurile menționate la litera (b).

- (2) La evaluarea riscului menționat la alineatul (1), furnizorul ține seama de toate informațiile disponibile, inclusiv de rezultatele evaluării riscurilor efectuate sau actualizate în temeiul articolului 3.
- (3) Furnizorii de magazine de aplicații software pun la dispoziția publicului informații care descriu procesul și criteriile utilizate pentru evaluarea riscului și descriu măsurile menționate la alineatul (1). În cadrul acestei descrieri nu sunt menționate informații care pot să reducă eficacitatea evaluării respectivelor măsuri.
- (4) Comisia, în cooperare cu autoritățile de coordonare și cu Centrul UE și după efectuarea unei consultări publice, poate să emită orientări privind aplicarea alineatelor (1), (2) și (3), ținând seama în mod corespunzător, în special, de evoluțiile tehnologice relevante și de modalitățile în care sunt oferite și utilizate serviciile care intră sub incidența acestor dispoziții.

Secțiunea 2

Obligații de detectare

Articolul 7

Emiterea ordinelor de detectare

- (1) Autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire are competența de a solicita autorității judiciare competente a statului membru care a desemnat-o sau unei alte autorități administrative independente a respectivului stat membru să emită un ordin de detectare prin care să solicite unui furnizor de servicii de găzduire sau unui furnizor de servicii de comunicații interpersonale aflat sub jurisdicția respectivului stat membru să ia măsurile prevăzute la articolul 10 pentru a detecta abuzurile sexuale online asupra copiilor în cadrul unui serviciu specific.
- (2) Înainte de a solicita emiterea unui ordin de detectare, autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire efectuează investigațiile și evaluările necesare pentru a stabili dacă au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (4).

În acest scop, respectiva autoritate de coordonare poate, după caz, să solicite furnizorului să prezinte informațiile necesare, în plus față de raport și de informațiile suplimentare menționate la articolul 5 alineatul (1) și, respectiv, la articolul 5 alineatul (3), într-un termen rezonabil stabilit de respectiva autoritate de coordonare, sau să solicite Centrului UE, unei alte autorități publice sau experților competenți ori entităților competente să furnizeze informațiile suplimentare necesare.
- (3) În cazul în care consideră, cu titlu preliminar, că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (4), autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire trebuie:
 - (a) să elaboreze un proiect de cerere de emitere a unui ordin de detectare, specificând principalele elemente ale conținutului ordinului de detectare pe care intenționează să îl solicite și motivele pentru care îl solicită;
 - (b) să înainteze proiectul de cerere furnizorului și Centrului UE;
 - (c) să ofere furnizorului posibilitatea de a formula observații cu privire la proiectul de cerere, într-un termen rezonabil stabilit de respectiva autoritate de coordonare;
 - (d) să invite Centrul UE să emită un aviz cu privire la proiectul de cerere, în termen de patru săptămâni de la data primirii proiectului de cerere.

În cazul în care, având în vedere observațiile furnizorului și avizul Centrului UE, respectiva autoritate de coordonare consideră în continuare că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (4), aceasta înaintea din nou furnizorului proiectul de cerere, ajustat dacă este cazul. În acest caz, furnizorul întreprinde, într-un termen rezonabil stabilit de respectiva autoritate de coordonare, toate demersurile următoare:

- (a) elaborează un plan de punere în aplicare ce stabilește măsurile pe care intenționează să le ia pentru a executa ordinul de detectare avut în vedere, inclusiv informații detaliate privind tehnologiile și garanțiile preconizate;
- (b) în cazul în care proiectul de plan de punere în aplicare se referă la un ordin de detectare avut în vedere referitor la ademenirea copiilor, altul decât reînnoirea unui ordin de detectare emis anterior fără modificări de fond, efectuează o evaluare a impactului asupra protecției datelor și o procedură de consultare prealabilă, astfel cum se menționează la articolele 35 și, respectiv, 36 din Regulamentul (UE) 2016/679, în legătură cu măsurile stabilite în planul de punere în aplicare;
- (c) în cazul în care se aplică litera (b) sau în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 35 și 36 din Regulamentul (UE) 2016/679, ajustează proiectul de plan de punere în aplicare, dacă este necesar, în funcție de rezultatul evaluării impactului asupra protecției datelor și pentru a ține seama de avizul autorității pentru protecția datelor, furnizat ca răspuns la consultarea prealabilă;
- (d) transmite respectivei autorități de coordonare planul de punere în aplicare, atașând, după caz, avizul autorității competente pentru protecția datelor și specificând modul în care planul de punere în aplicare a fost ajustat în funcție de rezultatul evaluării impactului asupra protecției datelor și de respectivul aviz.

În cazul în care, având în vedere planul de punere în aplicare al furnizorului și avizul autorității pentru protecția datelor, respectiva autoritate de coordonare consideră în continuare că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (4), aceasta înaintea autorității judiciare competente sau autorității administrative independente competente cererea de emitere a ordinului de detectare, ajustată dacă este cazul. Aceasta atașează la respectiva cerere planul de punere în aplicare al furnizorului și avizele Centrului UE și ale autorității pentru protecția datelor.

- (4) Autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire solicită emiterea ordinului de detectare, iar autoritatea judiciară competentă sau autoritatea administrativă independentă competentă emite ordinul de detectare în cazul în care consideră că sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) există dovezi ale unui risc semnificativ ca serviciul să fie utilizat în scopul abuzului sexual online asupra copiilor, în sensul alineatelor (5), (6) și (7), după caz;
 - (b) motivele care justifică emiterea ordinului de detectare au o pondere mai mare decât consecințele negative asupra drepturilor și intereselor legitime ale tuturor părților în cauză, având în vedere în special necesitatea de a se asigura un echilibru echitabil între drepturile fundamentale ale acestor părți.

Atunci când se evaluează dacă au fost îndeplinite condițiile prevăzute la primul paragraf, se iau în considerare toate faptele și circumstanțele relevante ale respectivului caz, în special:

- (a) evaluarea riscurilor efectuată sau actualizată și orice măsuri de atenuare luate de furnizor în temeiul articolelor 3 și 4, inclusiv orice măsuri de atenuare introduse, reexamine, întrerupte sau extinse în temeiul articolului 5 alineatul (4), după caz;
- (b) orice informații suplimentare obținute în temeiul alineatului (2) sau orice alte informații relevante aflate la dispoziție, în special cu privire la utilizarea, conceperea și funcționarea serviciului, cu privire la capacitățile financiare și tehnologice ale furnizorului și la dimensiunea acestuia, precum și cu privire la consecințele pe care măsurile ce trebuie luate pentru executarea ordinului de detectare le pot avea asupra tuturor celorlalte părți în cauză;
- (c) observațiile furnizorului și planul acestuia de punere în aplicare transmise în conformitate cu alineatul (3);
- (d) avizele Centrului UE și ale autorității pentru protecția datelor transmise în conformitate cu alineatul (3).

În ceea ce privește al doilea paragraf litera (d), în cazul în care se abate în mod substanțial de la avizul Centrului UE, respectiva autoritate de coordonare informează în acest sens Centrul UE și Comisia, specificând punctele în care s-a abatut și principalele motive ale abaterii.

- (5) În ceea ce privește ordinele de detectare referitoare la diseminarea de materiale cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, se consideră că riscul semnificativ menționat la alineatul (4) primul paragraf litera (a) există atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) este probabil ca, în pofida oricăror măsuri de atenuare pe care furnizorul le-ar fi luat sau le va lua, serviciul să fie utilizat într-o măsură apreciabilă în scopul diseminării de materiale cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor;
 - (b) există dovezi cu privire la faptul că serviciul sau un serviciu comparabil dacă serviciul nu era încă oferit în Uniune la data cererii de emitere a ordinului de detectare a fost utilizat în ultimele 12 luni și într-o măsură apreciabilă în scopul diseminării de materiale cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor.
- (6) În ceea ce privește ordinele de detectare referitoare la diseminarea de materiale noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, se consideră că riscul semnificativ menționat la alineatul (4) primul paragraf litera (a) există atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) este probabil ca, în pofida oricăror măsuri de atenuare pe care furnizorul le-ar fi luat sau le va lua, serviciul să fie utilizat, într-o măsură apreciabilă, în scopul diseminării de materiale noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor;
 - (b) există dovezi cu privire la faptul că serviciul sau un serviciu comparabil dacă serviciul nu era încă oferit în Uniune la data cererii de emitere a ordinului de detectare a fost utilizat în ultimele 12 luni și într-o măsură apreciabilă în scopul diseminării de materiale noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor;
 - (c) în cazul altor servicii decât cele care permit transmiterea în direct a spectacolelor pornografice, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (e) din Directiva 2011/93/UE:

- (1) în privința serviciului s-a emis un ordin de detectare referitor la diseminarea de materiale cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor;
 - (2) furnizorul a prezentat un număr semnificativ de rapoarte privind materiale cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, detectate prin intermediul măsurilor luate pentru executarea ordinului de detectare menționat la punctul (1), în temeiul articolului 12.
- (7) În ceea ce privește ordinele de detectare referitoare la ademenirea copiilor, se consideră că riscul semnificativ menționat la alineatul (4) primul paragraf litera (a) există atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) furnizorul întrunește criteriile necesare pentru a fi încadrat în categoria furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale;
 - (b) este probabil ca, în pofida oricăror măsuri de atenuare pe care furnizorul le-ar fi luat sau le va lua, serviciul să fie utilizat, într-o măsură apreciabilă, în scopul ademenirii copiilor;
 - (c) există dovezi cu privire la faptul că serviciul sau un serviciu comparabil dacă serviciul nu era încă oferit în Uniune la data cererii de emitere a ordinului de detectare a fost utilizat în ultimele 12 luni și într-o măsură apreciabilă în scopul ademenirii copiilor.

Ordinele de detectare referitoare la ademenirea copiilor se aplică numai comunicațiilor interpersonale în cazul în care unul dintre utilizatori este minor.

- (8) Autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire, atunci când solicită emiterea de ordine de detectare, și autoritatea judiciară competentă sau autoritatea administrativă independentă competentă, atunci când emite ordinul de detectare, se asigură că acesta este direcționat și specific, astfel încât consecințele negative menționate la alineatul (4) primul paragraf litera (b) să rămână limitate la ceea ce este strict necesar pentru a aborda în mod eficace riscul semnificativ menționat la litera (a) a alineatului menționat.

În acest scop, autoritățile iau în considerare toți parametrii relevanți, inclusiv disponibilitatea unor tehnologii de detectare suficient de fiabile, în sensul că limitează, în cea mai mare măsură posibilă, rata erorilor în ceea ce privește detectarea, și adecvarea și eficacitatea acestora pentru realizarea obiectivelor prezentului regulament, precum și impactul măsurilor asupra drepturilor utilizatorilor afectați, și solicită ca, atunci când există mai multe măsuri la fel de eficace, să se ia măsurile care prezintă cel mai redus grad de intruziune, în conformitate cu articolul 10.

În special, autoritățile se asigură că:

- (a) în cazul în care respectivul risc se limitează la o parte sau la o componentă identificabilă a unui serviciu, măsurile necesare se aplică numai respectivei părți sau componente;
- (b) în cazul în care acest lucru este necesar, în special pentru a limita astfel de consecințe negative, sunt prevăzute garanții eficace și proporționale, pe lângă cele enumerate la articolul 10 alineatele (4), (5) și (6);
- (c) sub rezerva alineatului (9), perioada de aplicare rămâne limitată la ceea ce este strict necesar.

- (9) Autoritatea judiciară competentă sau autoritatea administrativă independentă competentă specifică în ordinul de detectare perioada în care acesta se aplică, indicând data de începere și data de încheiere a acestei perioade.

Data de începere se stabilește ținând seama de timpul de care furnizorul are nevoie în mod rezonabil pentru a lua măsurile pregătitoare necesare în vederea executării ordinului de detectare. Aceasta trebuie să fie stabilită la minimum trei luni de la data la care furnizorul a primit ordinul de detectare și la maximum 12 luni de la respectiva dată.

Perioada de aplicare a ordinelor de detectare privind diseminarea de materiale cunoscute sau noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor nu poate să depășească 24 de luni, iar cea a ordinelor de detectare privind ademenirea copiilor nu poate să depășească 12 luni.

Articolul 8

Norme suplimentare privind ordinele de detectare

- (1) Autoritatea judiciară competentă sau autoritatea administrativă independentă competentă emite ordinele de detectare menționate la articolul 7 utilizând modelul prevăzut în anexa I. Ordinele de detectare includ:
- (a) informații privind măsurile care trebuie luate pentru executarea ordinului de detectare, inclusiv indicatorii care trebuie utilizați și garanțiile care trebuie prevăzute, printre care și cerințele de raportare stabilite în temeiul articolului 9 alineatul (3) și, după caz, orice garanții suplimentare, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (8);
 - (b) datele de identificare ale autorității judiciare competente sau ale autorității administrative independente competente care emite ordinul de detectare și autentificarea ordinului de detectare de către respectiva autoritate judiciară sau autoritate administrativă independentă;
 - (c) numele furnizorului și, după caz, al reprezentantului său legal;
 - (d) serviciul specific pentru care este emis ordinul de detectare și, după caz, partea sau componenta serviciului în cauză, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (8);
 - (e) informații din care să reiasă dacă ordinul de detectare emis se referă la diseminarea de materiale cunoscute sau noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau la ademenirea copiilor;
 - (f) data de începere și data de încheiere a perioadei de aplicare a ordinului de detectare;
 - (g) o prezentare suficient de detaliată a motivelor care stau la baza emiterii ordinului de detectare;
 - (h) o trimitere la prezentul regulament ca temei juridic al ordinului de detectare;
 - (i) data, marca temporală și semnătura electronică a autorității judiciare sau a autorității administrative independente care emite ordinul de detectare;
 - (j) informații ușor de înțeles cu privire la căile de atac de care dispune destinatarul ordinului de detectare, inclusiv informații cu privire la acțiunile în instanță și la termenele aplicabile căilor de atac.

- (2) Autoritatea judiciară competentă sau autoritatea administrativă independentă competentă adresează ordinul de detectare pe care îl emite furnizorului la sediul principal al acestuia sau, după caz, reprezentantului legal al furnizorului, desemnat în conformitate cu articolul 24.

Ordinul de detectare se transmite punctului de contact al furnizorului menționat la articolul 23 alineatul (1), autorității de coordonare din statul membru de stabilire și Centrului UE, prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu articolul 39 alineatul (2).

Ordinul de detectare se redactează în limba declarată de furnizor în temeiul articolului 23 alineatul (3).

- (3) Dacă furnizorul nu poate să execute ordinul de detectare deoarece acesta conține erori vădite sau nu conține informații suficiente pentru a fi executat, furnizorul solicită, fără întârzieri nejustificate, clarificările necesare autorității de coordonare din statul membru de stabilire, utilizând modelul prevăzut în anexa II.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 86 în vederea modificării anexelor I și II, în cazul în care acest lucru este necesar, pentru a îmbunătăți modelele în lumina evoluțiilor tehnologice relevante sau a experienței practice dobândite.

Articolul 9

Căile de atac, informarea, raportarea și modificarea ordinelor de detectare

- (1) Furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de servicii de comunicații interpersonale care au primit un ordin de detectare, precum și utilizatorii afectați de măsurile luate pentru executarea acestuia au dreptul la o cale de atac eficientă. Acest drept include dreptul de a contesta ordinul de detectare în fața instanțelor statului membru al autorității judiciare competente sau în fața autorității administrative independente competente care a emis ordinul de detectare.
- (2) Atunci când ordinul de detectare devine definitiv, autoritatea judiciară competentă sau autoritatea administrativă independentă care a emis ordinul de detectare transmite, fără întârzieri nejustificate, o copie a acestuia autorității de coordonare din statul membru de stabilire. Autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire transmite apoi, fără întârzieri nejustificate, o copie a acestuia tuturor celorlalte autorități de coordonare, prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu articolul 39 alineatul (2).

În sensul primului paragraf, un ordin de detectare devine definitiv la expirarea termenului prevăzut pentru exercitarea unei căi de atac în cazul în care nu s-a introdus nicio cale de atac în conformitate cu dreptul național sau atunci când ordinul de detectare este confirmat în urma exercitării unei căi de atac.

- (3) În cazul în care perioada de aplicare a ordinului de detectare depășește 12 luni sau șase luni în cazul unui ordin de detectare referitor la ademenirea copiilor, autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire solicită furnizorului să îi raporteze cu privire la executarea ordinului de detectare cel puțin o dată, la jumătatea perioadei de aplicare a respectivului ordin.

Aceste rapoarte conțin o descriere detaliată a măsurilor luate pentru executarea ordinului de detectare, inclusiv garanțiile prevăzute, și informații privind funcționarea în practică a respectivelor măsuri, în special privind eficacitatea lor în detectarea diseminării de materiale cunoscute sau noi care conțin abuzuri sexuale

asupra copiilor ori a ademenirii copiilor, după caz, precum și informații privind consecințele acestor măsuri asupra drepturilor și a intereselor legitime ale tuturor părților în cauză.

- (4) În ceea ce privește ordinele de detectare pe care autoritatea judiciară competentă sau autoritatea administrativă independentă competentă le-a emis la cererea autorității de coordonare din statul membru de stabilire, aceasta din urmă evaluează, atunci când este necesar și în orice caz după primirea rapoartelor menționate la alineatul (3), dacă au survenit modificări substanțiale ale motivelor în temeiul cărora s-au emis ordinele de detectare și, în special, dacă sunt îndeplinite în continuare condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (4). În această privință, autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire ține seama de măsurile de atenuare suplimentare pe care furnizorul le poate lua pentru a aborda riscul semnificativ identificat la momentul emiterii ordinului de detectare.

Respectiva autoritate de coordonare solicită autorității judiciare competente sau autorității administrative independente competente care a emis ordinul de detectare modificarea sau revocarea ordinului, în cazul în care acest lucru este necesar având în vedere rezultatul evaluării. Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică acestor cereri, *mutatis mutandis*.

Articolul 10

Tehnologii și garanții

- (1) Furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de servicii de comunicații interpersonale care au primit un ordin de detectare îl execută prin instalarea și utilizarea de tehnologii pentru detectarea diseminării de materiale cunoscute sau noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor ori a ademenirii copiilor, după caz, utilizând indicatorii corespunzători furnizați de Centrul UE în conformitate cu articolul 46.
- (2) Furnizorul are dreptul de a obține, de a instala și de a utiliza în mod gratuit tehnologii puse la dispoziție de Centrul UE în conformitate cu articolul 50 alineatul (1), exclusiv în scopul executării ordinului de detectare. Furnizorul nu este obligat să utilizeze nicio tehnologie specifică, inclusiv tehnologiile puse la dispoziție de Centrul UE, atât timp cât sunt îndeplinite cerințele prevăzute la prezentul articol. Utilizarea tehnologiilor puse la dispoziție de Centrul UE nu afectează responsabilitatea furnizorului în ceea ce privește respectarea acestor cerințe și nici în ceea ce privește orice decizie pe care le poate lua în legătură cu utilizarea tehnologiilor sau ca rezultat al utilizării tehnologiilor.
- (3) Tehnologiile trebuie:
- (a) să fie eficace în detectarea diseminării de materiale cunoscute sau noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor ori a ademenirii copiilor, după caz;
 - (b) să nu fie în măsură să extragă din comunicările relevante alte informații decât cele strict necesare pentru a detecta, utilizând indicatorii menționați la alineatul (1), modele care indică diseminarea de materiale cunoscute sau noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau ademenirea copiilor, după caz;
 - (c) să fie conforme cu stadiul actual al tehnologiei din sector și să prezinte cel mai redus grad de intruziune în ceea ce privește impactul asupra drepturilor utilizatorilor la viața privată și de familie, inclusiv confidențialitatea comunicațiilor, și la protecția datelor cu caracter personal;

- (d) să fie suficient de fiabile, în sensul că limitează în cea mai mare măsură posibilă rata erorilor în ceea ce privește detectarea.
- (4) Furnizorul trebuie:
- (a) să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că tehnologiile și indicatorii, precum și prelucrarea datelor cu caracter personal și a altor date legate de acestea sunt utilizate exclusiv în scopul de a detecta diseminarea de materiale cunoscute sau noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor ori ademenirea copiilor, după caz, în măsura în care acest lucru este strict necesar pentru executarea ordinelor de detectare care îi sunt adresate;
 - (b) să instituie proceduri interne eficace pentru a preveni și, în cazul în care acest lucru este necesar, pentru a detecta și a remedia orice utilizare necorespunzătoare a tehnologiilor, a indicatorilor, a datelor cu caracter personal și a altor date menționate la litera (a), inclusiv accesul neautorizat la astfel de date cu caracter personal și alte date și transferurile neautorizate ale acestora;
 - (c) să asigure supravegherea umană regulată, după cum este necesar pentru a garanta faptul că tehnologiile funcționează într-un mod suficient de fiabil și, în cazul în care acest lucru este necesar, în special atunci când sunt detectate eventuale erori și eventuale cazuri de ademenire a copiilor, intervenția umană;
 - (d) să instituie și să utilizeze un mecanism accesibil, adaptat vârstei și ușor de folosit care să le permită utilizatorilor să îi transmită, într-un termen rezonabil, plângeri cu privire la presupuse încălcări ale obligațiilor care îi revin în temeiul prezentei secțiuni, precum și orice decizii pe care furnizorul le-ar fi putut lua în legătură cu utilizarea tehnologiilor, inclusiv eliminarea materialelor furnizate de utilizatori sau dezactivarea accesului la acestea, blocarea conturilor utilizatorilor sau suspendarea ori încetarea furnizării serviciului către utilizatori și prelucrarea acestor plângeri în mod obiectiv, cu eficacitate și în timp util;
 - (e) să informeze autoritatea de coordonare, cel târziu cu o lună înainte de data de începere specificată în ordinul de detectare, cu privire la punerea în aplicare a măsurilor avute în vedere stabilite în planul de punere în aplicare menționat la articolul 7 alineatul (3);
 - (f) să reexamineze cu regularitate funcționarea măsurilor menționate la literele (a), (b), (c) și (d) ale prezentului alineat și să le ajusteze, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a se asigura că sunt îndeplinite cerințele prevăzute la literele menționate, precum și să documenteze procesul de reexaminare și rezultatele acestuia și să includă respectivele informații în raportul menționat la articolul 9 alineatul (3).
- (5) Furnizorul informează utilizatorii într-un mod clar, vizibil și ușor de înțeles cu privire la următoarele:
- (a) faptul că utilizează tehnologii de detectare a abuzurilor sexuale online asupra copiilor pentru a executa ordinul de detectare, modul în care utilizează respectivele tehnologii și impactul asupra confidențialității comunicațiilor utilizatorilor;
 - (b) faptul că are obligația de a raporta Centrului UE eventualele abuzuri sexuale online asupra copiilor, în conformitate cu articolul 12;

- (c) dreptul utilizatorilor de a exercita o cale de atac menționat la articolul 9 alineatul (1) și dreptul acestora de a depune plângeri la furnizor prin intermediul mecanismului menționat la alineatul (4) litera (d) și la autoritatea de coordonare în conformitate cu articolul 34.

Furnizorul nu le oferă utilizatorilor informații care pot să reducă eficacitatea măsurilor de executare a ordinului de detectare.

- (6) În cazul în care un furnizor detectează eventuale abuzuri sexuale online asupra copiilor prin intermediul măsurilor luate pentru executarea ordinului de detectare, furnizorul îi informează în acest sens pe utilizatorii în cauză fără întârzieri nejustificate, după ce Europol sau autoritatea națională de aplicare a legii a unui stat membru care a primit raportul în temeiul articolului 48 a confirmat faptul că informațiile transmise utilizatorilor nu ar interfera cu activitățile de prevenire, detectare, investigare și urmărire penală a infracțiunilor de abuz sexual asupra copiilor.

Articolul 11

Orientări privind obligațiile de detectare

Comisia, în cooperare cu autoritățile de coordonare și cu Centrul UE și după efectuarea unei consultări publice, poate să emită orientări privind aplicarea articolelor 7-10, ținând seama în mod corespunzător, în special, de evoluțiile tehnologice relevante și de modalitățile în care sunt oferite și utilizate serviciile care intră sub incidența acestor dispoziții.

Secțiunea 3

Obligații de raportare

Articolul 12

Obligații de raportare

- (1) În cazul în care un furnizor de servicii de găzduire sau un furnizor de servicii de comunicații interpersonale ia cunoștință, în orice alt mod decât printr-un ordin de eliminare emis în conformitate cu prezentul regulament, de orice informații care indică eventuale abuzuri sexuale online asupra copiilor în cadrul serviciilor sale, respectivul furnizor transmite cu promptitudine un raport în acest sens Centrului UE, în conformitate cu articolul 13. Respectivul furnizor utilizează în acest scop sistemul instituit în conformitate cu articolul 39 alineatul (2).
- (2) În cazul în care furnizorul transmite un raport în temeiul alineatului (1), acesta îl informează pe utilizatorul în cauză cu privire la conținutul principal al raportului, la modul în care furnizorul a luat cunoștință de eventualele abuzuri sexuale asupra copiilor în cauză, la acțiunile întreprinse ca urmare a raportului, în măsura în care furnizorul dispune de astfel de informații, precum și cu privire la posibilitățile de care dispune utilizatorul în materie de căi de atac, inclusiv cu privire la dreptul de a depune plângeri la autoritatea de coordonare în conformitate cu articolul 34.

Furnizorul îl informează pe utilizatorul în cauză fără întârzieri nejustificate, fie după ce a primit o comunicare din partea Centrului UE care indică faptul că în opinia acestuia raportul este în mod vădit nefondat, astfel cum se menționează la articolul 48 alineatul (2), fie după expirarea unei perioade de trei luni de la data

raportului, în care nu a primit o comunicare din partea Centrului UE care indică faptul că informațiile nu trebuie oferite, astfel cum se menționează la articolul 48 alineatul (6) litera (a), oricare dintre aceste evenimente are loc mai întâi.

În cazul în care, în perioada de trei luni menționată la al doilea paragraf, furnizorul primește o astfel de comunicare din partea Centrului UE care indică faptul că informațiile nu trebuie oferite, furnizorul îl informează pe utilizatorul în cauză, fără întârzieri nejustificate, după expirarea perioadei de timp prevăzute în respectiva comunicare.

- (3) Furnizorul instituie și utilizează un mecanism accesibil, adaptat vârstei și ușor de folosit care le permite utilizatorilor să îi semnaleze eventuale abuzuri sexuale online asupra copiilor în cadrul serviciului.

Articolul 13

Cerințe specifice privind raportarea

- (1) Furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de servicii de comunicații interpersonale transmit raportul menționat la articolul 12 folosind modelul prevăzut în anexa III. Raportul include:
 - (a) datele de identificare ale furnizorului și, după caz, ale reprezentantului său legal;
 - (b) data, marca temporală și semnătura electronică a furnizorului;
 - (c) toate datele referitoare la conținut, inclusiv imagini, materiale video și text;
 - (d) toate datele disponibile, altele decât datele referitoare la eventualele abuzuri sexuale online asupra copiilor;
 - (e) informații din care să reiasă dacă eventualele abuzuri sexuale online asupra copiilor se referă la diseminarea de materiale cunoscute sau noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor ori la ademenirea copiilor;
 - (f) informații privind localizarea geografică legată de eventualele abuzuri sexuale online asupra copiilor, cum ar fi adresa IP;
 - (g) informații privind identitatea oricărui utilizator implicat în eventualele abuzuri sexuale online asupra copiilor;
 - (h) informații din care să reiasă dacă furnizorul a raportat sau va raporta, de asemenea, eventualele abuzuri sexuale online asupra copiilor unei autorități publice sau unei alte entități competente să primească astfel de rapoarte ale unei țări terțe și, în caz afirmativ, cărei autorități sau entități i-a raportat sau îi va raporta respectivele abuzuri;
 - (i) în cazul în care eventualele abuzuri sexuale online asupra copiilor se referă la diseminarea de materiale cunoscute sau noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, informații din care să reiasă dacă furnizorul a eliminat materialele sau a dezactivat accesul la acestea;
 - (j) informații din care să reiasă dacă furnizorul consideră că raportul impune luarea de măsuri urgente;
 - (k) o trimitere la prezentul regulament ca temei juridic al raportării.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 86 în vederea modificării anexei III pentru a îmbunătăți modelul, în cazul în care acest

lucru este necesar în lumina evoluțiilor tehnologice relevante sau a experienței practice dobândite.

Secțiunea 4

Obligații de eliminare

Articolul 14

Ordine de eliminare

- (1) Autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire are competența de a solicita autorității judiciare competente a statului membru care a desemnat-o sau unei alte autorități administrative independente competente a respectivului stat membru să emită un ordin de eliminare prin care să solicite unui furnizor de servicii de găzduire aflat sub jurisdicția statului membru care a desemnat respectiva autoritate de coordonare să elimine unul sau mai multe elemente specifice ale materialelor care, în urma unei evaluări riguroase, au fost identificate de autoritatea de coordonare sau de instanțe ori de alte autorități administrative independente menționate la articolul 36 alineatul (1) ca reprezentând materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau să dezactiveze accesul la respectivul element ori la respectivele elemente.
- (2) Furnizorul execută ordinul de eliminare cât mai rapid posibil și, în orice caz, în termen de 24 de ore de la primirea acestuia.
- (3) Autoritatea judiciară competentă sau autoritatea administrativă independentă competentă emite ordinul de eliminare utilizând modelul prevăzut în anexa IV. Ordinele de eliminare includ:
 - (a) datele de identificare ale autorității judiciare sau ale autorității administrative independente care emite ordinul de eliminare și autentificarea ordinului de eliminare de către respectiva autoritate;
 - (b) numele furnizorului și, după caz, al reprezentantului său legal;
 - (c) serviciul specific pentru care se emite ordinul de eliminare;
 - (d) o prezentare suficient de detaliată a motivelor care stau la baza emiterii ordinului de eliminare și, în special, a motivelor pentru care respectivul material constituie un material care conține abuzuri sexuale asupra copiilor;
 - (e) un localizator uniform de resurse exact și, în cazul în care acest lucru este necesar, informații suplimentare pentru identificarea materialului care conține abuzuri sexuale asupra copiilor;
 - (f) dacă este cazul, informațiile privind nedivulgarea pentru o anumită perioadă de timp, în conformitate cu articolul 15 alineatul (4) litera (c);
 - (g) o trimitere la prezentul regulament ca temei juridic al ordinului de eliminare;
 - (h) data, marca temporală și semnătura electronică a autorității judiciare sau a autorității administrative independente care emite ordinul de eliminare;
 - (i) informații ușor de înțeles cu privire la căile de atac de care dispune destinatarul ordinului de eliminare, inclusiv informații cu privire la acțiunile în instanță și la termenele aplicabile căilor de atac.
- (4) Autoritatea judiciară sau autoritatea administrativă independentă adresează ordinul de eliminare pe care îl emite furnizorului la sediul principal al acestuia sau, după caz, reprezentantului legal al furnizorului, desemnat în conformitate cu articolul 24.

Respectiva autoritate transmite ordinul de eliminare punctului de contact menționat la articolul 23 alineatul (1) prin mijloace electronice capabile să producă o înregistrare scrisă și în condiții care permit autentificarea expeditorului, inclusiv acuratețea datei și orei de trimitere și de primire a ordinului, autorității de coordonare din statul membru de stabilire și Centrului UE, prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu articolul 39 alineatul (2).

Aceasta redactează ordinul de eliminare în limba declarată de furnizor în temeiul articolului 23 alineatul (3).

- (5) Dacă nu poate să execute ordinul de eliminare din motive de forță majoră sau din cauza unei imposibilități *de facto* care nu îi este imputabilă, inclusiv din motive tehnice sau operaționale justificate în mod obiectiv, furnizorul informează fără întârzieri nejustificate autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire cu privire la aceste motive, utilizând modelul prevăzut în anexa V.

Termenul prevăzut la alineatul (1) începe să curgă de îndată ce încetează să mai existe motivele menționate la primul paragraf.

- (6) Dacă nu poate să execute ordinul de eliminare deoarece acesta conține erori vădite sau nu conține informații suficiente pentru a fi executat, furnizorul solicită, fără întârzieri nejustificate, clarificările necesare autorității de coordonare din statul membru de stabilire, utilizând modelul prevăzut în anexa V.

Termenul prevăzut la alineatul (1) începe să curgă de îndată ce furnizorul a primit precizările necesare.

- (7) Furnizorul informează, fără întârzieri nejustificate și utilizând modelul prevăzut în anexa VI, autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire și Centrul UE cu privire la măsurile luate pentru executarea ordinului de eliminare, indicând, în special, dacă a eliminat materialele care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau a dezactivat accesul la acestea în toate statele membre, precum și data și ora eliminării sau a dezactivării.

- (8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 86 în vederea modificării anexelor IV, V și VI, în cazul în care acest lucru este necesar, pentru a îmbunătăți modelele în lumina evoluțiilor tehnologice relevante sau a experienței practice dobândite.

Articolul 15

Căi de atac și furnizarea de informații

- (1) Furnizorii de servicii de găzduire care au primit un ordin de eliminare emis în conformitate cu articolul 14, precum și utilizatorii care au furnizat materialele au dreptul la o cale de atac eficientă. Acest drept include dreptul de a contesta un astfel de ordin de eliminare în fața instanțelor statului membru al autorității judiciare competente sau în fața autorității administrative independente competente care a emis ordinul de eliminare.
- (2) Atunci când ordinul de eliminare devine definitiv, autoritatea judiciară competentă sau autoritatea administrativă independentă competentă care a emis ordinul de eliminare transmite, fără întârzieri nejustificate, o copie a acestuia autorității de coordonare din statul membru de stabilire. Autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire transmite apoi, fără întârzieri nejustificate, o copie a acestuia tuturor celorlalte autorități de coordonare, prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu articolul 39 alineatul (2).

În sensul primului paragraf, un ordin de eliminare devine definitiv la expirarea termenului prevăzut pentru exercitarea unei căi de atac în cazul în care nu s-a introdus nicio cale de atac în conformitate cu dreptul național sau atunci când ordinul de eliminare este confirmat în urma exercitării unei căi de atac.

- (3) În cazul în care un furnizor elimină un material care conține abuzuri sexuale asupra copiilor sau dezactivează accesul la acesta în temeiul unui ordin de eliminare emis în conformitate cu articolul 14, furnizorul îl informează fără întârzieri nejustificate pe utilizatorul care a furnizat materialul cu privire la următoarele:
- (a) faptul că a eliminat materialul sau a dezactivat accesul la acesta;
 - (b) motivele eliminării sau dezactivării, furnizând o copie a ordinului de eliminare la cererea utilizatorului;
 - (c) drepturile utilizatorilor de a exercita o cale de atac menționate la alineatul (1) și de a depune plângeri la autoritatea de coordonare în conformitate cu articolul 34.
- (4) Autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire poate să solicite, atunci când se adresează autorității judiciare sau autorității administrative independente care emite ordinul de eliminare și după consultarea autorităților publice competente, ca furnizorul să nu divulge nicio informație privind eliminarea materialelor care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau dezactivarea accesului la acestea, în cazul și în măsura în care acest lucru este necesar pentru a se evita interferența cu activitățile de prevenire, detectare, investigare și urmărire penală a infracțiunilor de abuz sexual asupra copiilor.

Într-un astfel de caz:

- (a) autoritatea judiciară sau autoritatea administrativă independentă care emite ordinul de eliminare stabilește perioada de timp în decursul căreia furnizorul nu trebuie să divulge astfel de informații, durata respectivei perioade limitându-se la timpul necesar și nedepășind șase săptămâni;
- (b) obligațiile prevăzute la alineatul (3) nu se aplică pe durata respectivei perioade de timp;
- (c) respectiva autoritate judiciară sau autoritate administrativă independentă îl informează pe furnizor cu privire la decizia sa, specificând perioada de timp aplicabilă.

Respectiva autoritate judiciară sau autoritate administrativă independentă poate decide să prelungească perioada de timp menționată la al doilea paragraf litera (a) cu încă maximum șase săptămâni, în cazul și în măsura în care nedivulgarea continuă să fie necesară. În acest caz, respectiva autoritate judiciară sau autoritate administrativă independentă îl informează pe furnizor cu privire la decizia sa, specificând perioada de timp aplicabilă. În cazul respectivei decizii se aplică articolul 14 alineatul (3).

Secțiunea 5

Obligații de blocare

Articolul 16

Ordine de blocare

- (1) Autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire are competența de a solicita autorității judiciare competente a statului membru care a desemnat-o sau unei

autorități administrative independente a respectivului stat membru să emită un ordin de blocare prin care să solicite unui furnizor de servicii de acces la internet aflat sub jurisdicția respectivului stat membru să ia măsuri rezonabile pentru a-i împiedica pe utilizatori să aibă acces la materiale cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor indicate de toți localizatorii uniformi de resurse incluși, în conformitate cu articolul 44 alineatul (2) litera (b), pe lista localizatorilor uniformi de resurse din cadrul bazei de date conținând indicatori, furnizată de Centrul UE.

- (2) Înainte de a solicita emiterea unui ordin de blocare, autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire efectuează toate investigațiile și evaluările necesare pentru a stabili dacă au fost îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (4).

În acest scop, după caz, Comisia:

- (a) verifică dacă, în ceea ce privește toți localizatorii uniformi de resurse incluși pe lista menționată la alineatul (1) sau un eșantion reprezentativ al acestora, sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 36 alineatul (1) litera (b), inclusiv prin efectuarea de controale pentru a verifica, în cooperare cu Centrul UE, dacă lista este completă, exactă și actualizată;
 - (b) solicită furnizorului să prezinte, într-un termen rezonabil stabilit de respectiva autoritate de coordonare, informațiile necesare, în special în ceea ce privește accesul sau încercarea utilizatorilor de a avea acces la materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor indicate de localizatorii uniformi de resurse, în ceea ce privește politica furnizorului în materie de abordare a riscului de diseminare de materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, precum și în ceea ce privește capacitățile financiare și tehnologice ale furnizorului și dimensiunea acestuia;
 - (c) solicită Centrului UE să furnizeze informațiile necesare, în special explicații și asigurări referitoare la acuratețea localizatorilor uniformi de resurse în ceea ce privește indicarea materialelor care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, în ceea ce privește volumul și natura respectivelor materiale și în ceea ce privește verificările efectuate de Centrul UE și auditurile menționate la articolul 36 alineatul (2) și, respectiv, la articolul 46 alineatul (7);
 - (d) solicită oricărei alte autorități publice competente sau experților competenți ori entităților competente să furnizeze informațiile necesare.
- (3) Înainte de a solicita emiterea ordinului de blocare, autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire îl informează pe furnizor cu privire la intenția sa de a solicita emiterea ordinului de blocare, specificând principalele elemente ale conținutului ordinului de blocare avut în vedere și motivele pentru care solicită ordinul de blocare. Respectiva autoritate de coordonare îi oferă furnizorului posibilitatea ca, într-un termen rezonabil stabilit de aceasta, să formuleze observații cu privire la informațiile care i-au fost aduse la cunoștință.
- (4) Autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire solicită emiterea ordinului de blocare, iar autoritatea judiciară competentă sau autoritatea independentă competentă emite ordinul de blocare în cazul în care consideră că sunt îndeplinite următoarele condiții:
- (a) există dovezi cu privire la faptul că serviciul a fost utilizat în ultimele 12 luni, într-o măsură apreciabilă, în scopul accesului sau al încercării de a avea acces la materialele care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor indicate de localizatorii uniformi de resurse;

- (b) ordinul de blocare este necesar pentru a preveni diseminarea de materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor către utilizatorii din Uniune, având în vedere în special volumul și natura respectivelor materiale, necesitatea de a proteja drepturile victimelor, precum și existența și punerea în aplicare de către furnizor a unei politici în materie de abordare a riscului unei astfel de diseminări;
- (c) localizatorii uniformi de resurse indică, într-un mod suficient de fiabil, materialele care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor;
- (d) motivele care justifică emiterea ordinului de blocare au o pondere mai mare decât consecințele negative asupra drepturilor și intereselor legitime ale tuturor părților în cauză, având în vedere în special necesitatea de a se asigura un echilibru echitabil între drepturile fundamentale ale acestor părți, inclusiv exercitarea libertății de exprimare și de informare a utilizatorilor și libertatea furnizorului de a desfășura o activitate comercială.

Atunci când se evaluează dacă au fost îndeplinite condițiile prevăzute la primul paragraf, se iau în considerare toate faptele și circumstanțele relevante ale respectivului caz, inclusiv orice informații obținute în temeiul alineatului (2) și observațiile furnizorului prezentate în conformitate cu alineatul (3).

- (5) Autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire, atunci când solicită emiterea de ordine de blocare, și autoritatea judiciară competentă sau autoritatea administrativă independentă competentă atunci când emite ordinul de blocare:
 - (a) specifică limitele eficace și proporționale și garanțiile necesare pentru a se asigura faptul că orice consecințe negative menționate la alineatul (4) litera (d) rămân limitate la ceea ce este strict necesar;
 - (b) sub rezerva alineatului (6), se asigură că perioada de aplicare rămâne limitată la ceea ce este strict necesar.
- (6) Autoritatea de coordonare specifică în ordinul de blocare perioada în care acesta se aplică, indicând data de începere și data de încheiere a acestei perioade.
Perioada de aplicare a ordinelor de blocare nu depășește cinci ani.
- (7) În ceea ce privește ordinele de blocare pe care autoritatea judiciară competentă sau autoritatea administrativă independentă competentă le-a emis la cererea autorității de coordonare, aceasta din urmă evaluează, atunci când este necesar și cel puțin o dată pe an, dacă au survenit modificări substanțiale ale motivelor în temeiul cărora s-au emis ordinele de blocare și, în special, dacă sunt îndeplinite în continuare condițiile prevăzute la alineatul (4).

Respectiva autoritate de coordonare solicită autorității judiciare competente sau autorității administrative independente competente care a emis ordinul de blocare să modifice sau să revoce ordinul, în cazul în care acest lucru este necesar având în vedere rezultatul evaluării, ori să țină seama de cererile justificate sau de rapoartele menționate la articolul 18 alineatul (5) și, respectiv, la articolul 18 alineatul (6). Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică acestor cereri, *mutatis mutandis*.

Articolul 17

Norme suplimentare privind ordinele de blocare

- (1) Autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire emite ordinele de blocare menționate la articolul 16 utilizând modelul prevăzut în anexa VII. Ordinele de blocare includ:
 - (a) trimiterea la lista localizatorilor uniformi de resurse, furnizată de Centrul UE, și garanțiile care trebuie prevăzute, inclusiv limitele și garanțiile specificate în temeiul articolului 16 alineatul (5) și, după caz, cerințele de raportare stabilite în temeiul articolului 18 alineatul (6);
 - (b) datele de identificare ale autorității judiciare competente sau ale autorității administrative independente competente care emite ordinul de blocare și autentificarea ordinului de blocare de către respectiva autoritate;
 - (c) numele furnizorului și, după caz, al reprezentantului său legal;
 - (d) serviciul specific pentru care se emite ordinul de detectare;
 - (e) data de începere și data de încheiere a perioadei de aplicare a ordinului de blocare;
 - (f) o prezentare suficient de detaliată a motivelor care stau la baza emiterii ordinului de blocare;
 - (g) o trimitere la prezentul regulament ca temei juridic al ordinului de blocare;
 - (h) data, marca temporală și semnătura electronică a autorității judiciare sau a autorității administrative independente care emite ordinul de blocare;
 - (i) informații ușor de înțeles cu privire la căile de atac de care dispune destinatarul ordinului de blocare, inclusiv informații cu privire la acțiunile în instanță și la termenele aplicabile căilor de atac.
- (2) Autoritatea judiciară competentă sau autoritatea administrativă independentă competentă adresează ordinul de blocare pe care îl emite furnizorului la sediul principal al acestuia sau, după caz, reprezentantului legal al furnizorului, desemnat în conformitate cu articolul 24.
- (3) Ordinul de blocare se transmite punctului de contact al furnizorului menționat la articolul 23 alineatul (1), autorității de coordonare din statul membru de stabilire și Centrului UE, prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu articolul 39 alineatul (2).
- (4) Ordinul de blocare se redactează în limba declarată de furnizor în temeiul articolului 23 alineatul (3).
- (5) Dacă furnizorul nu poate să execute ordinul de blocare deoarece acesta conține erori vădite sau nu conține informații suficiente pentru a fi executat, furnizorul solicită, fără întârzieri nejustificate, clarificările necesare autorității de coordonare din statul membru de stabilire, utilizând modelul prevăzut în anexa VIII.
- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 86 în vederea modificării anexelor VII și VIII, în cazul în care acest lucru este necesar, pentru a îmbunătăți modelele în lumina evoluțiilor tehnologice relevante sau a experienței practice dobândite.

Căile de atac, informarea și raportarea ordinelor de blocare

- (1) Furnizorii de servicii de acces la internet care au primit un ordin de blocare, precum și utilizatorii care au furnizat un element specific al materialului indicat de localizatorii uniformi de resurse în executarea unor astfel de ordine sau care au fost împiedicați să aibă acces la un astfel de element au dreptul la o cale de atac eficientă. Acest drept include dreptul de a contesta ordinul de blocare în fața instanțelor statului membru al autorității judiciare competente sau în fața autorității administrative independente competente care a emis ordinul de blocare.
- (2) Atunci când ordinul de blocare devine definitiv, autoritatea judiciară competentă sau autoritatea administrativă independentă care a emis ordinul de blocare transmite, fără întârzieri nejustificate, o copie a acestuia autorității de coordonare din statul membru de stabilire. Autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire transmite apoi, fără întârzieri nejustificate, o copie a acestuia tuturor celorlalte autorități de coordonare, prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu articolul 39 alineatul (2).

În sensul primului paragraf, un ordin de blocare devine definitiv la expirarea termenului prevăzut pentru exercitarea unei căi de atac în cazul în care nu s-a introdus nicio cale de atac în conformitate cu dreptul național sau atunci când ordinul de eliminare este confirmat în urma exercitării unei căi de atac.
- (3) Furnizorul instituie și utilizează un mecanism accesibil, adaptat vârstei și ușor de utilizat care să le permită utilizatorilor să îi transmită, într-un termen rezonabil, plângeri cu privire la presupuse încălcări ale obligațiilor care îi revin în temeiul prezentei secțiuni. Furnizorul tratează aceste plângeri în mod obiectiv, cu eficacitate și în timp util.
- (4) În cazul în care un furnizor îi împiedică pe utilizatori să acceseze localizatori uniformi de resurse în temeiul unui ordin de blocare emis în conformitate cu articolul 17, acesta ia măsuri rezonabile pentru a-i informa pe utilizatori cu privire la următoarele:
 - (a) faptul că face acest lucru în temeiul unui ordin de blocare;
 - (b) motivele care stau la baza acestei acțiuni, furnizând, la cerere, o copie a ordinului de blocare;
 - (c) dreptul utilizatorilor de a exercita o cale de atac menționat la alineatul (1), dreptul utilizatorilor de a depune plângeri la furnizor prin intermediul mecanismului menționat la alineatul (3) și la autoritatea de coordonare în conformitate cu articolul 34, precum și dreptul utilizatorilor de a depune cererile menționate la alineatul (5).
- (5) Furnizorul și utilizatorii menționați la alineatul (1) au dreptul de a solicita autorității de coordonare care a cerut emiterea ordinului de blocare să evalueze dacă utilizatorii sunt împiedicați în mod nejustificat să aibă acces la un element specific al materialului indicat de localizatorii uniformi de resurse în temeiul ordinului de blocare. Furnizorul are, de asemenea, dreptul de a solicita modificarea sau revocarea ordinului de blocare, în cazul în care consideră că acest lucru este necesar ca urmare a faptului că, după emiterea respectivului ordin, au survenit modificări substanțiale ale motivelor în temeiul cărora acesta a fost emis, în special modificări substanțiale care îl împiedică pe furnizor să ia măsurile rezonabile necesare pentru a-l executa.

Autoritatea de coordonare evaluează în mod riguros, fără întârzieri nejustificate, astfel de cereri și îl informează pe furnizorul sau pe utilizatorul care a depus cererea cu privire la rezultatul evaluării. În cazul în care consideră că cererea este justificată, autoritatea de coordonare solicită modificarea sau revocarea ordinului de blocare în conformitate cu articolul 16 alineatul (7) și informează Centrul UE.

- (6) În cazul în care perioada de aplicare a ordinului de blocare depășește 24 de luni, autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire solicită furnizorului să îi raporteze cu privire la măsurile luate pentru executarea ordinului de blocare, inclusiv cu privire la garanțiile prevăzute, cel puțin o dată, la jumătatea perioadei de aplicare a respectivului ordin.

Secțiunea 6

Dispoziții suplimentare

Articolul 19

Răspunderea furnizorilor

Furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale nu sunt răspunzători de infracțiunile de abuz sexual asupra copiilor pentru simplul motiv că desfășoară, cu bună-credință, activitățile necesare pentru a respecta cerințele prezentului regulament, în special activitățile care vizează detectarea, identificarea, eliminarea, blocarea sau raportarea abuzurilor sexuale online asupra copiilor în conformitate cu respectivele cerințe ori dezactivarea accesului la astfel de abuzuri.

Articolul 20

Dreptul victimelor la informare

- (1) Persoanele care își au reședința în Uniune au dreptul de a primi, la cerere, din partea autorității de coordonare desemnate de statul membru în care își au reședința informații cu privire la orice situație în care diseminarea de materiale cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor ce le înfățișează este raportată Centrului UE în temeiul articolului 12. Persoanele cu dizabilități au dreptul de a solicita și de a primi astfel de informații într-un mod accesibil.

Respectiva autoritate de coordonare transmite cererea Centrului UE prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) și îi comunică persoanei care înaintează cererea rezultatele furnizate de Centrul UE.

- (2) Cererea menționată la alineatul (1) indică:
- (a) elementul relevant sau elementele relevante ale materialelor cunoscute care conțin abuzuri sexuale;
 - (b) dacă este cazul, persoana sau entitatea care trebuie să primească informațiile în numele persoanei care înaintează cererea;
 - (c) elemente suficiente care să demonstreze identitatea persoanei care înaintează cererea.
- (3) Informațiile menționate la alineatul (1) includ:
- (a) datele de identificare ale furnizorului care a transmis raportul;
 - (b) data raportului;

- (c) informații din care să reiasă dacă Centrul UE a transmis mai departe raportul în conformitate cu articolul 48 alineatul (3) și, în caz afirmativ, autoritățile cărora le-a transmis mai departe raportul;
- (d) informații din care să reiasă dacă furnizorul a raportat că a eliminat materialele sau a dezactivat accesul la acestea, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) litera (i).

Articolul 21

Dreptul victimelor la asistență și sprijin în vederea eliminării

- (1) Furnizorii de servicii de găzduire acordă o asistență rezonabilă, la cerere, persoanelor care își au reședința în Uniune și care doresc ca unul sau mai multe elemente specifice ale materialelor cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor ce le înfățișează să fie eliminate sau ca accesul la acestea să fie dezactivat de către furnizor.
- (2) Persoanele care își au reședința în Uniune au dreptul de a primi, la cerere, din partea autorității de coordonare desemnate de statul membru în care își au reședința, sprijinul acordat de Centrul UE atunci când doresc ca un furnizor de servicii de găzduire să elimine unul sau mai multe elemente specifice ale materialelor cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor ce le înfățișează sau să dezactiveze accesul la respectivul element ori la respectivele elemente. Persoanele cu dizabilități au dreptul de a solicita și de a primi într-un mod accesibil orice informații despre un astfel de sprijin.

Respectiva autoritate de coordonare transmite cererea Centrului UE prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu articolul 39 alineatul (2) și îi comunică persoanei care înaintează cererea rezultatele furnizate de Centrul UE.

- (3) Cererile menționate la alineatele (1) și (2) indică elementul relevant sau elementele relevante ale materialelor care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor.
- (4) Sprijinul menționat la alineatul (2) pe care îl acordă Centrul UE include, după caz:
 - (a) sprijin în legătură cu asistența acordată de furnizor menționată la alineatul (1);
 - (b) efectuarea unei verificări pentru a stabili dacă furnizorul a eliminat respectivul element sau respectivele elemente ori a dezactivat accesul la acesta sau la acestea, inclusiv prin efectuarea căutărilor menționate la articolul 49 alineatul (1);
 - (c) notificarea furnizorului cu privire la elementul sau elementele materialelor cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor ce înfățișează persoana în cauză și solicitarea eliminării acestuia sau a acestora ori a dezactivării accesului la acesta sau la acestea, în conformitate cu articolul 49 alineatul (2);
 - (d) în cazul în care acest lucru este necesar, informarea autorității de coordonare din statul membru de stabilire cu privire la prezența respectivului element sau a respectivelor elemente în cadrul serviciului, în vederea emiterii unui ordin de eliminare în temeiul articolului 14.

Articolul 22

Păstrarea informațiilor

- (1) Furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de servicii de comunicații interpersonale păstrează datele referitoare la conținut și alte date prelucrate în

legătură cu măsurile luate pentru a se conforma prezentului regulament și datele cu caracter personal generate printr-o astfel de prelucrare numai în unul sau mai multe dintre următoarele scopuri, după caz:

- (a) executarea unui ordin de detectare emis în temeiul articolului 7 sau a unui ordin de eliminare emis în temeiul articolului 14;
- (b) raportarea eventualelor abuzuri sexuale online asupra copiilor către Centrul UE în temeiul articolului 12;
- (c) blocarea contului utilizatorului în cauză sau suspendarea ori încetarea furnizării serviciului către utilizatorul în cauză;
- (d) tratarea plângerilor utilizatorilor adresate furnizorului sau autorității de coordonare ori exercitarea dreptului utilizatorilor de a recurge la un mecanism administrativ de contestare sau de a exercita o cale de atac cu privire la presupuse încălcări ale prezentului regulament;
- (e) oferirea de răspunsuri la cererile formulate de autoritățile competente de aplicare a legii și de autoritățile judiciare competente în conformitate cu legislația aplicabilă, cu scopul de a le furniza informațiile necesare pentru prevenirea, detectarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor de abuz sexual asupra copiilor, în măsura în care datele referitoare la conținut și alte date privesc un raport pe care furnizorul l-a transmis Centrului UE în temeiul articolului 12.

În ceea ce privește primul paragraf litera (a), furnizorul poate, de asemenea, să păstreze informațiile în scopul îmbunătățirii eficacității și acurateții tehnologiilor de detectare a abuzurilor sexuale online asupra copiilor în vederea executării unui ordin de detectare emis în conformitate cu articolul 7. Totuși, furnizorul nu stochează date cu caracter personal în acest scop.

- (2) Furnizorii păstrează informațiile menționate la alineatul (1) doar atât timp cât este necesar în scopul aplicabil și, în orice caz, nu mai mult de 12 luni de la data raportării sau a eliminării ori a dezactivării accesului, oricare dintre aceste evenimente are loc mai întâi.

La cererea autorității sau a instanței naționale competente, furnizorii păstrează informațiile pentru o perioadă de timp suplimentară, stabilită de respectiva autoritate sau instanță, în cazul și în măsura în care acest lucru este necesar pentru procedurile administrative de contestare sau căile de atac aflate în curs, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (d).

Furnizorii se asigură că informațiile menționate la alineatul (1) sunt păstrate în condiții de siguranță și că păstrarea face obiectul unor garanții tehnice și organizatorice corespunzătoare. Aceste garanții asigură, în special, faptul că informațiile pot fi accesate și prelucrate numai în scopul în care sunt păstrate, că se atinge un nivel ridicat de securitate și că informațiile sunt șterse la expirarea termenelor de păstrare aplicabile. Furnizorii reexaminează periodic aceste garanții și le ajustează în cazul în care acest lucru este necesar.

Articolul 23

Puncte de contact

- (1) Furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale instituie un punct de contact unic care să permită comunicarea directă, prin mijloace electronice, cu

autoritățile de coordonare, cu alte autorități competente ale statelor membre, cu Comisia și cu Centrul UE, în scopul aplicării prezentului regulament.

- (2) Furnizorii transmit Centrului UE și fac publice informațiile necesare pentru a identifica și a comunica cu ușurință cu punctele lor unice de contact, inclusiv numele, adresele, adresele de e-mail și numerele de telefon ale acestora.
- (3) Furnizorii specifică în cadrul informațiilor menționate la alineatul (2) limba sau limbile oficiale ale Uniunii care pot fi utilizate pentru a comunica cu punctele lor de contact.

Printre limbile specificate se numără cel puțin una dintre limbile oficiale ale statului membru în care furnizorul își are sediul principal sau, după caz, în care își are reședința ori sediul reprezentantului său legal.

Articolul 24

Reprezentantul legal

- (1) Furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale care nu își au sediul principal în Uniune desemnează, în scris, o persoană fizică sau juridică drept reprezentantul lor legal în Uniune.
- (2) Reprezentantul legal își are reședința sau sediul într-unul din statele membre în care furnizorul își oferă serviciile.
- (3) Furnizorul acordă reprezentanților săi legali un mandat prin care autoritățile de coordonare, alte autorități competente ale statelor membre și Comisia i se pot adresa, în plus față de furnizor sau în locul acestuia, cu privire la toate aspectele necesare pentru primirea, respectarea și executarea deciziilor emise în legătură cu prezentul regulament, inclusiv ordinele de detectare, ordinele de eliminare și ordinele de blocare.
- (4) Furnizorul îi conferă reprezentantului său legal competențele necesare și îi pune la dispoziție resursele necesare pentru a coopera cu autoritățile de coordonare, cu alte autorități competente ale statelor membre și cu Comisia și pentru a respecta deciziile menționate la alineatul (3).
- (5) Reprezentantul legal desemnat poate fi considerat răspunzător de nerespectarea obligațiilor care îi revin furnizorului în temeiul prezentului regulament, fără a se aduce atingere răspunderii furnizorului și acțiunilor în justiție care ar putea fi inițiate împotriva acestuia.
- (6) Furnizorul notifică numele, adresa, adresa de e-mail și numărul de telefon ale reprezentantului său legal desemnat în temeiul alineatului (1) autorității de coordonare din statul membru în care reprezentantul legal își are reședința sau sediul și Centrului UE. Aceștia se asigură că respectivele informații sunt actualizate și puse la dispoziția publicului.
- (7) Desemnarea unui reprezentant legal în cadrul Uniunii în temeiul alineatului (1) nu este echivalentă stabilirii în Uniune.

CAPITOLUL III

SUPRAVEGHEREA, ASIGURAREA RESPECTĂRII NORMELOR ȘI COOPERAREA

Secțiunea 1

Autoritățile de coordonare a aspectelor referitoare la abuzul sexual asupra copiilor

Articolul 25

Autoritățile de coordonare a aspectelor referitoare la abuzul sexual asupra copiilor și alte autorități competente

- (1) Până la [data – două luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente ca fiind responsabile cu aplicarea și asigurarea respectării prezentului regulament („autorități competente”).
- (2) Până la data menționată la alineatul (1), statele membre desemnează una dintre autoritățile competente în calitate de autoritate de coordonare a aspectelor referitoare la abuzul sexual asupra copiilor („autoritatea de coordonare”).

Autoritatea de coordonare este responsabilă cu toate aspectele legate de aplicarea și asigurarea respectării prezentului regulament în respectul stat membru, cu excepția cazului în care acesta a încredințat anumite sarcini sau sectoare specifice altor autorități competente.

În orice caz, autoritatea de coordonare este responsabilă cu garantarea coordonării la nivel național a acestor aspecte și cu aducerea unei contribuții la aplicarea și asigurarea respectării eficiente și consecvente a prezentului regulament în întreaga Uniune.

- (3) În cazul în care, pe lângă autoritatea de coordonare, un stat membru desemnează mai multe autorități competente, statul membru se asigură că sarcinile respectivelor autorități și sarcinile autorității de coordonare sunt clar definite și că aceste autorități cooperează îndeaproape și în mod eficace în îndeplinirea sarcinilor care le revin. Statul membru în cauză transmite Centrului UE și Comisiei denumirea celorlalte autorități competente, precum și sarcinile care le revin.
- (4) În termen de o săptămână de la desemnarea autorităților de coordonare și a oricăror alte autorități competente în temeiul alineatului (1), statele membre pun la dispoziția publicului și transmit Comisiei și Centrului UE denumirea autorității lor de coordonare. Statele membre actualizează aceste informații.
- (5) Fiecare stat membru se asigură că în cadrul biroului autorității de coordonare este desemnat sau înființat un punct de contact care gestionează cererile de clarificare, feedbackul și alte comunicări referitoare la toate aspectele legate de aplicarea și asigurarea respectării prezentului regulament în respectul stat membru. Statele membre pun la dispoziția publicului informațiile privind punctul de contact și le transmit Centrului UE. Statele membre actualizează aceste informații.
- (6) În termen de două săptămâni de la desemnarea autorităților de coordonare în temeiul alineatului (2), Centrul UE instituie un registru online în cadrul căruia sunt înscrise autoritățile de coordonare și punctele de contact ale acestora. Centrul UE publică în mod regulat eventualele modificări referitoare la acestea.

- (7) În cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament, autoritățile de coordonare pot solicita asistență din partea Centrului UE în îndeplinirea respectivelor sarcini, în special solicitând Centrului UE:
- (a) să furnizeze anumite informații sau expertiză tehnică privind aspectele care intră sub incidența prezentului regulament;
 - (b) să contribuie la analizarea, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2), a evaluării riscurilor efectuate sau actualizate ori a măsurilor de atenuare luate de un furnizor de servicii de găzduire sau de comunicații interpersonale aflat sub jurisdicția statului membru care a desemnat autoritatea de coordonare solicitantă;
 - (c) să verifice eventuala necesitate de a solicita autorităților naționale competente să emită un ordin de detectare, un ordin de eliminare sau un ordin de blocare în ceea ce privește un serviciu aflat sub jurisdicția statului membru care a desemnat respectiva autoritate de coordonare;
 - (d) să verifice eficacitatea unui ordin de detectare sau a unui ordin de eliminare emis la cererea autorității de coordonare solicitante.
- (8) Centrul UE acordă respectiva asistență în mod gratuit și în conformitate cu sarcinile și obligațiile care îi revin în temeiul prezentului regulament și în măsura în care resursele și prioritățile sale permit acest lucru.
- (9) Cerințele aplicabile autorităților de coordonare prevăzute la articolele 26, 27, 28, 29 și 30 se aplică, de asemenea, oricăror alte autorități competente desemnate de statele membre în temeiul alineatului (1).

Articolul 26

Cerințe privind autoritățile de coordonare

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile de coordonare pe care le-au desemnat își îndeplinesc sarcinile ce le revin în temeiul prezentului regulament în mod obiectiv, imparțial, transparent și în timp util, respectând totodată pe deplin drepturile fundamentale ale tuturor părților în cauză. Statele membre se asigură că autoritățile lor de coordonare dispun de resurse tehnice, financiare și umane adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile.
- (2) Atunci când își îndeplinesc sarcinile și își exercită competențele în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile de coordonare acționează în deplină independență. În acest scop, statele membre se asigură, în special, că acestea:
- (a) sunt independente din punct de vedere juridic și funcțional de orice altă autoritate publică;
 - (b) au un statut care le permite să acționeze în mod obiectiv și imparțial în îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament;
 - (c) nu sunt supuse niciunei influențe externe, directe sau indirecte;
 - (d) nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la nicio altă autoritate publică sau de la nicio parte privată;
 - (e) nu au sarcini legate de prevenirea sau combaterea abuzului sexual asupra copiilor, altele decât sarcinile care le revin în temeiul prezentului regulament.

- (3) Alineatul (2) nu împiedică supravegherea autorităților de coordonare în conformitate cu dreptul constituțional intern, în măsura în care o astfel de supraveghere nu le afectează independența, astfel cum se prevede în prezentul regulament.
- (4) Autoritățile de coordonare se asigură că membrii relevanți ai personalului dețin calificările, experiența și competențele tehnice necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile.
- (5) Personalul de conducere și ceilalți membri ai personalului autorităților de coordonare au obligația, în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul național, de a respecta atât pe parcursul mandatului, cât și după încetarea acestuia, secretul profesional în ceea ce privește orice informații confidențiale de care au luat cunoștință în cursul îndeplinirii sarcinilor care le revin. Statele membre se asigură că personalul de conducere și ceilalți membri ai personalului sunt supuși unor norme care garantează că își pot îndeplini sarcinile în mod obiectiv, imparțial și independent, în special în ceea ce privește numirea, concedierea, remunerarea și perspectivele lor de carieră.

Secțiunea 2

Competențele autorităților de coordonare

Articolul 27

Competențe de investigare

- (1) În cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin, autoritățile de coordonare au, în ceea ce privește furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale aflați sub jurisdicția statului membru care le-a desemnat, următoarele competențe de investigare:
 - (a) competența de a solicita furnizorilor respectivi, precum și oricăror alte persoane care acționează în scopuri legate de activitatea lor comercială, economică, meșteșugărească sau profesională și care pot avea cunoștință în mod rezonabil de informații referitoare la o presupusă încălcare a prezentului regulament, să furnizeze aceste informații într-un termen rezonabil;
 - (b) competența de a efectua verificări la fața locului în orice spații de lucru pe care le folosesc respectivii furnizori sau celelalte persoane menționate la litera (a) în scopuri legate de activitatea lor comercială, economică, meșteșugărească sau profesională ori de a solicita altor autorități publice să facă acest lucru, pentru a examina, a confisca, a face sau a obține copii ale informațiilor referitoare la o presupusă încălcare a prezentului regulament, sub orice formă, indiferent de mediul de stocare;
 - (c) competența de a solicita oricărui membru al personalului sau oricărui reprezentant al respectivelor furnizori ori celorlalte persoane menționate la litera (a) să dea explicații cu privire la orice informații referitoare la o presupusă încălcare a prezentului regulament și să înregistreze răspunsurile;
 - (d) competența de a solicita informații, inclusiv de a evalua dacă măsurile luate pentru executarea unui ordin de detectare, a unui ordin de eliminare sau a unui ordin de blocare respectă cerințele prezentului regulament.
- (2) Statele membre pot să acorde autorităților de coordonare competențe de investigare suplimentare.

Articolul 28

Competențe de asigurare a respectării normelor

- (1) În cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin, autoritățile de coordonare au, în ceea ce privește furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale aflați sub jurisdicția statului membru care le-a desemnat, următoarele competențe de asigurare a respectării normelor:
 - (a) competența de a accepta angajamentele oferite de respectivii furnizori în ceea ce privește respectarea de către aceștia a prezentului regulament și de a conferi caracter obligatoriu angajamentelor respective;
 - (b) competența de a dispune încetarea încălcărilor prezentului regulament și, după caz, de a impune măsuri corective proporționale cu încălcarea și necesare pentru a pune capăt efectiv încălcării;
 - (c) competența de a impune amenzi sau de a solicita unei autorități judiciare din statul lor membru să facă acest lucru, în conformitate cu articolul 35, pentru încălcări ale prezentului regulament, inclusiv pentru nerespectarea oricăruia dintre ordinele emise în temeiul articolului 27 și al literei (b) a prezentului alineat;
 - (d) competența de a impune penalități cu titlu cominatoriu în conformitate cu articolul 35 în vederea asigurării faptului că o încălcare a prezentului regulament încetează în conformitate cu un ordin emis în temeiul literei (b) a prezentului alineat sau pentru nerespectarea oricăruia dintre ordinele emise în temeiul articolului 27 și al literei (b) a prezentului alineat;
 - (e) competența de a adopta măsuri provizorii pentru a se evita riscul unui prejudiciu grav.
- (2) Statele membre pot să acorde autorităților de coordonare competențe suplimentare de asigurare a respectării normelor.
- (3) În ceea ce privește alineatul (1) literele (c) și (d), autoritățile de coordonare au competențele de asigurare a respectării normelor prevăzute la literele respective și în ceea ce privește celelalte persoane menționate la articolul 27, în cazul nerespectării oricăruia dintre ordinele care le sunt adresate, emise în temeiul articolului menționat.
- (4) Autoritățile de coordonare exercită respectivele competențe de asigurare a aplicării normelor numai după ce au furnizat în timp util respectivelor persoane toate informațiile relevante referitoare la ordinele în cauză, inclusiv perioada de timp aplicabilă, amenzile sau penalitățile cu titlu cominatoriu care pot fi impuse în cazul nerespectării ordinelor, și căile de atac pe care pot să le exercite.

Articolul 29

Competențe suplimentare de asigurare a respectării normelor

- (1) În cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin, autoritățile de coordonare au competențele de asigurare a respectării normelor menționate la alineatul (2) în ceea ce privește furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale aflați sub jurisdicția statului membru care le-a desemnat, cu condiția ca:
 - (a) să se fi recurs la toate celelalte competențe prevăzute la articolele 27 și 28 pentru a pune capăt unei încălcări a prezentului regulament;

- (b) încălcarea să persiste;
 - (c) încălcarea să cauzeze prejudicii grave care nu pot fi evitate prin exercitarea altor competențe la care se poate recurge în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului național.
- (2) Autoritățile de coordonare au competențe suplimentare de asigurare a respectării normelor pentru a lua următoarele măsuri:
- (a) să solicite organului de conducere al furnizorilor să examineze situația într-un termen rezonabil și:
 - (i) să adopte și să prezinte un plan de acțiune care să stabilească măsurile necesare pentru a pune capăt încălcării;
 - (ii) să se asigure că furnizorul ia respectivele măsuri;
 - (iii) să raporteze cu privire la măsurile luate;
 - (b) să solicite autorității judiciare competente sau autorității administrative independente competente a statului membru care a desemnat autoritatea de coordonare să dispună restricționarea temporară a accesului utilizatorilor serviciului vizat de încălcare sau, numai în cazul în care acest lucru nu este fezabil din punct de vedere tehnic, la interfața online a furnizorului în cadrul căreia are loc încălcarea, în cazul în care autoritatea de coordonare consideră că:
 - (i) furnizorul nu a respectat în mod suficient cerințele prevăzute la litera (a);
 - (ii) încălcarea persistă și cauzează prejudicii grave;
 - (iii) încălcarea duce la facilitarea regulată și structurală a infracțiunilor de abuz sexual asupra copiilor.
- (3) Înainte de a introduce cererea menționată la alineatul (2) litera (b), autoritatea de coordonare invită părțile interesate să prezinte observații scrise cu privire la intenția sa de a introduce cererea într-un termen rezonabil stabilit de respectiva autoritate de coordonare. Acest termen este de minimum două săptămâni.

Invitația de a prezenta observații scrise trebuie:

- (a) să descrie măsurile pe care intenționează să le solicite;
- (b) să identifice destinatarul avut în vedere sau destinatarii avuți în vedere.

Furnizorul, destinatarul avut în vedere sau destinatarii avuți în vedere și orice alt terț care demonstrează faptul că are un interes legitim au dreptul de a participa la procedura privind cererea.

- (4) Orice măsură dispusă pe baza cererii menționate la alineatul (2) litera (b) este proporțională cu natura, gravitatea, recurența și durata încălcării, fără a restricționa în mod nejustificat accesul utilizatorilor serviciului în cauză la informații legale.

Restricția temporară se aplică pentru o perioadă de patru săptămâni, sub rezerva posibilității ca, în ordinul său, autoritatea judiciară competentă să îi permită autorității de coordonare să prelungească această perioadă cu perioade suplimentare având aceeași durată, în limita unui număr maxim de prelungiri stabilit de respectiva autoritate judiciară.

Având în vedere drepturile și interesele legitime ale tuturor părților afectate de restricție și toate faptele și circumstanțele relevante, inclusiv orice informații pe care

furnizorul, destinatarul sau destinatarii și orice alt terț care a demonstrat faptul că are un interes legitim i le poate furniza, autoritatea de coordonare prelungește perioada numai în cazul în care consideră că au fost îndeplinite ambele condiții de mai jos:

- (a) furnizorul nu a luat măsurile necesare pentru a pune capăt încălcării;
- (b) restricția temporară nu limitează în mod nejustificat accesul utilizatorilor serviciului la informații legale, având în vedere numărul utilizatorilor afectați și eventuala existență a unor alternative adecvate și ușor accesibile.

În cazul în care autoritatea de coordonare consideră că aceste două condiții au fost îndeplinite, dar nu mai poate prelungi perioada în temeiul celui de al doilea paragraf, autoritatea de coordonare înaintează o nouă cerere autorității judiciare competente, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (b).

Articolul 30

Dispoziții comune privind competențele de investigare și de asigurare a respectării normelor

- (1) Măsurile luate de autoritățile de coordonare în exercitarea competențelor lor de investigare și de asigurare a respectării normelor menționate la articolele 27, 28 și 29 trebuie să fie eficace, disuasive și proporționale, având în vedere, în special, natura, gravitatea, recurența și durata încălcării prezentului regulament sau a presupusei încălcări la care se referă respectivele măsuri, precum și capacitatea economică, tehnică și operațională a respectivului furnizor de servicii relevante ale societății informaționale, după caz.
- (2) Statele membre se asigură că orice exercitare a competențelor de investigare și de asigurare a respectării normelor menționate la articolele 27, 28 și 29 face obiectul unor garanții adecvate prevăzute în dreptul național aplicabil pentru a respecta drepturile fundamentale ale tuturor părților în cauză. În special, respectivele măsuri trebuie luate numai în conformitate cu dreptul la respectarea vieții private și cu dreptul la apărare, inclusiv cu dreptul de a fi ascultat și dreptul de acces la dosar, și sub rezerva dreptului tuturor părților în cauză la o cale de atac eficace.

Articolul 31

Căutări pentru verificarea conformității

Autoritățile de coordonare au competența de a efectua căutări în materiale accesibile publicului în cadrul serviciilor de găzduire pentru a detecta diseminarea de materiale cunoscute sau noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, utilizând indicatorii incluși în bazele de date menționați la articolul 44 alineatul (1) literele (a) și (b), în cazul în care acest lucru este necesar pentru a verifica dacă furnizorii de servicii de găzduire aflați sub jurisdicția statului membru care a desemnat autoritățile de coordonare își respectă obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 32

Notificarea materialelor cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor

Autoritățile de coordonare au competența de a notifica furnizorilor de servicii de găzduire aflați sub jurisdicția statului membru care le-a desemnat prezența în cadrul serviciilor lor a unuia sau a mai multor elemente specifice ale materialelor cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și de a le solicita să elimine respectivul element sau respectivele elemente ori să dezactiveze accesul la acesta sau la acestea, pentru ca furnizorii să examineze în mod voluntar materialele în cauză.

În cerere se menționează în mod clar datele de identificare ale autorității de coordonare care formulează cererea și informațiile privind punctul său de contact menționat la articolul 25 alineatul (5), informațiile necesare pentru identificarea elementului sau a elementelor materialelor cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor în cauză, precum și motivele cererii. În cerere se precizează, de asemenea, în mod clar că este vorba despre o examinare voluntară de către furnizor.

Secțiunea 3

Alte dispoziții comune privind asigurarea respectării normelor

Articolul 33

Competența

- (1) Statul membru în care se află sediul principal al furnizorului de servicii relevante ale societății informaționale este competent în sensul prezentului regulament.
- (2) Competența cu privire la un furnizor de servicii relevante ale societății informaționale care nu își are sediul în Uniune revine statului membru în care își are reședința sau sediul reprezentantul legal al respectivului furnizor.

În cazul în care un furnizor nu a desemnat un reprezentant legal în conformitate cu articolul 24, sunt competente toate statele membre. În cazul în care un stat membru decide să își exercite competența în temeiul prezentului paragraf, statul membru informează toate celelalte state membre și se asigură că este respectat principiul *ne bis in idem*.

Articolul 34

Dreptul utilizatorilor serviciului de a depune o plângere

1. Utilizatorii au dreptul de a depune la autoritatea de coordonare desemnată de statul membru în care își au reședința sau sunt stabiliți o plângere în care să reclame faptul că furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale comit o încălcare a prezentului regulament care îi afectează.
- (2) Autoritățile de coordonare pun la dispoziție mecanisme adaptate copiilor pentru depunerea de plângeri în temeiul prezentului articol și adoptă o abordare axată pe situația specifică a copiilor atunci când tratează plângerile depuse de aceștia, ținând seama în mod corespunzător de vârsta, maturitatea, opiniile, nevoile și preocupările copiilor.
- (3) Autoritatea de coordonare care a primit plângerea o evaluează și, dacă este cazul, o transmite autorității de coordonare din statul membru de stabilire.

În cazul în care plângerea intră în sfera de responsabilitate a unei alte autorități competente a statului membru care a desemnat autoritatea de coordonare ce a primit plângerea, respectiva autoritate de coordonare o transmite celeilalte autorități competente.

Articolul 35

Sanțiuni

- (1) Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării de către furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale aflați sub jurisdicția lor a obligațiilor care le revin în temeiul capitolelor II și V din prezentul regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestor norme.

Sancțiunile sunt eficace, proporționale și disuasive. Până la [data aplicării prezentului regulament], statele membre notifică Comisiei respectivele norme și măsuri și, fără întârziere, îi transmit acesteia orice modificare ulterioară care le afectează.

- (2) Statele membre se asigură că valoarea maximă a sancțiunilor impuse pentru o încălcare a prezentului regulament nu depășește 6 % din venitul anual al furnizorului sau din cifra de afaceri globală realizată de furnizor în exercițiul financiar precedent.
- (3) Sancțiunile pentru oferirea de informații incorecte, incomplete sau înșelătoare, pentru netrimiterăa unui răspuns ori pentru nerezolvarea unor informații incorecte, incomplete sau înșelătoare ori pentru refuzul de a se supune unei inspecții la fața locului nu depășesc 1 % din venitul anual al furnizorului sau al celeilalte persoane menționate la articolul 27 ori din cifra de afaceri globală realizată de furnizor sau de respectiva persoană în exercițiul financiar precedent.
- (4) Statele membre se asigură că valoarea maximă a penalităților cu titlu cominatoriu nu depășește pe zi 5 % din media zilnică a cifrei de afaceri globale realizate de furnizor sau de cealaltă persoană menționată la articolul 27 în exercițiul financiar precedent, calculată de la data specificată în decizia în cauză.
- (5) Statele membre se asigură că atunci când decid dacă să aplice o sancțiune și atunci când stabilesc tipul sancțiunii și nivelul de gravitate al acesteia țin cont de toate circumstanțele relevante, inclusiv de:
 - (a) natura, gravitatea și durata încălcării;
 - (b) faptul că încălcarea a fost sau nu comisă cu intenție sau din neglijență;
 - (c) orice încălcări anterioare comise de furnizor sau de cealaltă persoană;
 - (d) soliditatea financiară a furnizorului sau a celeilalte persoane;
 - (e) nivelul de cooperare a furnizorului sau a celeilalte persoane;
 - (f) natura și dimensiunea furnizorului sau ale celeilalte persoane, în special dacă respectivul furnizor sau cealaltă persoană este o microîntreprindere, o întreprindere mică sau o întreprindere mijlocie;
 - (g) gradul de vinovăție a furnizorului sau a celeilalte persoane, ținând seama de măsurile tehnice și organizatorice luate pentru a se conforma prezentului regulament.

Secțiunea 4

Cooperarea

Articolul 36

Identificarea abuzurilor sexuale online asupra copiilor și transmiterea de materiale care constituie abuzuri sexuale online asupra copiilor

- (1) Autoritățile de coordonare transmit Centrului UE, fără întârzieri nejustificate și prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu articolul 39 alineatul (2):
 - (a) elementele specifice ale materialelor și transcrierile conversațiilor pe care autoritățile de coordonare sau autoritățile judiciare competente sau alte autorități administrative independente competente ale unui stat membru le-au identificat, în urma unei evaluări riguroase, ca reprezentând materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau o ademenire a copiilor, după caz,

pentru ca Centrul UE să genereze indicatori în conformitate cu articolul 44 alineatul (3);

- (b) localizatorii uniformi de resurse exacti care indică elementele specifice ale materialelor pe care autoritățile de coordonare sau autoritățile judiciare competente sau alte autorități administrative independente competente ale unui stat membru le-au identificat, în urma unei evaluări riguroase, ca reprezentând materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, găzduite de furnizori de servicii de găzduire care nu își oferă serviciile în Uniune, care nu pot fi eliminate din cauza refuzului respectivilor furnizori de a le elimina sau de a dezactiva accesul la acestea și din cauza lipsei de cooperare din partea autorităților competente ale țării terțe care are jurisdicție, pentru ca Centrul UE să întocmească lista cu localizatorii uniformi de resurse, în conformitate cu articolul 44 alineatul (3).

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile de coordonare pe care le-au desemnat primesc, fără întârzieri nejustificate, materialele identificate ca reprezentând materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, transcrierile conversațiilor identificate ca reprezentând o ademenire a copiilor, precum și localizatorii uniformi de resurse, identificați de o autoritate judiciară competentă sau de o altă autoritate administrativă independentă competentă decât autoritatea de coordonare, pentru a fi transmise Centrului UE în conformitate cu primul paragraf.

- (2) La cererea Centrului UE, în cazul în care acest lucru este necesar în vederea asigurării faptului că datele din cadrul bazelor de date menționate la articolul 44 alineatul (1) sunt complete, exacte și actualizate, autoritățile de coordonare verifică sau furnizează clarificări ori informații suplimentare din care să reiasă dacă au fost îndeplinite și, după caz, dacă sunt îndeplinite în continuare condițiile prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) în ceea ce privește un anumit material transmis Centrului UE în conformitate cu alineatul menționat.
- (3) Statele membre se asigură că, în cazul în care autoritățile lor de aplicare a legii primesc un raport privind diseminarea de materiale noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau privind ademenirea copiilor, care le-a fost transmis mai departe de către Centrul UE în conformitate cu articolul 48 alineatul (3), se efectuează o evaluare riguroasă în conformitate cu alineatul (1) și, în cazul în care materialul sau conversația este identificat(ă) ca reprezentând un material care conține abuzuri sexuale asupra copiilor sau o ademenire a copiilor, autoritatea de coordonare transmite materialul Centrului UE, în conformitate cu alineatul menționat, în termen de o lună de la data primirii raportului sau, în cazul în care evaluarea este deosebit de complexă, în termen de două luni de la respectiva dată.
- (4) Statele membre se asigură, de asemenea, că, în cazul în care evaluarea riguroasă arată că materialul nu reprezintă un material care conține abuzuri sexuale asupra copiilor sau o ademenire a copiilor, autoritatea de coordonare este informată cu privire la respectivul rezultat și, ulterior, informează Centrul UE în acest sens, în termenele specificate la primul paragraf.

Articolul 37

Cooperarea transfrontalieră între autoritățile de coordonare

- (1) În cazul în care o autoritate de coordonare care nu este autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire are motive să suspecteze că un furnizor de servicii

relevante ale societății informaționale a încălcat prezentul regulament, aceasta solicită autorității de coordonare din statul membru de stabilire să analizeze chestiunea și să ia măsurile de investigare și de asigurare a respectării normelor necesare pentru a garanta conformitatea cu prezentul regulament.

În cazul în care Comisia are motive să suspecteze că un furnizor de servicii relevante ale societății informaționale a săvârșit o încălcare a prezentului regulament care afectează cel puțin trei state membre, aceasta îi poate recomanda autorității de coordonare din statul membru de stabilire să analizeze această chestiune și să ia măsurile de investigare și de asigurare a respectării normelor necesare pentru a garanta conformitatea cu prezentul regulament.

- (2) Cererea sau recomandarea menționată la alineatul (1) indică cel puțin:
 - (a) punctul de contact al furnizorului, astfel cum se prevede la articolul 23;
 - (b) o descriere a faptelor relevante, a dispozițiilor vizate ale prezentului regulament și a motivelor pentru care autoritatea de coordonare care a transmis cererea sau Comisia suspectează că furnizorul a încălcat prezentul regulament;
 - (c) orice alte informații pe care autoritatea de coordonare care a trimis cererea sau Comisia le consideră relevante, inclusiv, după caz, informațiile colectate din proprie inițiativă și sugestiile de măsuri specifice de investigare sau de asigurare a respectării normelor care trebuie luate.
- (3) Autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire evaluează presupusa încălcare, ținând seama în cea mai mare măsură de cererea sau recomandarea menționată la alineatul (1).

În cazul în care autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire consideră că nu dispune de informații suficiente pentru a evalua presupusa încălcare ori pentru a da curs cererii sau recomandării și are motive să considere că autoritatea de coordonare care a trimis cererea sau Comisia ar putea furniza informații suplimentare, autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire poate solicita astfel de informații. Termenul prevăzut la alineatul (4) se suspendă până la furnizarea respectivelor informații suplimentare.
- (4) Autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire comunică, fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de cel mult două luni de la primirea cererii sau a recomandării menționate la alineatul (1), autorității de coordonare care a trimis cererea sau Comisiei rezultatul evaluării sale sau a oricărei alte autorități competente în temeiul dreptului național, dacă este cazul, cu privire la presupusa încălcare și, după caz, o explicație a măsurilor de investigare sau de asigurare a respectării normelor luate sau avute în vedere în legătură cu încălcarea pentru a garanta conformitatea cu prezentul regulament.

Articolul 38

Investigații comune

- (1) Autoritățile de coordonare pot participa la investigații comune, care pot fi coordonate cu sprijinul Centrului UE, cu privire la aspectele ce intră sub incidența prezentului regulament, referitoare la furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale care își oferă serviciile în mai multe state membre.

Aceste investigații comune nu aduc atingere sarcinilor și competențelor autorităților de coordonare participante și nici cerințelor aplicabile îndeplinirii acestor îndatoriri și exercitării acestor competențe prevăzute în prezentul regulament.

- (2) Autoritățile de coordonare participante pun rezultatele investigațiilor comune la dispoziția altor autorități de coordonare, a Comisiei și a Centrului UE, prin intermediul sistemului instituit în conformitate cu articolul 39 alineatul (2), în vederea îndeplinirii sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 39

Cooperarea generală și sistemul de schimb de informații

- (1) Autoritățile de coordonare cooperează între ele, cu orice alte autorități competente ale statului membru care a desemnat autoritatea de coordonare, cu Comisia, cu Centrul UE și cu alte agenții relevante ale Uniunii, inclusiv cu Europol, pentru a facilita îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament și pentru a garanta aplicarea și asigurarea respectării acestuia într-un mod eficace, eficient și consecvent.
- (2) Centrul UE instituie și asigură mentenanța unuia sau a mai multor sisteme fiabile și securizate de schimb de informații utilizate pentru comunicările dintre autoritățile de coordonare, Comisie, Centrul UE, alte agenții relevante ale Uniunii și furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale.
- (3) Autoritățile de coordonare, Comisia, Centrul UE, alte agenții relevante ale Uniunii și furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale utilizează sistemele de schimb de informații menționate la alineatul (2) pentru toate comunicările relevante în temeiul prezentului regulament.
- (4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care se stabilesc modalitățile practice și operaționale de funcționare a sistemelor de schimb de informații menționate la alineatul (2) și de interoperabilitate a acestora cu alte sisteme relevante. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 87.

CAPITOLUL IV

CENTRUL UE PENTRU PREVENIREA ȘI COMBATerea ABUZULUI SEXUAL ASUPRA COPIILOR

Secțiunea 1

Principii

Articolul 40

Instituirea Centrului UE și sfera de acțiune a acestuia

- (1) Se instituie o agenție a Uniunii Europene pentru prevenirea și combaterea abuzului sexual asupra copiilor, Centrul UE privind abuzul sexual asupra copiilor.
- (2) Centrul UE contribuie la realizarea obiectivului prezentului regulament prin sprijinirea și facilitarea punerii în aplicare a dispozițiilor sale referitoare la detectarea, raportarea, eliminarea abuzurilor sexuale online asupra copiilor sau dezactivarea accesului la acestea și blocarea acestora, prin colectarea și schimbul de informații și de cunoștințe de specialitate și prin facilitarea cooperării dintre părțile publice și private relevante în legătură cu prevenirea și combaterea abuzurilor sexuale asupra copiilor, în special în mediul online.

Articolul 41

Statut juridic

- (1) Centrul UE este un organ al Uniunii cu personalitate juridică.
- (2) În fiecare stat membru, Centrul UE are cea mai largă capacitate juridică acordată persoanelor juridice în temeiul legislației naționale. Acesta poate, în special, să achiziționeze sau să înstrăineze bunuri mobile și imobile și să se constituie parte în proceduri judiciare.
- (3) Centrul UE este reprezentat de directorul său executiv.

Articolul 42

Sediu

Centrul UE își are sediul la Haga, Țările de Jos.

Secțiunea 2

Sarcini

Articolul 43

Sarcinile Centrului UE

Centrul UE trebuie:

- (1) să faciliteze procesul de evaluare a riscurilor menționat în secțiunea 1 a capitolului II prin:
 - (a) sprijinirea Comisiei în elaborarea orientărilor menționate la articolul 3 alineatul (8), articolul 4 alineatul (5), articolul 6 alineatul (4) și articolul 11, inclusiv prin colectarea și furnizarea de informații, cunoștințe de specialitate și

- bune practici relevante, ținând seama de avizul emis de Comitetul pentru tehnologie, menționat la articolul 66;
- (b) punerea la dispoziție, la cererea unui furnizor de servicii de informații relevante, a unei analize a eșantioanelor de date anonimizate în scopul menționat la articolul 3 alineatul (3);
- (2) să faciliteze procesul de detectare menționat în secțiunea 2 a capitolului II prin:
- (a) emiterea avizelor privind ordinele de detectare avute în vedere menționate la articolul 7 alineatul (3) primul paragraf litera (d);
 - (b) asigurarea mentenanței și operarea bazelor de date conținând indicatori menționate la articolul 44;
 - (c) asigurarea accesului furnizorilor de servicii de găzduire și al furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale care au primit un ordin de detectare la bazele de date relevante conținând indicatori, în conformitate cu articolul 46;
 - (d) punerea la dispoziția furnizorilor a tehnologiilor necesare pentru executarea ordinelor de detectare care le sunt adresate, în conformitate cu articolul 50 alineatul (1);
- (3) să faciliteze procesul de raportare menționat în secțiunea 3 a capitolului II prin:
- (a) asigurarea mentenanței și operarea bazei de date conținând rapoarte care este menționată la articolul 45;
 - (b) evaluarea, prelucrarea și, dacă este necesar, transmiterea mai departe a rapoartelor și furnizarea de feedback cu privire la acestea, în conformitate cu articolul 48;
- (4) să faciliteze procesul de eliminare menționat în secțiunea 4 a capitolului II și celelalte procese menționate în secțiunile 5 și 6 ale respectivului capitol prin:
- (a) primirea ordinelor de eliminare care i-au fost transmise în temeiul articolului 14 alineatul (4) în vederea îndeplinirii funcției de verificare menționate la articolul 49 alineatul (1);
 - (b) cooperarea cu autoritățile de coordonare și oferirea de răspunsuri la cererile formulate de acestea în legătură cu ordinele de blocare avute în vedere, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (2);
 - (c) primirea și prelucrarea ordinelor de blocare care i-au fost transmise în temeiul articolului 17 alineatul (3);
 - (d) furnizarea de informații și sprijin victimelor în conformitate cu articolele 20 și 21;
 - (e) păstrarea unor evidențe actualizate ale punctelor de contact și ale reprezentanților legali ai furnizorilor de servicii relevante ale societății informaționale, astfel cum sunt transmise în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) și cu articolul 24 alineatul (6);
- (5) să sprijine autoritățile de coordonare și Comisia în îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament și să faciliteze cooperarea, coordonarea și comunicarea în legătură cu aspectele care intră sub incidența prezentului regulament prin:

- (a) înființarea și asigurarea mentenanței unui registru online în cadrul căruia sunt înscrise autoritățile de coordonare și punctele de contact ale acestora menționate la articolul 25 alineatul (6);
 - (b) acordarea de asistență autorităților de coordonare, astfel cum se prevede la articolul 25 alineatul (7);
 - (c) acordarea de asistență Comisiei, la cererea acesteia, în legătură cu sarcinile care îi revin în temeiul mecanismului de cooperare menționat la articolul 37;
 - (d) crearea, asigurarea mentenanței și operarea sistemului de schimb de informații menționat la articolul 39;
 - (e) acordarea de asistență Comisiei în elaborarea actelor delegate și de punere în aplicare, precum și a orientărilor pe care Comisia le adoptă în temeiul prezentului regulament;
 - (f) punerea la dispoziția autorităților de coordonare, la cererea acestora sau din proprie inițiativă, de informații relevante pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament, inclusiv prin aducerea la cunoștința autorității de coordonare din statul membru de stabilire a eventualelor încălcări identificate în legătură cu îndeplinirea altor sarcini ale Centrului UE;
- (6) să faciliteze generarea și schimbul de cunoștințe cu alte instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii, cu autoritățile de coordonare sau cu alte autorități relevante ale statelor membre, pentru a contribui la realizarea obiectivului prezentului regulament, prin:
- (a) colectarea, înregistrarea, analizarea și oferirea de informații, furnizarea de analize pe baza colectării de date anonimizate și fără caracter personal și punerea la dispoziție de cunoștințe de specialitate privind aspecte legate de prevenirea și combaterea abuzurilor sexuale online asupra copiilor, în conformitate cu articolul 51;
 - (b) sprijinirea dezvoltării și a diseminării activității de cercetare și a cunoștințelor de specialitate cu privire la aceste aspecte și la asistența acordată victimelor, inclusiv servind drept centru de expertiză pentru a sprijini o politică bazată pe date concrete;
 - (c) elaborarea rapoartelor anuale menționate la articolul 84.

Articolul 44

Bazele de date conținând indicatori

- (1) Centrul UE trebuie să creeze baze de date conținând următoarele trei tipuri de indicatori de abuz sexual online asupra copiilor și să asigure mentenanța și operarea acestora:
- (a) indicatori pentru detectarea diseminării de materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor detectate și identificate anterior ca reprezentând materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1);
 - (b) indicatori pentru detectarea diseminării de materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor care nu au fost detectate și identificate anterior ca reprezentând materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1);

- (c) indicatori pentru detectarea ademenirii copiilor.
- (2) Bazele de date conținând indicatori sunt alcătuite exclusiv din:
- (a) indicatorii relevanți, constând în identificatori digitali care trebuie să fie utilizați pentru a detecta diseminarea de materiale cunoscute sau noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau ademenirea copiilor, după caz, în cadrul serviciilor de găzduire și al serviciilor de comunicații interpersonale, generați de Centrul UE în conformitate cu alineatul (3);
 - (b) în ceea ce privește alineatul (1) litera (a), indicatorii relevanți includ o listă a localizatorilor uniformi de resurse întocmită de Centrul UE în conformitate cu alineatul (3);
 - (c) informațiile suplimentare necesare pentru a facilita utilizarea indicatorilor în conformitate cu prezentul regulament, inclusiv identificatorii care să permită o distincție între imagini, materiale video și, după caz, alte tipuri de materiale pentru detectarea diseminării de materiale cunoscute și noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și identificatorii de limbaj pentru detectarea ademenirii copiilor.
- (3) Centrul UE generează indicatorii menționați la alineatul (2) litera (a) exclusiv pe baza materialelor care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și a cazurilor de ademenire a copiilor identificate ca atare de autoritățile de coordonare sau de instanțele ori de alte autorități independente ale statelor membre, care i-au fost transmise de către autoritățile de coordonare în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (a).
- Centrul UE compilează lista localizatorilor uniformi de resurse menționată la alineatul (2) litera (b) exclusiv pe baza localizatorilor uniformi de resurse care i-au fost transmiși în temeiul articolului 36 alineatul (1) litera (b).
- (4) Centrul UE ține evidența materialelor care i-au fost transmise și a procesului utilizat pentru generarea indicatorilor și întocmește lista menționată la primul și al doilea paragraf. Acesta păstrează respectivele evidențe atât timp cât indicatorii, inclusiv localizatorii uniformi de resurse cărora le corespund, sunt incluși în cadrul bazelor de date conținând indicatori menționate la alineatul (1).

Articolul 45

Baza de date conținând rapoarte

- (1) Centrul UE creează și operează o bază de date conținând rapoartele care îi sunt transmise de furnizorii de servicii de găzduire și de furnizorii de servicii de comunicații interpersonale în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) și care sunt evaluate și prelucrate în conformitate cu articolul 48, și, de asemenea, asigură mentenanța acestei baze de date.
- (2) Baza de date conținând rapoarte include următoarele informații:
- (a) raportul;
 - (b) în cazul în care Centrul UE a considerat că raportul este în mod vădit nefondat, motivele în baza cărora a ajuns la această concluzie, precum și data și ora informării furnizorului în conformitate cu articolul 48 alineatul (2);
 - (c) în cazul în care Centrul UE a transmis mai departe raportul în conformitate cu articolul 48 alineatul (3), data și ora transmiterii mai departe și numele

autorității sau autorităților competente de aplicare a legii cărora le-a transmis mai departe raportul ori, după caz, informații cu privire la motivele pentru care a transmis mai departe raportul numai către Europol, în vederea efectuării unei analize suplimentare;

- (d) dacă este cazul, informații privind cererile de informații suplimentare menționate la articolul 48 alineatul (5) și furnizarea acestor informații;
- (e) dacă sunt disponibile, informații care să indice faptul că furnizorul care a prezentat un raport privind diseminarea de materiale cunoscute sau noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor a eliminat materialele sau a dezactivat accesul la acestea;
- (f) dacă este cazul, informații privind cererea Centrului UE adresată autorității de coordonare din statul membru de stabilire de a emite un ordin de eliminare în temeiul articolului 14 în legătură cu elementul sau elementele materialelor care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor la care se referă raportul;
- (g) indicatori relevanți și etichetele auxiliare asociate materialelor raportate ca reprezentând eventuale materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor.

Articolul 46

Acces, acuratețe și securitate

- (1) Sub rezerva alineatelor (2) și (3), numai personalul Centrului UE și auditorii autorizați în mod corespunzător de către directorul executiv au acces la datele din cadrul bazelor de date menționate la articolele 44 și 45 și au dreptul de a prelucra aceste date.
- (2) Centrul UE le permite furnizorilor de servicii de găzduire, furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale și furnizorilor de servicii de acces la internet să aibă acces la bazele de date conținând indicatori menționate la articolul 44 în cazul și în măsura în care acest lucru este necesar pentru executarea ordinelor de detectare sau de blocare pe care le-au primit în conformitate cu articolul 7 sau 16. Centrul UE ia măsuri pentru a se asigura că acest acces rămâne limitat la ceea ce este strict necesar pentru perioada de aplicare a ordinelor de detectare sau de blocare în cauză și că acest acces nu pune în niciun fel în pericol buna funcționare a respectivelor baze de date și acuratețea și securitatea datelor din cadrul acestora.
- (3) Centrul UE acordă autorităților de coordonare acces la bazele de date conținând indicatori menționate la articolul 44 în cazul în care și în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament.
- (4) Centrul UE acordă Europol și autorităților competente de aplicare a legii ale statelor membre acces la bazele de date conținând indicatori menționate la articolul 44 în cazul în care și în măsura în care acest lucru este necesar pentru a-și îndeplini sarcinile de investigare a presupuselor infracțiuni de abuz sexual asupra copiilor.
- (5) Centrul UE acordă Europol acces la bazele de date conținând rapoarte menționate la articolul 45 în cazul în care și în măsura în care acest lucru este necesar pentru a-și îndeplini sarcinile privind acordarea de asistență în cazul investigațiilor având ca obiect presupuse infracțiuni de abuz sexual asupra copiilor.
- (6) Centrul UE acordă accesul menționat la alineatele (2), (3), (4) și (5) numai la primirea unei cereri, în care se specifică scopul cererii, modalitățile de acces solicitat

și gradul de acces necesar în vederea îndeplinirii scopului respectiv. Cererile de acces menționate la alineatul (2) includ, de asemenea, o trimitere la ordinul de detectare sau la ordinul de blocare, după caz.

Centrul UE evaluează în mod riguros respectivele cereri și acordă accesul numai în cazul în care consideră că accesul solicitat este necesar în scopul specificat și este proporțional cu acesta.

- (7) Centrul UE verifică în mod regulat dacă datele din cadrul bazelor de date menționate la articolele 44 și 45 sunt, în toate privințele, complete, exacte și actualizate și continuă să fie necesare în scopul raportării, detectării și blocării în conformitate cu prezentul regulament, precum și în scopul facilitării și monitorizării tehnologiilor și proceselor de detectare precisă. În special, în ceea ce privește localizatorii uniformi de resurse din cadrul bazei de date menționate la articolul 44 alineatul (1) litera (a), Centrul UE verifică în mod regulat, în cazul în care acest lucru este necesar în cooperare cu autoritățile de coordonare, dacă sunt îndeplinite în continuare condițiile prevăzute la articolul 36 alineatul (1) litera (b). Respectivul verificări includ audituri, dacă este cazul. În situația în care acest lucru este necesar în vederea efectuării respectivelor verificări, Centrul UE completează, ajustează sau șterge imediat datele.
- (8) Centrul UE se asigură că datele din cadrul bazelor de date menționate la articolele 44 și 45 sunt stocate în condiții de siguranță și că stocarea face obiectul unor garanții tehnice și organizatorice corespunzătoare. Aceste garanții asigură, în special, faptul că datele pot fi accesate și prelucrate numai de către persoane autorizate în mod corespunzător în scopul pentru care persoana este autorizată și că se atinge un nivel ridicat de securitate. Centrul UE reexaminează în mod regulat aceste garanții și le ajustează în cazul în care acest lucru este necesar.

Articolul 47

Acte delegate referitoare la bazele de date

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 86 pentru a completa prezentul regulament cu normele detaliate necesare privind:

- (a) tipurile, conținutul exact, configurarea și operarea bazelor de date conținând indicatorii menționați la articolul 44 alineatul (1), inclusiv indicatorii și informațiile suplimentare necesare care trebuie incluse în cadrul acestora, menționate la articolul 44 alineatul (2);
- (b) prelucrarea materialelor transmise de autoritățile de coordonare, generarea indicatorilor, compilarea listei cu localizatorii uniformi de resurse și ținerea evidențelor, menționate la articolul 44 alineatul (3);
- (c) conținutul exact, configurarea și operarea bazei de date conținând rapoarte menționată la articolul 45 alineatul (1);
- (d) accesul la bazele de date menționate la articolele 44 și 45, inclusiv modalitățile de acces menționate la articolul 46 alineatele (1)-(5), conținutul, prelucrarea și evaluarea cererilor menționate la articolul 46 alineatul (6), aspectele procedurale legate de astfel de cereri și măsurile necesare menționate la articolul 46 alineatul (6);
- (e) verificările și auditurile regulate, menționate la articolul 46 alineatul (7), care vizează să asigure faptul că datele din cadrul respectivelor baze de date sunt complete, exacte și actualizate și securitatea stocării datelor, inclusiv garanțiile tehnice și

organizatorice și reexaminarea regulată, astfel cum se menționează la articolul 46 alineatul (8).

Articolul 48

Raportare

- (1) Centrul UE evaluează și prelucrează rapid rapoartele transmise de furnizorii de servicii de găzduire și de furnizorii de servicii de comunicații interpersonale în conformitate cu articolul 12 pentru a stabili dacă rapoartele sunt în mod vădit nefondate sau trebuie să fie transmise mai departe.
- (2) În cazul în care Centrul UE consideră că raportul este în mod vădit nefondat, acesta îl informează pe furnizorul care a transmis raportul, precizând motivele pentru care consideră că raportul este nefondat.
- (3) În cazul în care consideră că un raport nu este în mod vădit nefondat, Centrul UE transmite mai departe raportul, precum și orice informații suplimentare relevante de care dispune, Europol și autorității sau autorităților competente de aplicare a legii din statul membru care ar putea avea competența de a investiga sau de a urmări penal eventualele abuzuri sexuale asupra copiilor la care se referă raportul.
În cazul în care autoritatea competentă sau autoritățile competente de aplicare a legii nu pot fi stabilite cu suficientă certitudine, Centrul UE transmite mai departe raportul, precum și orice informații suplimentare relevante de care dispune, Europol, pentru ca acesta din urmă să efectueze o analiză suplimentară și să sesizeze ulterior autoritatea competentă sau autoritățile competente de aplicare a legii.
- (4) În cazul în care un furnizor care a transmis raportul a indicat că acesta impune luarea de măsuri urgente, Centrul UE evaluează și prelucrează raportul cu prioritate și, în cazul în care îl transmite mai departe în conformitate cu alineatul (3) și consideră că acesta impune luarea de măsuri urgente, se asigură că raportul transmis mai departe este marcat ca atare.
- (5) În cazul în care raportul nu conține toate informațiile prevăzute la articolul 13, Centrul UE poate solicita furnizorului care a transmis raportul să furnizeze informațiile care lipsesc.
- (6) În cazul în care o autoritate competentă de aplicare a legii a unui stat membru solicită acest lucru pentru a se evita interferența cu activitățile de prevenire, detectare, investigare și urmărire penală a infracțiunilor de abuz sexual asupra copiilor, Centrul UE trebuie:
 - (a) să îi comunice furnizorului care a transmis raportul că îi este interzis să îl informeze pe utilizatorul în cauză, specificând perioada de timp în care se aplică această interdicție;
 - (b) în cazul în care furnizorul care a transmis raportul este un furnizor de servicii de găzduire, iar raportul se referă la eventuala diseminare de materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, să îi comunice furnizorului că îi este interzis să elimine materialele sau să dezactiveze accesul la acestea, specificând perioada de timp în care se aplică această interdicție.
- (7) Perioadele de timp menționate la primul paragraf literele (a) și (b) sunt cele specificate în cererea adresată Centrului UE de către autoritatea competentă de aplicare a legii, cu condiția ca acestea să rămână limitate la ceea ce este necesar pentru a se evita interferența cu activitățile relevante și să nu depășească 18 luni.

- (8) Centrul UE verifică dacă un furnizor de servicii de găzduire care a transmis un raport privind eventuala diseminare de materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor a eliminat respectivele materiale sau a dezactivat accesul la acestea, în măsura în care materialele sunt accesibile publicului. În cazul în care consideră că furnizorul nu a eliminat rapid materialele sau nu a dezactivat rapid accesul la acestea, Centrul UE informează în acest sens autoritatea de coordonare din statul membru de stabilire.

Articolul 49

Efectuarea de căutări și notificarea

- (1) Centrul UE are competența de a efectua în cadrul serviciilor de găzduire căutări privind diseminarea de materiale accesibile publicului care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, utilizând indicatorii relevanți din cadrul bazelor de date conținând indicatorii menționați la articolul 44 alineatul (1) literele (a) și (b), în următoarele situații:
- (a) în cazul în care i se solicită acest lucru pentru a sprijini o victimă, pentru a verifica dacă furnizorul de servicii de găzduire a eliminat unul sau mai multe elemente specifice ale materialelor cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor ce înfățișează victima sau dacă furnizorul în cauză a dezactivat accesul la respectivul element ori la respectivele elemente, în conformitate cu articolul 21 alineatul (4) litera (c);
 - (b) în cazul în care i se solicită să acorde asistență unei autorități de coordonare, pentru a verifica dacă este necesar să se emită un ordin de detectare sau un ordin de eliminare în ceea ce privește un anumit serviciu ori pentru a verifica eficacitatea unui ordin de detectare sau a unui ordin de eliminare emis de autoritatea de coordonare, în conformitate cu articolul 25 alineatul (7) literele (c) și, respectiv, (d).
- (2) Centrul UE are competența de a notifica, după ce a efectuat căutările menționate la alineatul (1), furnizorilor de servicii de găzduire prezența în cadrul serviciilor lor a unuia sau a mai multor elemente specifice ale materialelor cunoscute care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și de a le solicita să elimine respectivul element sau respectivele elemente ori să dezactiveze accesul la acesta sau la acestea, pentru ca furnizorii să examineze în mod voluntar materialele în cauză.
- În cerere se menționează în mod clar datele de identificare ale Centrului UE și ale punctului de contact, informațiile necesare pentru identificarea elementului sau a elementelor în cauză, precum și motivele cererii. În cerere se precizează, de asemenea, în mod clar că este vorba despre o examinare voluntară de către furnizor.
- (3) În cazul în care o autoritate competentă de aplicare a legii a unui stat membru solicită acest lucru pentru a se evita interferența cu activitățile de prevenire, detectare, investigare și urmărire penală a infracțiunilor de abuz sexual asupra copiilor, Centrul UE nu transmite o notificare atât timp cât este necesar să se evite o astfel de interferență, dar nu mai mult de 18 luni.

Articolul 50

Tehnologii, informații și cunoștințe de specialitate

- (1) Centrul UE pune la dispoziție tehnologiile pe care furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de servicii de comunicații interpersonale le pot obține, instala și utiliza în mod gratuit, dacă este cazul sub rezerva unor condiții rezonabile de acordare a

licențelor, pentru a executa ordinele de detectare în conformitate cu articolul 10 alineatul (1).

În acest scop, Centrul UE întocmește liste cu astfel de tehnologii, având în vedere cerințele prezentului regulament, în special cele prevăzute la articolul 10 alineatul (2).

Înainte de a include tehnologii specifice pe aceste liste, Centrul UE solicită avizele Comitetului pentru tehnologie și Comitetului european pentru protecția datelor. Comitetul pentru tehnologie și Comitetul european pentru protecția datelor emit avizele în termen de opt săptămâni. Respectiva perioadă poate fi prelungită cu șase săptămâni, în cazul în care acest lucru este necesar, ținând seama de complexitatea chestiunii. Comitetul pentru tehnologie și Comitetul european pentru protecția datelor informează Centrul UE cu privire la o astfel de prelungire în termen de o lună de la primirea cererii de consultare, prezentând motivele întârzierii.

- (2) Centrul UE colectează, înregistrează, analizează și pune la dispoziție informații relevante, obiective, fiabile și comparabile cu privire la aspecte legate de prevenirea și combaterea abuzului sexual asupra copiilor, în special:
 - (a) informații obținute în îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament privind detectarea, raportarea, eliminarea sau dezactivarea accesului la abuzuri sexuale online asupra copiilor și blocarea acestor abuzuri;
 - (b) informații rezultate din activitățile de cercetare, anchetele și studiile menționate la alineatul (3);
 - (c) informații rezultate din activitățile de cercetare sau de altă natură desfășurate de autoritățile statelor membre, de alte instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii, de autoritățile competente ale țărilor terțe, de organizații internaționale, de centre de cercetare și de organizații ale societății civile.
- (3) În cazul în care este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, Centrul UE efectuează sau încurajează activități de cercetare, anchete și studii ori participă la acestea, fie din proprie inițiativă, fie, dacă este cazul și atunci când acest fapt este compatibil cu prioritățile sale și cu programul său anual de lucru, la cererea Parlamentului European, a Consiliului sau a Comisiei.
- (4) Centrul UE furnizează celorlalte instituții, organe, oficii și agenții ale Uniunii, autorităților de coordonare, altor autorități competente și altor autorități publice ale statelor membre, fie din proprie inițiativă, fie la cererea autorității relevante, informațiile menționate la alineatul (2) și informațiile rezultate din activitățile de cercetare, anchetele și studiile menționate la alineatul (3), inclusiv analiza sa cu privire la acestea, precum și avizele sale privind aspecte legate de prevenirea și combaterea abuzurilor sexuale online asupra copiilor. După caz, Centrul UE pune aceste informații la dispoziția publicului.
- (5) Centrul UE elaborează o strategie de comunicare și promovează dialogul cu organizațiile societății civile și cu furnizorii de servicii de găzduire sau de comunicații interpersonale pentru a sensibiliza publicul cu privire la abuzurile sexuale online asupra copiilor și la măsurile de prevenire și combatere a acestora.

Secțiunea 3
Prelucrarea informațiilor

Articolul 51

Activitățile de prelucrare și protecția datelor

- (1) În măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, Centrul UE poate prelucra date cu caracter personal.
- (2) Centrul UE prelucrează datele cu caracter personal în măsura în care acest lucru este strict necesar în următoarele scopuri:
 - (a) emiterea avizelor privind ordinele de detectare avute în vedere menționate la articolul 7 alineatul (3);
 - (b) cooperarea cu autoritățile de coordonare și oferirea de răspunsuri la cererile formulate de acestea în legătură cu ordinele de blocare avute în vedere, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (2);
 - (c) primirea și prelucrarea ordinelor de blocare care i-au fost transmise în temeiul articolului 17 alineatul (3);
 - (d) cooperarea cu autoritățile de coordonare în conformitate cu articolele 20 și 21 în ceea ce privește sarcinile legate de drepturile victimelor la informare și asistență;
 - (e) păstrarea unor evidențe actualizate ale punctelor de contact și ale reprezentanților legali ai furnizorilor de servicii relevante ale societății informaționale, astfel cum sunt transmise în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) și cu articolul 24 alineatul (6);
 - (f) înființarea și asigurarea mentenanței unui registru online în cadrul căruia sunt înscrise autoritățile de coordonare și punctele de contact ale acestora menționate la articolul 25 alineatul (6);
 - (g) acordarea de asistență autorităților de coordonare în conformitate cu articolul 25 alineatul (7);
 - (h) acordarea de asistență Comisiei, la cererea acesteia, în legătură cu sarcinile care îi revin în temeiul mecanismului de cooperare menționat la articolul 37;
 - (i) crearea, asigurarea mentenanței și operarea bazelor de date conținând indicatori menționate la articolul 44;
 - (j) crearea, asigurarea mentenanței și operarea bazei de date conținând rapoarte menționate la articolul 45;
 - (k) furnizarea și monitorizarea accesului la bazele de date conținând indicatori și rapoarte în conformitate cu articolul 46;
 - (l) punerea în aplicare a măsurilor de control al calității datelor în conformitate cu articolul 46 alineatul (7);
 - (m) evaluarea și prelucrarea rapoartelor privind eventuale abuzuri sexuale online asupra copiilor, în conformitate cu articolul 48;

- (n) cooperarea cu Europol și cu organizațiile partenere în conformitate cu articolele 53 și 54, inclusiv în ceea ce privește sarcinile legate de identificarea victimelor;
 - (o) generarea de statistici în conformitate cu articolul 83.
- (3) Centrul UE stochează datele cu caracter personal menționate la alineatul (2) numai atunci când și atât timp cât este strict necesar în scopurile aplicabile enumerate la alineatul (2).
- (4) Centrul UE se asigură că datele cu caracter personal sunt stocate în condiții de siguranță și că stocarea face obiectul unor garanții tehnice și organizatorice corespunzătoare. Aceste garanții asigură, în special, faptul că datele cu caracter personal pot fi accesate și prelucrate numai în scopul în care sunt stocate, că se atinge un nivel ridicat de securitate și că datele cu caracter personal sunt șterse atunci când nu mai sunt strict necesare în scopurile aplicabile. Centrul UE reexaminează în mod regulat respectivele garanții și le ajustează în cazul în care acest lucru este necesar.

Secțiunea 4

Cooperarea

Articolul 52

Agenții de contact

- (1) Fiecare autoritate de coordonare desemnează cel puțin un agent de contact, care este, în statul membru în cauză, principalul punct de contact pentru Centrul UE. Agenții de contact pot fi detașați la Centrul UE. În cazul în care sunt desemnați mai mulți agenți de contact, autoritatea de coordonare îl desemnează pe unul dintre aceștia ca agent de contact principal.
- (2) Agenții de contact acordă asistență în cadrul schimburilor de informații dintre Centrul UE și autoritățile de coordonare care i-au desemnat. În cazul în care Centrul UE primește rapoarte transmise în conformitate cu articolul 12 privind eventuala diseminare de materiale noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau privind eventuale cazuri de ademenire a copiilor, agenții de contact desemnați de statul membru competent facilitează procesul de stabilire a ilegalității materialelor sau a conversațiilor, în conformitate cu articolul 36 alineatul (1).
- (3) Consiliul de administrație stabilește drepturile și obligațiile agenților de contact în relația cu Centrul UE. Agenții de contact beneficiază de privilegiile și de imunitățile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin.
- (4) În cazul în care agenții de contact sunt detașați la Centrul UE, acesta din urmă acoperă costurile legate de punerea la dispoziția agenților de contact a spațiilor de lucru necesare în clădire și a sprijinului adecvat pentru ca aceștia să își îndeplinească atribuțiile. Toate celelalte costuri care apar în legătură cu desemnarea agenților de contact și cu îndeplinirea sarcinilor care le revin sunt suportate de autoritatea de coordonare care i-a desemnat.

Articolul 53

Cooperarea cu Europol

- (1) În cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, Centrul UE cooperează cu Europol, în limitele mandatelor care le-au fost încredințate.
- (2) Europol și Centrul UE își acordă reciproc cel mai larg acces posibil la informațiile și sistemele informatice relevante, în cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin și în conformitate cu actele dreptului Uniunii care reglementează acest acces.
Fără a aduce atingere responsabilităților directorului executiv, Centrul UE maximizează eficiența prin partajarea funcțiilor administrative cu Europol, inclusiv a funcțiilor legate de gestionarea personalului, tehnologia informației (IT) și execuția bugetului.
- (3) Condițiile cooperării și modalitățile de lucru se stabilesc într-un memorandum de înțelegere.

Articolul 54

Cooperarea cu organizațiile partenere

- (1) În cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, Centrul UE poate coopera cu organizații și rețele care dețin informații și cunoștințe de specialitate cu privire la aspecte legate de prevenirea și combaterea abuzurilor sexuale online asupra copiilor, inclusiv cu organizații ale societății civile și cu organizații semipublice.
- (2) Centrul UE poate încheia cu organizațiile menționate la alineatul (1) memorandumuri de înțelegere prin care se stabilesc condițiile de cooperare.

Secțiunea 5

Organizare

Articolul 55

Structura administrativă și de conducere

Structura administrativă și de conducere a Centrului UE este alcătuită din:

- (a) Consiliul de administrație, care exercită funcțiile prevăzute la articolul 57;
- (b) Comitetul executiv, care îndeplinește sarcinile prevăzute la articolul 62;
- (c) directorul executiv al Centrului UE, căruia îi revin responsabilitățile prevăzute la articolul 64;
- (d) Comitetul pentru tehnologie, instituit ca grup consultativ, care îndeplinește sarcinile prevăzute la articolul 66.

Partea 1: Consiliul de administrație

Articolul 56

Componența Consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație este alcătuit din câte un reprezentant al fiecărui stat membru și din doi reprezentanți ai Comisiei, toți având drept de vot.

- (2) Din Consiliul de administrație face parte, de asemenea, un observator expert independent desemnat de Parlamentul European, fără drept de vot.
- Europol poate desemna un reprezentant care să participe la reuniunile Consiliului de administrație în calitate de observator cu privire la aspecte care implică Europol, la cererea președintelui Consiliului de administrație.
- (3) Pentru fiecare membru al Consiliului de administrație există un membru supleant. Membrul supleant îl reprezintă pe membrul titular atunci când acesta lipsește.
- (4) Membrii Consiliului de administrație și supleanții acestora sunt numiți pe baza cunoștințelor lor în domeniul combaterii abuzului sexual asupra copiilor, ținând seama de competențele lor manageriale, administrative și bugetare relevante. Statele membre desemnează un reprezentant al autorității lor de coordonare, în termen de patru luni de la *[data intrării în vigoare a prezentului regulament]*. Toate părțile reprezentate în cadrul Consiliului de administrație depun eforturi pentru a limita rata de înlocuire a reprezentanților lor, astfel încât să se asigure continuitatea activității acestuia. Toate părțile urmăresc să asigure o reprezentare echilibrată a bărbaților și a femeilor în cadrul Consiliului de administrație.
- (5) Durata mandatului membrilor titulari și al membrilor supleanți este de patru ani. Acest mandat poate fi reînnoit.

Articolul 57

Funcțiile Consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație trebuie:
- (a) să ofere orientările generale privind activitățile Centrului UE;
 - (b) să contribuie la facilitarea cooperării eficiente cu autoritățile de coordonare și între autoritățile de coordonare;
 - (c) să adopte norme de prevenire și gestionare a conflictelor de interese aplicabile membrilor săi, precum și membrilor Comitetului pentru tehnologie și ai oricărui alt grup consultativ pe care îl poate institui și să publice anual pe site-ul său web declarația de interese a membrilor Consiliului de administrație;
 - (d) să adopte evaluarea performanței Comitetului executiv menționată la articolul 61 alineatul (2);
 - (e) să adopte și să publice propriul regulament de procedură;
 - (f) să numească membrii Comitetului pentru tehnologie și ai oricărui alt grup consultativ pe care îl poate institui;
 - (g) să adopte avizele privind ordinele de detectare avute în vedere menționate la articolul 7 alineatul (4), pe baza unui proiect de aviz furnizat de directorul executiv;
 - (h) să adopte și să actualizeze în mod regulat, pe baza unei analize a nevoilor, planurile de comunicare și diseminare menționate la articolul 77 alineatul (3).

Articolul 58

Președintele Consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație alege un președinte și un vicepreședinte din rândul membrilor săi. Președintele și vicepreședintele sunt aleși cu o majoritate de două treimi din membrii Consiliului de administrație.

Vicepreședintele îl înlocuiește în mod automat pe președinte dacă acesta se află în imposibilitatea de a-și îndeplini atribuțiile.

- (2) Durata mandatului președintelui și al vicepreședintelui este de patru ani. Mandatul acestora poate fi reînnoit o singură dată. Totuși, dacă pe durata mandatului lor aceștia încetează să mai fie membri ai Consiliului de administrație, mandatul lor expiră automat la aceeași dată.

Articolul 59

Reuniunile Consiliului de administrație

- (1) Președintele convoacă reuniunile Consiliului de administrație.
- (2) Directorul executiv ia parte la deliberări, fără a avea drept de vot.
- (3) Consiliul de administrație se reunește în cel puțin două ședințe ordinare pe an. În plus, acesta se reunește la inițiativa președintelui, la solicitarea Comisiei sau la solicitarea a cel puțin o treime dintre membrii săi.
- (4) Consiliul de administrație poate invita orice persoană a cărei opinie poate prezenta interes să participe la reuniunile sale în calitate de observator.
- (5) Sub rezerva propriului regulament de procedură, membrii Consiliului de administrație și supleanții acestora pot să fie asistați în cursul reuniunilor de consilieri sau de experți.
- (6) Centrul UE asigură secretariatul Consiliului de administrație.

Articolul 60

Regulile de vot ale Consiliului de administrație

- (1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul regulament, Consiliul de administrație adoptă deciziile cu majoritatea absolută a membrilor săi.
- (2) Fiecare membru dispune de un singur vot. În absența unui membru, supleantul acestuia are dreptul să exercite dreptul său de vot.
- (3) Directorul executiv nu participă la vot.
- (4) Regulamentul de procedură al Consiliului de administrație stabilește în mod detaliat modalitățile de vot, în special condițiile în care un membru poate acționa în numele unui alt membru.

Partea 2: Comitetul executiv

Articolul 61

Componența și numirea Comitetului executiv

- (1) Comitetul executiv este alcătuit din președintele și vicepreședintele Consiliului de administrație, din alți doi membri numiți de Consiliul de administrație din rândul membrilor săi cu drept de vot și din cei doi reprezentanți ai Comisiei în Consiliul de

administrație. Președintele Consiliului de administrație este, de asemenea, președintele Comitetului executiv.

Directorul executiv participă la reuniunile Comitetului executiv, fără a avea drept de vot.

- (2) Durata mandatului membrilor Comitetului executiv este de patru ani. În cursul celor 12 luni care preced încheierea mandatului de patru ani al președintelui și al celor cinci membri ai Comitetului executiv, Consiliul de administrație sau un comitet mai restrâns selectat din rândul membrilor Consiliului de administrație, din care face parte un reprezentant al Comisiei, efectuează o evaluare a performanței Comitetului executiv. Evaluarea ia în considerare o analiză a performanței membrilor Comitetului executiv, precum și viitoarele sarcini ale Centrului UE și provocările cărora acesta va trebui să le facă față. Pe baza evaluării, Consiliul de administrație le poate prelungi mandatul o singură dată.

Articolul 62

Sarcinile Comitetului executiv

- (1) Comitetul executiv este responsabil cu planificarea generală și cu executarea sarcinilor încredințate Centrului UE în temeiul articolului 43. Comitetul executiv adoptă toate deciziile Centrului UE, cu excepția deciziilor care trebuie să fie luate de Consiliul de administrație în conformitate cu articolul 57.
- (2) În plus, Comitetul executiv are următoarele sarcini:
- (a) adoptă, până la data de 30 noiembrie a fiecărui an, pe baza unei propuneri a directorului executiv, proiectul de document unic de programare și îl transmite spre informare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei până la data de 31 ianuarie a anului următor, precum și orice altă versiune actualizată a documentului;
 - (b) adoptă proiectul de buget anual al Centrului UE și exercită alte funcții în ceea ce privește bugetul Centrului UE;
 - (c) evaluează și adoptă raportul anual de activitate consolidat privind activitățile Centrului UE, care conține o prezentare generală privind îndeplinirea sarcinilor sale, și îl transmite, până la data de 1 iulie a fiecărui an, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi și face public raportul anual de activitate consolidat;
 - (d) adoptă o strategie antifraudă, proporțională cu riscurile de fraudă, ținând seama de costurile și de beneficiile măsurilor care urmează să fie puse în aplicare, o strategie privind sporirea eficienței și realizarea de sinergii, o strategie privind cooperarea cu țările terțe și/sau cu organizațiile internaționale și o strategie privind gestionarea organizațională și sistemele de control intern;
 - (e) adoptă norme de prevenire și gestionare a conflictelor de interese în cazul membrilor săi;
 - (f) adoptă propriul regulament de procedură;
 - (g) exercită, în ceea ce privește personalul Centrului UE, competențele de autoritate împuternicită să facă numiri, conferite prin Statutul funcționarilor, și competențele de autoritate abilitată să încheie contracte de muncă, conferite

prin Regimul aplicabil celorlalți agenți („competențe de autoritate împuternicită să facă numiri”)⁵¹;

- (h) adoptă normele de aplicare corespunzătoare pentru punerea în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți în conformitate cu dispozițiile articolului 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor;
 - (i) numește directorul executiv și îl demite din funcție, în conformitate cu articolul 65;
 - (j) numește un contabil, care poate fi contabilul Comisiei, căruia i se aplică Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți și care este complet independent în îndeplinirea atribuțiilor sale;
 - (k) asigură luarea măsurilor adecvate în urma constatărilor și a recomandărilor rezultate din rapoartele și evaluările de audit interne sau externe, precum și din investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF);
 - (l) adoptă normele financiare aplicabile Centrului UE;
 - (m) ia toate deciziile privind instituirea structurilor interne ale Centrului UE și, dacă este necesar, privind modificarea acestora;
 - (n) numește un responsabil cu protecția datelor;
 - (o) adoptă orientări interne care detaliază procedurile de prelucrare a informațiilor în conformitate cu articolul 51, după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor;
 - (p) autorizează încheierea memorandumurilor de înțelegere menționate la articolul 53 alineatul (3) și la articolul 54 alineatul (2).
- (3) În ceea ce privește competențele menționate la alineatul (2) literele (g) și (h), Comitetul executiv adoptă, în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, o decizie în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și al articolului 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, prin care delegă directorului executiv competențele relevante de autoritate împuternicită să facă numiri. Directorul executiv este autorizat să subdelege aceste competențe.
- (4) În circumstanțe excepționale, Comitetul executiv poate, printr-o decizie, să suspende temporar delegarea către directorul executiv a competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri și subdelegarea competențelor de către acesta din urmă și poate să exercite el însuși aceste competențe sau să le delege unuia dintre membrii săi ori unui membru al personalului, altul decât directorul executiv.
- (5) În cazul în care acest lucru este necesar din motive de urgență, Comitetul executiv poate lua anumite decizii provizorii în numele Consiliului de administrație, îndeosebi cu privire la aspecte legate de gestionarea administrativă, inclusiv la suspendarea delegării competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri, precum și cu privire la aspecte bugetare.

⁵¹ Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului din 29 februarie 1968 de stabilire a Statutului funcționarilor Comunităților Europene, precum și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai acestor comunități și de instituire a unor măsuri speciale tranzitorii aplicabile funcționarilor Comisiei (JO L 56, 4.3.1968, p. 1).

Articolul 63

Regulile de vot ale Comitetului executiv

- (1) Comitetul executiv ia deciziile cu majoritatea simplă a membrilor săi. Fiecare membru al Comitetului executiv dispune de un vot. În caz de paritate, președintele are votul decisiv.
- (2) Reprezentanții Comisiei au drept de vot ori de câte ori sunt discutate aspecte legate de articolul 62 alineatul (2) literele (a)-(l) și (p) și se iau decizii cu privire la acestea. În scopul luării deciziilor menționate la articolul 62 alineatul (2) literele (f) și (g), reprezentanții Comisiei dispun fiecare de câte un vot. Deciziile menționate la articolul 62 alineatul (2) literele (b)-(e), (h)-(l) și (p) pot fi luate numai în cazul în care votul reprezentanților Comisiei este favorabil. În scopul luării deciziilor menționate la articolul 62 alineatul (2) litera (a), acordul reprezentanților Comisiei este necesar numai cu privire la elementele deciziei care nu au legătură cu programul anual de lucru și cu programul multianual de lucru ale Centrului UE.

Regulamentul de procedură al Comitetului executiv stabilește mai detaliat modalitățile de vot, în special condițiile în care un membru poate acționa în numele altui membru.

Partea 3: Directorul executiv

Articolul 64

Responsabilitățile directorului executiv

- (1) Directorul executiv gestionează Centrul UE. Directorul executiv răspunde în fața Consiliului de administrație.
- (2) Directorul executiv prezintă Parlamentului European un raport privind modul în care și-a îndeplinit atribuțiile, atunci când este invitat să facă acest lucru. Consiliul poate solicita directorului executiv să prezinte un raport cu privire la îndeplinirea atribuțiilor sale.
- (3) Directorul executiv este reprezentantul legal al Centrului UE.
- (4) Directorul executiv răspunde de punerea în aplicare a sarcinilor atribuite Centrului UE în temeiul prezentului regulament. În special, directorul executiv răspunde de:
 - (a) administrarea curentă a Centrului UE;
 - (b) elaborarea deciziilor care urmează să fie adoptate de Consiliul de administrație;
 - (c) punerea în aplicare a deciziilor adoptate de Consiliul de administrație;
 - (d) elaborarea documentului unic de programare și prezentarea acestuia Comitetului executiv, după consultarea Comisiei;
 - (e) punerea în aplicare a documentului unic de programare și raportarea către Comitetul executiv cu privire la punerea în aplicare a acestui document;
 - (f) elaborarea raportului anual de activitate consolidat privind activitățile Centrului UE și prezentarea acestuia Comitetului executiv spre evaluare și adoptare;
 - (g) elaborarea unui plan de acțiune în urma concluziilor rapoartelor și evaluărilor de audit interne sau externe, precum și a investigațiilor efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de Parchetul European (EPPO) și prezentarea, de două ori pe an, Comisiei și, în mod regulat, Consiliului de

administrație și Comitetului executiv a unui raport privind progresele înregistrate;

- (h) protejarea intereselor financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri de prevenire a fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale, fără a aduce atingere competențelor de investigare ale OLAF și EPPO, prin efectuarea de controale eficace și, în cazul constatării unor nereguli, prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit și, după caz, prin aplicarea unor sancțiuni administrative eficace, proporționale și disuasive, inclusiv a unor sancțiuni financiare;
 - (i) elaborarea unei strategii antifraudă, a unei strategii privind sporirea eficienței și realizarea de sinergii, a unei strategii privind cooperarea cu țările terțe și/sau cu organizațiile internaționale și a unei strategii privind gestionarea organizațională și sistemele de control intern pentru Centrul UE și prezentarea acestora Comitetului executiv spre aprobare;
 - (j) elaborarea proiectului de norme financiare aplicabile Centrului UE;
 - (k) elaborarea proiectului de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Centrului UE și execuția bugetului acestuia;
 - (l) elaborarea și punerea în aplicare a unei strategii de securitate informatică, asigurarea unei gestionări corespunzătoare a riscurilor pentru toate infrastructurile, sistemele și serviciile informatice care sunt dezvoltate sau achiziționate de Centrul UE, precum și finanțarea suficientă a securității informatice;
 - (m) punerea în aplicare a programului anual de lucru al Centrului UE sub controlul Comitetului executiv;
 - (n) întocmirea unui proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Centrului UE ca parte a documentului unic de programare al Centrului UE și execuția bugetului Centrului UE în temeiul articolului 67;
 - (o) elaborarea unui proiect de raport care să descrie toate activitățile Centrului UE, conținând o secțiune privind aspectele financiare și administrative;
 - (p) încurajarea recrutării de personal al Centrului UE care să dețină competențele și experiența corespunzătoare, asigurând totodată echilibrul de gen.
- (5) În cazul în care circumstanțe excepționale impun acest lucru, directorul executiv poate decide să detașeze unul sau mai mulți membri ai personalului într-un alt stat membru în scopul îndeplinirii sarcinilor Centrului UE într-un mod mai eficient, mai eficace și mai coerent. Înainte de a decide să înființeze un birou local, directorul executiv obține acordul prealabil al Comisiei, al Consiliului de administrație și al statului membru în cauză. Decizia se bazează pe o analiză cost-beneficiu corespunzătoare care demonstrează în special valoarea adăugată a unei astfel de decizii și specifică domeniul de aplicare al activităților care urmează să fie desfășurate la biroul local, astfel încât să se evite costurile inutile și dublarea funcțiilor administrative ale Centrului UE. Se poate încheia un acord privind sediul cu statul membru (statele membre) în cauză.

Articolul 65

Directorul executiv

- (1) Directorul executiv este angajat ca agent temporar al Centrului UE în conformitate cu articolul 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți.
- (2) Directorul executiv este numit de Comitetul executiv dintr-o listă de candidați propusă de Comisie, în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente.
- (3) În scopul încheierii contractului cu directorul executiv, Centrul UE este reprezentat de președintele Comitetului executiv.
- (4) Durata mandatului directorului executiv este de cinci ani. Cu șase luni înainte de încheierea mandatului directorului executiv, Comisia finalizează o evaluare care ia în considerare analiza performanței directorului executiv, precum viitoarele sarcini ale Centrului UE și provocările cărora acesta va trebui să le facă față.
- (5) La propunerea Comisiei, care ia în considerare evaluarea menționată la alineatul (3), Comitetul executiv poate să prelungească mandatul directorului executiv o singură dată, cu cel mult cinci ani.
- (6) Un director executiv al cărui mandat a fost prelungit nu mai poate să participe la o nouă procedură de selecție pentru același post după încheierea perioadei totale a mandatului său.
- (7) Directorul executiv poate fi demis numai printr-o decizie a Comitetului executiv care acționează la propunerea Comisiei.
- (8) Comitetul executiv ia decizii privind numirea, prelungirea mandatului sau demiterea directorului executiv cu o majoritate de două treimi din membrii săi cu drept de vot.

Subsecțiunea 5: Comitetul pentru tehnologie

Articolul 66

Instituirea Comitetului pentru tehnologie și sarcinile care îi revin acestuia

- (1) Comitetul pentru tehnologie este alcătuit din experți tehnici numiți de Consiliul de administrație pe baza excelenței lor profesionale și a independenței lor, în urma publicării unei cereri de exprimare a interesului în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Procedurile privind numirea membrilor Comitetului pentru tehnologie și funcționarea acestuia sunt specificate în regulamentul de procedură al Consiliului de administrație și sunt făcute publice.
- (3) Membrii Comitetului pentru tehnologie sunt independenți și acționează în interesul public. Centrul UE publică și actualizează pe site-ul său web lista membrilor Comitetului pentru tehnologie.
- (4) În cazul în care un membru nu mai îndeplinește criteriile de independență, acesta informează Consiliul de administrație. De asemenea, Consiliul de administrație poate, la propunerea unei treimi din membrii săi sau la propunerea Comisiei, să declare lipsa de independență a persoanei în cauză și să o revoce din funcție. Consiliul de administrație numește un nou membru pentru restul perioadei mandatului în conformitate cu procedura aplicabilă membrilor obișnuiți.
- (5) Mandatul membrilor Comitetului pentru tehnologie este de patru ani. Mandatul poate fi reînnoit o singură dată.

- (6) Comitetul pentru tehnologie trebuie:
- (a) să contribuie la emiterea avizelor Centrului UE menționate la articolul 7 alineatul (3) primul paragraf litera (d);
 - (b) să contribuie la asistența acordată de Centrul UE autorităților de coordonare, Consiliului de administrație, Comitetului executiv și directorului executiv în ceea ce privește aspectele legate de utilizarea tehnologiei;
 - (c) să furnizeze la nivel intern, la cerere, cunoștințe de specialitate cu privire la aspecte legate de utilizarea tehnologiei în scopul prevenirii și detectării abuzului sexual online asupra copiilor.

Secțiunea 6

Întocmirea și structura bugetului

Subsecțiunea 1

Documentul unic de programare

Articolul 67

Întocmirea și execuția bugetului

- (1) În fiecare an, directorul executiv elaborează un proiect de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Centrului UE pentru exercițiul financiar următor, care conține schema de personal, și îl transmite Comitetului executiv.
- (2) Pe baza proiectului de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli, Comitetul executiv adoptă un proiect provizoriu de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Centrului UE pentru următorul exercițiu financiar și îl transmite Comisiei până la data de 31 ianuarie a fiecărui an.
- (3) Până la data de 31 martie a fiecărui an, Comitetul executiv transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei proiectul final de situație a estimărilor de venituri și cheltuieli ale Centrului UE, care include un proiect de schemă de personal.
- (4) Comisia transmite situația estimărilor de venituri și cheltuieli Parlamentului European și Consiliului, odată cu proiectul de buget general al Uniunii.
- (5) Pe baza situației estimărilor de venituri și cheltuieli, Comisia înscrie în proiectul de buget general al Uniunii estimările pe care le consideră necesare pentru schema de personal și valoarea contribuției care urmează să fie suportată din bugetul general, pe care le prezintă Parlamentului European și Consiliului în conformitate cu articolele 313 și 314 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (6) Parlamentul European și Consiliul autorizează creditele reprezentând contribuția Uniunii alocată Centrului UE.
- (7) Parlamentul European și Consiliul adoptă schema de personal a Centrului UE.
- (8) Comitetul executiv adoptă bugetul Centrului UE. Acesta devine definitiv după adoptarea definitivă a bugetului general al Uniunii. Dacă este necesar, bugetul Centrului UE este ajustat în consecință.
- (9) Directorul executiv execută bugetul Centrului UE.

- (10) În fiecare an, directorul executiv transmite Parlamentului European și Consiliului toate informațiile relevante pentru constatările oricăror proceduri de evaluare.

Articolul 68

Normele financiare

Normele financiare aplicabile Centrului UE se adoptă de către Comitetul executiv, după consultarea Comisiei. Acestea nu derogă de la Regulamentul delegat (UE) 2019/715⁵², cu excepția cazului în care o astfel de derogare este în mod specific necesară pentru funcționarea Centrului UE, iar Comisia și-a dat acordul prealabil.

(1)

Subsecțiunea 2

Prezentarea, execuția și controlul bugetului

Articolul 69

Buget

- (1) Estimările privind toate veniturile și cheltuielile Centrului UE se întocmesc pentru fiecare exercițiu financiar, care corespunde anului calendaristic, și se înscriu în bugetul Centrului UE, care trebuie să fie echilibrat în ceea ce privește veniturile și cheltuielile.
- (2) Fără a aduce atingere altor resurse, veniturile Centrului UE cuprind o contribuție din partea Uniunii, înscrisă în bugetul general al Uniunii.
- (3) Centrul UE poate beneficia de finanțare din partea Uniunii sub forma acordurilor de delegare sau a granturilor ad-hoc în conformitate cu normele sale financiare menționate la articolul 68 și cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină politicile Uniunii.
- (4) Cheltuielile Centrului UE includ remunerarea personalului, cheltuielile administrative și de infrastructură, precum și cheltuielile de funcționare.
- (5) Angajamentele bugetare pentru acțiunile legate de proiecte la scară largă a căror durată depășește un exercițiu financiar pot fi fracționate în mai multe tranșe anuale.

Articolul 70

Prezentarea conturilor și descărcarea de gestiune

- (1) Până la data de 1 martie a următorului exercițiu financiar (anul N + 1), contabilul Centrului UE trimite conturile provizorii pentru exercițiul financiar (anul N) contabilului Comisiei și Curții de Conturi.
- (2) Până la data de 31 martie a anului N + 1, Centrul UE trimite raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru anul N Parlamentului European, Consiliului și Curții de Conturi.
- (3) Până la data de 31 martie a anului N + 1, contabilul Comisiei trimite Curții de Conturi conturile provizorii ale Centrului UE pentru anul N, consolidate cu conturile Comisiei.

⁵² JO L 122, 10.5.2019, p. 1.

- (4) Consiliul de administrație emite un aviz cu privire la conturile finale ale Centrului UE pentru anul N.
- (5) Până la data de 1 iulie a anului N + 1, contabilul Centrului UE trimite conturile finale pentru anul N, precum și avizul Consiliului de administrație Parlamentului European, Consiliului, Comisiei, Curții de Conturi și parlamentelor naționale.
- (6) Până la data de 15 noiembrie a anului N + 1, conturile finale pentru anul N se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (7) Până la data de 30 septembrie a anului N + 1, directorul executiv trimite Curții de Conturi un răspuns la observațiile formulate în cadrul raportului anual al acesteia. Directorul executiv trimite acest răspuns și Consiliului de administrație.
- (8) Directorul executiv furnizează Parlamentului European, la cererea acestuia din urmă, orice informații necesare pentru buna desfășurare a procedurii de descărcare de gestiune pentru anul N.
- (9) La recomandarea Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată, Parlamentul European acordă directorului executiv, înainte de data de 15 mai a anului N+2, descărcarea de gestiune în ceea ce privește execuția bugetului pentru anul N.

Secțiunea 7

Personalul

Articolul 71

Dispoziții generale

- (1) Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți, precum și normele adoptate de comun acord de instituțiile Uniunii pentru punerea în aplicare a acestora se aplică Centrului UE în privința tuturor aspectelor care nu intră sub incidența prezentului regulament.
- (2) Comitetul executiv, de comun acord cu Comisia, adoptă măsurile de punere în aplicare necesare, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 110 din Statutul funcționarilor.
- (3) Personalul Centrului UE, în special personalul care lucrează în domenii legate de detectarea, raportarea și eliminarea abuzurilor sexuale online asupra copiilor, are acces la servicii corespunzătoare de consiliere și sprijin.

Articolul 72

Experți naționali detașați și alte categorii de personal

- (1) Centrul UE poate recurge la experți naționali detașați sau la alte categorii de personal care nu sunt angajați săi.
- (2) Comitetul executiv adoptă norme referitoare la membrii personalului din statele membre, inclusiv la agenții de contact menționați la articolul 52, care urmează să fie detașați la Centrul UE și le actualizează, după caz. Aceste norme includ, în special, dispozițiile financiare privind respectivele detașări, inclusiv cele privind asigurarea și formarea. Aceste norme țin seama de faptul că personalul este detașat și urmează să fie mobilizat ca personal al Centrului UE. Aceste norme includ dispoziții privind condițiile de detașare. Dacă este cazul, Comitetul executiv urmărește să asigure coerența cu normele aplicabile rambursării cheltuielilor de delegație ale personalului statutar.

Articolul 73

Privilegii și imunități

Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene anexat la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene se aplică Centrului UE și personalului acestuia.

Privilegiile și imunitățile agenților de contact și ale membrilor de familie ai acestora fac obiectul unui acord între statul membru în care se află sediul Centrului UE și celelalte state membre. Acest acord prevede privilegiile și imunitățile necesare pentru îndeplinirea corespunzătoare a sarcinilor care le revin agenților de contact.

Articolul 74

Obligația păstrării secretului profesional

- (1) Membrii Consiliului de administrație și ai Comitetului executiv și toți membrii personalului Centrului UE, inclusiv funcționarii detașați temporar de statele membre și toate celelalte persoane care îndeplinesc sarcini pentru Centrul UE pe bază contractuală, sunt supuși obligațiilor privind păstrarea secretului profesional în temeiul articolului 339 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, chiar și după încetarea funcțiilor lor.
- (2) Comitetul executiv se asigură că persoanele care furnizează orice tip de servicii, în mod direct sau indirect, permanent sau ocazional, legate de sarcinile Centrului UE, inclusiv funcționarii și alte persoane autorizate de Comitetul executiv sau numite de autoritățile de coordonare în acest scop, sunt supuse unor obligații privind păstrarea secretului profesional echivalente celor prevăzute la alineatul (1).
- (3) Centrul UE stabilește modalitățile practice de punere în aplicare a normelor privind confidențialitatea menționate la alineatele (1) și (2).
- (4) Centrul UE aplică Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei⁵³.

Articolul 75

Norme de securitate privind protecția informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate

- (1) Centrul UE adoptă propriile sale norme de securitate echivalente cu normele de securitate ale Comisiei pentru protecția informațiilor UE clasificate („IUEC”) și a informațiilor sensibile neclasificate, în conformitate cu Deciziile (UE, Euratom) 2015/443⁵⁴ și (UE, Euratom) 2015/444 ale Comisiei. Normele de securitate ale Centrului UE acoperă, printre altele, dispozițiile privind schimbul, prelucrarea și stocarea respectivelor informații. Comitetul executiv adoptă normele de securitate ale Centrului UE în urma aprobării acestora de către Comisie.
- (2) Orice acord administrativ privind schimbul de informații clasificate cu autoritățile relevante ale unei țări terțe sau, în absența unui astfel de acord, orice transmitere ad-hoc cu titlu excepțional de IUEC către autoritățile respective trebuie să fie aprobată în prealabil de către Comisie.

⁵³ Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53).

⁵⁴ Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei (JO L 72, 17.3.2015, p. 41).

Secțiunea 8

Dispoziții generale

Articolul 76

Regim lingvistic

Centrului UE i se aplică dispozițiile prevăzute în Regulamentul nr. 1⁵⁵. Serviciile de traducere necesare pentru funcționarea Centrului UE sunt puse la dispoziție de Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene.

Articolul 77

Transparență și comunicare

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001⁵⁶ se aplică documentelor deținute de Centrul UE. În termen de șase luni de la prima sa reuniune, Consiliul de administrație adoptă normele detaliate de aplicare a regulamentului menționat.
- (2) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către Centrul UE face obiectul Regulamentului (UE) 2018/1725. În termen de șase luni de la prima sa reuniune, Consiliul de administrație stabilește măsuri pentru aplicarea regulamentului menționat de către Centrul UE, inclusiv măsuri referitoare la numirea unui responsabil cu protecția datelor al Centrului UE. Aceste măsuri sunt stabilite după consultarea Autorității Europene pentru Protecția Datelor.
- (3) Centrul UE poate desfășura activități de comunicare din proprie inițiativă în limitele domeniului său de competență. Activitățile de comunicare se desfășoară în conformitate cu planurile relevante de comunicare și diseminare adoptate de Consiliul de administrație.

Articolul 78

Măsuri antifraudă

- (1) Pentru a combate fraudă, corupția și alte activități ilegale, se aplică Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013⁵⁷.
- (2) În termen de șase luni de la *[data de începere a activităților, astfel cum se prevede la articolul 82]*, Centrul UE aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Comunităților Europene privind investigațiile interne desfășurate de OLAF și adoptă dispozițiile corespunzătoare aplicabile personalului său, folosind modelul prevăzut în anexa la acordul menționat.
- (3) Curtea de Conturi Europeană are competența de a efectua audituri, pe bază de documente și la fața locului, privind toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri ale Uniunii din partea Centrului UE.

⁵⁵ Regulamentul nr. 1 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17, 6.10.1958, p. 385).

⁵⁶ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, Jurnalul Oficial L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁵⁷ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

- (4) OLAF poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, pentru a stabili dacă s-a comis o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un grant sau cu un contract finanțat de Centrul UE, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului⁵⁸.
- (5) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) (3) și (4), acordurile de cooperare cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile privind granturile luate de Centrul UE conțin dispoziții care împuternicesc în mod expres Curtea de Conturi Europeană și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele care le revin.

Articolul 79

Răspundere

- (1) Răspunderea contractuală a Centrului UE este reglementată de legislația aplicabilă contractului în cauză.
- (2) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe în temeiul oricărei clauze compromisorii prevăzute într-un contract încheiat de Centrul UE.
- (3) În ceea ce privește răspunderea necontractuală, Centrul UE repară, în conformitate cu principiile generale comune legislațiilor statelor membre, orice prejudiciu cauzat de departamentele sale sau de membrii personalului său în exercitarea atribuțiilor care le revin.
- (4) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să soluționeze litigiile privind acordarea de despăgubiri pentru prejudiciile menționate la alineatul (3).
- (5) Răspunderea individuală a membrilor personalului față de Centru intră sub incidența dispozițiilor prevăzute în Statutul funcționarilor sau în Regimul aplicabil celorlalți agenți care îi vizează.

Articolul 80

Investigații administrative

Activitățile Centrului UE fac, de asemenea, obiectul investigațiilor efectuate de Ombudsmanul European în conformitate cu articolul 228 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 81

Acordul privind sediul și condițiile de funcționare

- (1) Dispozițiile necesare referitoare la sediul care urmează să fie pus la dispoziția Centrului UE în statul membru gazdă și facilitățile care urmează să fie furnizate de statul membru gazdă, precum și normele specifice aplicabile în acest stat directorului executiv, membrilor Comitetului executiv, personalului Centrului UE și membrilor de familie ai acestora se stabilesc într-un acord privind sediul, încheiat între Centrul UE și statul membru în care se află sediul Centrului UE după obținerea aprobării

⁵⁸ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

Comitetului executiv și în termen de cel mult [2 ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament].

- (2) Statul membru în care se află sediul Centrului UE oferă cele mai bune condiții posibile pentru a asigura funcționarea armonioasă și eficientă a Centrului UE, inclusiv școlarizare multilingvă cu orientare europeană și conexiuni de transport corespunzătoare.

Articolul 82

Începerea activităților Centrului UE

- (1) Comisia este responsabilă cu instituirea și funcționarea inițială a Centrului UE, până la preluarea atribuțiilor de către directorul executiv în urma numirii sale de către Comitetul executiv în conformitate cu articolul 65 alineatul (2). În acest scop:
- (a) Comisia poate desemna un funcționar al Comisiei care să acționeze ca director executiv interimar și să exercite atribuțiile care îi revin directorului executiv;
 - (b) prin derogare de la articolul 62 alineatul (2) litera (g) și până la adoptarea unei decizii astfel cum se menționează la articolul 62 alineatul (4), directorul executiv interimar exercită competențele de autoritate împuternicită să facă numiri;
 - (c) Comisia poate acorda asistență Centrului UE, în special prin detașarea unor funcționari ai Comisiei care să desfășoare activitățile Centrului UE sub responsabilitatea directorului executiv interimar sau a directorului executiv;
 - (d) directorul executiv interimar poate autoriza toate plățile acoperite de credite înscrise în bugetul Centrului UE după aprobarea de către Comitetul executiv și poate încheia contracte, inclusiv contracte de angajare de personal, după adoptarea schemei de personal a Centrului UE.

CAPITOLUL V

COLECTAREA DATELOR ȘI RAPORTAREA ÎN MATERIE DE TRANSPARENȚĂ

Articolul 83

Colectarea datelor

- (1) Furnizorii de servicii de găzduire, furnizorii de servicii de comunicații interpersonale și furnizorii de servicii de acces la internet colectează și pun la dispoziția Centrului UE, la cerere, date privind următoarele aspecte:
 - (a) în cazul în care furnizorul a făcut obiectul unui ordin de detectare emis în conformitate cu articolul 7:
 - măsurile luate pentru a se conforma ordinului, inclusiv tehnologiile utilizate în acest scop și garanțiile prevăzute;
 - ratele de eroare ale tehnologiilor utilizate pentru detectarea abuzurilor sexuale online asupra copiilor și măsurile luate pentru prevenirea sau remedierea oricăror erori;
 - în ceea ce privește plângerile depuse și cazurile semnalate de utilizatori în legătură cu măsurile luate pentru a se conforma ordinului, numărul de plângeri depuse direct la furnizor, numărul de cazuri înaintate unei autorități judiciare, temeiul respectivelor plângeri și cazuri, deciziile luate cu privire la respectivele plângeri și în respectivele cazuri, timpul mediu necesar pentru luarea respectivelor decizii și numărul de cazuri în care respectivele decizii au fost ulterior anulate;
 - (b) numărul de ordine de eliminare adresate furnizorului în conformitate cu articolul 14 și timpul mediu necesar pentru eliminarea sau dezactivarea accesului la elementul sau elementele materialelor în cauză care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor;
 - (c) numărul total de elemente ale materialelor care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor pe care furnizorul le-a eliminat sau la care a dezactivat accesul, defalcat pe temeiurile eliminării sau dezactivării, și anume ordin de eliminare, notificare transmisă de o autoritate competentă, de Centrul UE sau de o parte terță ori propria inițiativă a furnizorului;
 - (d) numărul de ordine de blocare adresate furnizorului în conformitate cu articolul 16;
 - (e) numărul de cazuri în care furnizorul a invocat articolul 8 alineatul (3), articolul 14 alineatul (5) sau (6) ori articolul 17 alineatul (5), prezentând motivele invocării.
- (2) Autoritățile de coordonare colectează și pun la dispoziția Centrului UE, la cerere, date privind următoarele aspecte:
 - (a) măsurile luate ca urmare a rapoartelor privind eventualele abuzuri sexuale online asupra copiilor pe care Centrul UE le-a transmis mai departe în conformitate cu articolul 48 alineatul (3), specificând în cazul fiecărui raport:

- dacă raportul a condus la inițierea unei anchete penale, a contribuit la o anchetă în curs, a condus la luarea oricărei alte măsuri sau nu a condus la luarea vreunei măsuri;
 - în cazul în care raportul a condus la inițierea unei anchete penale sau a contribuit la o anchetă în curs, stadiul sau rezultatul anchetei, inclusiv dacă respectivul caz a fost închis în faza de urmărire penală, dacă respectivul caz a condus la impunerea de sancțiuni, dacă victimele au fost identificate și salvate și, în caz afirmativ, numărul acestora, defalcat pe sex și pe vârstă, și dacă au fost arestați suspecți și au fost condamnați autori ai infracțiunilor și, în caz afirmativ, numărul acestora;
 - în cazul în care raportul a condus la orice altă măsură, tipul de măsură, stadiul sau rezultatul respectivei măsuri și motivele care au stat la baza acesteia;
 - în cazul în care nu s-a luat nicio măsură, motivele pentru care nu s-a luat nicio măsură;
- (b) cele mai importante și recurente riscuri de abuz sexual online asupra copiilor, astfel cum sunt raportate de furnizorii de servicii de găzduire și de furnizorii de servicii de comunicații interpersonale în conformitate cu articolul 3 sau identificate prin intermediul altor informații aflate la dispoziția autorității de coordonare;
- (c) o listă a furnizorilor de servicii de găzduire și a furnizorilor de servicii de comunicații interpersonale care au făcut obiectul unui ordin de detectare emis de autoritatea de coordonare în conformitate cu articolul 7;
- (d) numărul de ordine de detectare emise în conformitate cu articolul 7, defalcat pe furnizori și pe tipul de abuz sexual online asupra copiilor, și numărul de cazuri în care furnizorul a invocat articolul 8 alineatul (3);
- (e) o listă a furnizorilor de servicii de găzduire care au făcut obiectul unui ordin de eliminare emis de autoritatea de coordonare în conformitate cu articolul 14;
- (f) numărul de ordine de eliminare emise în conformitate cu articolul 14, defalcat pe furnizori, timpul necesar pentru a elimina elementul sau elementele materialelor în cauză care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor sau pentru a dezactiva accesul la respectivul element sau la respectivele elemente și numărul de cazuri în care furnizorul a invocat articolul 14 alineatele (5) și (6);
- (g) numărul de ordine de blocare emise în conformitate cu articolul 16, defalcat pe furnizori, și numărul de cazuri în care furnizorul a invocat articolul 17 alineatul (5);
- (h) o listă a serviciilor relevante ale societății informaționale care au făcut obiectul unei decizii luate în temeiul articolului 27, 28 sau 29, tipul de decizie luată și motivele care au stat la baza acesteia;
- (i) cazurile în care avizul Centrului UE în temeiul articolului 7 alineatul (4) litera (d) s-a abătut în mod substanțial de la avizul autorității de coordonare, specificând punctele în care acesta s-a abătut și principalele motive ale abaterii.
- (3) Centrul UE colectează date și generează statistici privind detectarea, raportarea și eliminarea abuzurilor sexuale online asupra copiilor sau dezactivarea accesului la

acestea în temeiul prezentului regulament. Datele se referă în special la următoarele aspecte:

- (a) numărul de indicatori din cadrul bazelor de date conținând indicatori menționate la articolul 44 și evoluția respectivului număr în comparație cu anii precedenți;
- (b) numărul de materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor transmise și de cazuri de ademenire a copiilor transmise, menționate la articolul 36 alineatul (1), defalcat pe statele membre care au desemnat autoritățile de coordonare ce au transmis respectivele materiale și cazuri, și, în ceea ce privește materialele care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, numărul de indicatori generați pe baza acestora și numărul de localizatori uniformi de resurse incluși pe lista localizatorilor uniformi de resurse în conformitate cu articolul 44 alineatul (3);
- (c) numărul total de rapoarte transmise Centrului UE în conformitate cu articolul 12, defalcat pe furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de servicii de comunicații interpersonale care au transmis raportul și pe statele membre a căror autoritate competentă a primit rapoartele transmise mai departe de Centrul UE în conformitate cu articolul 48 alineatul (3);
- (d) abuzurile sexuale online asupra copiilor la care se referă rapoartele, inclusiv numărul de elemente ale eventualelor materiale cunoscute și noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și eventualele cazuri de ademenire a copiilor, statul membru a cărui autoritate competentă a primit rapoartele transmise mai departe de Centrul UE în conformitate cu articolul 48 alineatul (3) și tipul de serviciu relevant al societății informaționale pe care îl oferă furnizorul care a transmis raportul;
- (e) numărul de rapoarte pe care Centrul UE le-a considerat ca fiind în mod vădit nefondate, astfel cum se menționează la articolul 48 alineatul (2);
- (f) numărul de rapoarte referitoare la eventuale materiale noi care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor și la eventuale cazuri de ademenire a copiilor care au fost evaluate ca nefiind materiale care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor, cu privire la care Centrul UE a fost informat în temeiul articolului 36 alineatul (3), defalcat pe state membre;
- (g) rezultatele căutărilor efectuate în conformitate cu articolul 49 alineatul (1), inclusiv numărul de imagini, materiale video și URL-uri, defalcat pe statele membre în care sunt găzduite materialele;
- (h) în cazul în care același element al unui eventual material care conține abuzuri sexuale asupra copiilor a fost raportat de mai multe ori Centrului UE în conformitate cu articolul 12 sau a fost detectat de mai multe ori prin intermediul căutărilor efectuate în conformitate cu articolul 49 alineatul (1), de câte ori respectivul element a fost raportat sau detectat în acest mod;
- (i) numărul de notificări și numărul de furnizori de servicii de găzduire notificați de Centrul UE în temeiul articolului 49 alineatul (2);
- (j) numărul de victime ale abuzurilor sexuale online asupra copiilor care au beneficiat de asistență din partea Centrului UE în temeiul articolului 21 alineatul (2) și numărul de victime care au solicitat o astfel de asistență într-un mod care să le fie accesibil, ținând seama de dizabilitățile acestora.

- (4) Furnizorii de servicii de găzduire, furnizorii de servicii de comunicații interpersonale și furnizorii de servicii de acces la internet, autoritățile de coordonare și Centrul UE se asigură că datele menționate la alineatele (1), (2) și, respectiv, (3) nu sunt stocate mai mult decât este necesar pentru raportarea în materie de transparență menționată la articolul 84. Datele stocate nu conțin date cu caracter personal.
- (5) Aceștia se asigură că datele sunt stocate în condiții de siguranță și că stocarea face obiectul unor garanții tehnice și organizatorice corespunzătoare. Aceste garanții asigură, în special, faptul că datele pot fi accesate și prelucrate numai în scopul în care sunt stocate, că se atinge un nivel ridicat de securitate și că informațiile sunt șterse atunci când nu mai sunt necesare în respectivul scop. Aceștia reexaminează în mod regulat respectivele garanții și le ajustează dacă este necesar.

Articolul 84

Raportarea în materie de transparență

- (1) Fiecare furnizor de servicii relevante ale societății informaționale întocmește un raport anual privind activitățile pe care le desfășoară în temeiul prezentului regulament. Respectivul raport compilează informațiile menționate la articolul 83 alineatul (1). Până la data de 31 ianuarie a fiecărui an ulterior anului la care se referă raportul, furnizorii pun raportul la dispoziția publicului și îl transmit autorității de coordonare din statul membru de stabilire, Comisiei și Centrului UE.
- (2) Fiecare autoritate de coordonare întocmește un raport anual privind activitățile pe care le desfășoară în temeiul prezentului regulament. Respectivul raport compilează informațiile menționate la articolul 83 alineatul (2). Până la data de 31 martie a fiecărui an ulterior anului la care se referă raportul, autoritatea de coordonare pune raportul la dispoziția publicului și îl transmite Comisiei și Centrului UE.
- (3) În cazul în care un stat membru a desemnat mai multe autorități competente în temeiul articolului 25, acesta se asigură că autoritatea de coordonare întocmește un raport unic referitor la activitățile pe care le desfășoară în temeiul prezentului regulament toate autoritățile competente și că autoritatea de coordonare primește toate informațiile relevante și sprijinul necesar în acest scop din partea celorlalte autorități competente în cauză.
- (4) Centrul UE, în strânsă cooperare cu autoritățile de coordonare, întocmește un raport anual privind activitățile pe care le desfășoară în temeiul prezentului regulament. Respectivul raport compilează și analizează, de asemenea, informațiile prevăzute în rapoartele menționate la alineatele (2) și (3). Până la data de 30 iunie a fiecărui an ulterior anului la care se referă raportul, Centrul UE pune raportul la dispoziția publicului și îl transmite Comisiei.
- (5) Rapoartele anuale în materie de transparență menționate la alineatele (1), (2) și (3) nu includ informații care pot să afecteze activitățile în curs privind acordarea de asistență victimelor sau privind prevenirea, detectarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor de abuz sexual asupra copiilor. De asemenea, acestea nu conțin date cu caracter personal.
- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 86 pentru a completa prezentul regulament cu modelele și normele detaliate necesare privind forma, conținutul exact și alte detalii ale rapoartelor și ale procesului de raportare în temeiul alineatelor (1), (2) și (3).

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 85

Evaluare

- (1) Până la [*cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament*] și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea acestuia.
- (2) Până la [*cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament*] și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia se asigură că se efectuează, în conformitate cu orientările sale, o evaluare a performanței Centrului UE în raport cu obiectivele, mandatul, sarcinile, guvernanta și sediul acestuia. Evaluarea stabilește, în special, dacă este necesar să se modifice sarcinile încredințate Centrului UE și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări.
- (3) În cadrul fiecărei a doua evaluări menționate la alineatul (2), rezultatele obținute de Centrul UE sunt analizate în raport cu obiectivele și sarcinile acestuia, examinându-se inclusiv dacă se justifică în continuare menținerea activității Centrului UE în raport cu respectivele obiective și sarcini.
- (4) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind constatările evaluării menționate la alineatul (3). Constatările evaluării se fac publice.
- (5) În scopul efectuării evaluărilor menționate la alineatele (1), (2) și (3), autoritățile de coordonare, statele membre și Centrul UE furnizează informații Comisiei, la cererea acesteia.
- (6) La efectuarea evaluărilor menționate la alineatele (1), (2) și (3), Comisia ține seama de dovezile relevante de care dispune.
- (7) După caz, rapoartele prevăzute la alineatele (1) și (4) sunt însoțite de propuneri legislative.

Articolul 86

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate îi este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolele 3, 8, 13, 14, 17, 47 și 84 îi este conferită Comisiei pentru o perioadă nedeterminată, începând cu [*data adoptării regulamentului*].
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolele 3, 8, 13, 14, 17, 47 și 84 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în respectiva decizie. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 3, 8, 13, 14, 17, 47 și 84 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la data la care acesta le-a fost notificat sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului menționat, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 87

Procedura comitetului

- (1) În scopul adoptării actelor de punere în aplicare menționate la articolul 39 alineatul (4), Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 88

Abrogarea

Regulamentul (UE) 2021/1232 se abrogă de la *[data aplicării prezentului regulament]*.

Articolul 89

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică după 6 luni de la intrarea în vigoare.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,

Pentru Consiliu,

Președinta

Președintele

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 1.1. Titlul propunerii/inițiativei
- 1.2. Domeniul de politică vizat
- 1.3. Obiectul propunerii
- 1.4. Obiective
- 1.5. Motivele propunerii/inițiativei
- 1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei
- 1.7. Modurile de gestiune preconizate

2. MĂSURI DE GESTIUNE

- 2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare
- 2.2. Sistemele de gestiune și de control
- 2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 3.1. Rubricile din cadrul financiar multianual și linia bugetară
- 3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor
- 3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor de prevenire și combatere a abuzului sexual asupra copiilor

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Domeniul de politică: Securitatea

Activitatea: Strategia UE pentru combaterea mai eficace a abuzului sexual asupra copiilor⁵⁹

1.3. Obiectul propunerii

☒ o acțiune nouă

☐ o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare⁶⁰

☐ prelungirea unei acțiuni existente

☐ o fuziune sau o redirectionare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Obiectiv(e)

Obiectiv(e) general(e)

Obiectivul general este de a îmbunătăți funcționarea pieței interne prin introducerea unor norme armonizate la nivelul UE care să permită o mai bună identificare, protejare și sprijinire a victimelor abuzului sexual asupra copiilor (ASC), să asigure prevenirea eficace a ASC și să faciliteze investigațiile privind ASC, în special prin clarificarea rolului și a responsabilităților furnizorilor de servicii online în ceea ce privește ASC.

Acest obiectiv general contribuie în mod direct la realizarea celor mai relevante obiective de dezvoltare durabilă (ODD) pentru această inițiativă, și anume ODD 5.2 (Eliminarea tuturor formelor de violență împotriva femeilor și a fetelor) și ODD 16.2 (Încetarea abuzului, a exploatării, a traficului și a tuturor formelor de violență împotriva copiilor), și abordează parțial ODD 17 în ceea ce privește colectarea de date referitoare la copiii cu handicap care solicită informații și asistență din partea Centrului UE.

Obiectiv(e) specific(e)

Obiectivul specific nr.

1. Asigurarea detectării, raportării și eliminării eficace a abuzului sexual online asupra copiilor
2. Sporirea securității juridice, a transparenței și a responsabilității și asigurarea protecției drepturilor fundamentale
3. Reducerea proliferării și a efectelor abuzului sexual asupra copiilor printr-o mai bună coordonare.

⁵⁹ Strategia UE pentru combaterea mai eficace a abuzului sexual asupra copiilor, COM(2020) 607 din 24.7.2020.

⁶⁰ Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

Se preconizează că furnizorii de servicii ale societății informaționale vor beneficia de securitatea juridică oferită de normele armonizate la nivelul UE privind detectarea, raportarea și eliminarea abuzului sexual online asupra copiilor și de niveluri mai ridicate de încredere în cazul în care serviciile pe care le oferă își asumă o responsabilitate sporită, prin adoptarea unor metode mai sigure începând cu momentul conceperii și printr-o raportare îmbunătățită și standardizată în materie de transparență.

Se preconizează că toți utilizatorii de internet, în special copiii, vor beneficia de o abordare mai structurată, facilitată de Centrul UE, în ceea ce privește prevenirea, detectarea, raportarea și eliminarea abuzului sexual online asupra copiilor în întreaga Uniune și de niveluri mai ridicate de încredere în serviciile online care adoptă metode mai sigure începând cu momentul conceperii.

Se preconizează că autoritățile naționale vor beneficia de facilitarea procesului de detectare, raportare și eliminare oferită de Centrul UE, care va contribui, în special, la asigurarea faptului că rapoartele privind abuzul sexual online asupra copiilor primite de autoritățile naționale de aplicare a legii sunt relevante și conțin suficiente informații pentru ca acestea să poată acționa. Autoritățile naționale vor beneficia, de asemenea, de facilitarea de către Centrul UE a schimbului de cunoștințe de specialitate în ceea ce privește partajarea de bune practici și de lecții învățate în întreaga UE și la nivel mondial în materie de prevenire și acordare de asistență victimelor.

Indicatori de performanță

În Raportul de evaluare a impactului care însoțește propunerea este prezentat un cadru specific de monitorizare care include o serie de indicatori pentru fiecare obiectiv specific.

În plus, programul anual de lucru al Centrului UE va stabili obiectivele și rezultatele preconizate detaliate, inclusiv indicatorii de performanță detaliați, în timp ce programul multianual de lucru va stabili obiectivele strategice, rezultatele preconizate și indicatorii de performanță generali.

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Propunerea se bazează pe articolul 114 din TFUE privind instituirea și funcționarea pieței interne.

Alegerea temeiului juridic reflectă principalele obiective ale inițiativei și domeniul de aplicare al acesteia, dat fiind faptul că internetul este, prin natura sa, transfrontalier. Articolul 114 reprezintă temeiul juridic adecvat pentru a remedia diferențele dintre dispozițiile legislative ale statelor membre care sunt de natură să obstrucționeze libertățile fundamentale și, prin urmare, să aibă un efect direct asupra funcționării pieței interne și pentru a preveni apariția unor viitoare obstacole în calea comerțului care rezultă din diferențele în ceea ce privește modul în care au evoluat legislațiile naționale.

Prezenta inițiativă urmărește să asigure norme comune care să creeze cele mai bune condiții pentru menținerea unui mediu online sigur, în cadrul căruia furnizorii de servicii să aibă un comportament responsabil. În același timp, intervenția prevede supravegherea adecvată a prestatorilor de servicii relevanți și cooperarea dintre autorități la nivelul UE, cu implicarea și sprijinul Centrului UE, după caz. Ca atare, inițiativa ar trebui să sporească securitatea juridică, încrederea, inovarea și creșterea în cadrul pieței unice a serviciilor digitale.

Se preconizează că Centrul UE propus va atinge deplina capacitate operațională la cinci ani de la data intrării în vigoare a legislației. Resursele Comisiei vor fi, de asemenea, utilizate pentru a sprijini instituirea centrului în această perioadă de adaptare.

- 1.5.2. Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

Motivele acțiunii la nivel european

O îmbunătățire satisfăcătoare a normelor aplicabile furnizorilor de servicii online relevanți care își desfășoară activitatea pe piața internă, în vederea intensificării luptei împotriva ASC, nu poate fi realizată în mod satisfăcător de către statele membre acționând în mod individual sau necoordonat. În special, un singur stat membru nu poate să împiedice sau să oprească în mod eficace circulația online a imaginilor sau a materialelor video care constituie ASC ori grooming-ul online în cazul copiilor dacă nu poate să coopereze și să își coordoneze eforturile cu entitățile private care furnizează servicii în mai multe state membre (sau chiar în toate statele membre).

În absența unei acțiuni la nivelul UE, statele membre ar trebui să adopte în continuare acte legislative naționale pentru a răspunde provocărilor actuale și emergente, ceea ce va avea drept consecință probabilă fragmentarea legislativă și divergențele legislative care ar putea afecta piața internă, în special în ceea ce privește furnizorii de servicii online care își desfășoară activitatea în mai multe state membre.

Valoarea adăugată preconizată pentru Uniune

Valoarea adăugată preconizată pentru Uniune a inițiativei include următoarele elemente:

- reducerea fragmentării și a costurilor de conformare/operationale, îmbunătățind funcționarea pieței interne. Centrul UE își va aduce contribuția în acest sens în special prin facilitarea punerii în aplicare a obligațiilor furnizorilor de servicii de a detecta, de a raporta și de a elimina ASC online, precum și prin facilitarea acțiunilor întreprinse de autoritățile de aplicare a legii ca urmare a rapoartelor transmise de furnizori;
- facilitarea și sprijinirea acțiunilor statelor membre privind prevenirea și acordarea de asistență victimelor pentru a spori eficiența și eficacitatea. Centrul UE își va aduce contribuția în acest sens în special prin facilitarea schimbului de bune practici și va îndeplini rolul de centru de cunoștințe pentru statele membre;
- reducerea dependenței de țările terțe și facilitarea cooperării cu acestea. Centrul UE își va aduce contribuția în acest sens în special prin schimbul de bune practici cu țările terțe și va facilita accesul statelor membre la cunoștințele de specialitate și lecțiile învățate din acțiunile de combatere a ASC din întreaga lume.

1.5.3. Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare

Prezenta propunere se bazează pe două acte legislative sectoriale care abordează domeniul abuzului sexual asupra copiilor. Primul act legislativ este Directiva 2011/93/UE privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatarei sexuale a copiilor și a pornografiei infantile, iar cel de al doilea act legislativ, mai recent, este Regulamentul (UE) 2021/1232 privind o derogare temporară de la anumite dispoziții ale Directivei 2002/58/CE în ceea ce privește utilizarea tehnologiilor de către furnizorii de servicii de comunicații interpersonale care nu se bazează pe numere pentru prelucrarea datelor cu caracter personal și a altor date în scopul combaterii abuzului sexual online asupra copiilor.

Directiva din 2011, care a reprezentat la momentul adoptării sale un important pas înainte, trebuie să fie transpusă integral de statele membre în regim de urgență. Comisia va continua să facă uz de competențele care îi sunt conferite prin tratate, prin intermediul procedurilor de constatare a

neîndeplinirii obligațiilor, pentru a asigura o punere în aplicare rapidă. În paralel, și astfel cum se menționează în Strategia UE pentru combaterea mai eficace a abuzului sexual asupra copiilor, Comisia a lansat un studiu care vizează să pregătească evaluarea directivei din 2011 și eventuala revizuire viitoare a acesteia.

Regulamentul (UE) 2021/1232 („regulamentul provizoriu”) a avut drept obiectiv să permită anumitor servicii de comunicații online să utilizeze în continuare tehnologiile de detectare și raportare a abuzului sexual online asupra copiilor și să elimine din cadrul serviciilor lor materialele care conțin abuzuri sexuale asupra copiilor. Acesta are o durată limitată și un domeniu de aplicare restrâns, vizând exclusiv activitățile voluntare ale anumitor servicii online pentru o perioadă interimară de maximum 3 ani, care va expira în august 2024.

Prezenta propunere se bazează pe directiva din 2011, în special pentru definirea infracțiunilor de abuz sexual asupra copiilor, și pe regulamentul provizoriu, în special pe garanțiile prevăzute de acesta pentru detectarea abuzului sexual online asupra copiilor.

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

În *Strategia UE din 2020 pentru combaterea mai eficace a ASC* sunt prevăzute opt inițiative care evidențiază importanța formulării unui răspuns global în ceea ce privește acest domeniu infracțional. Legislația este unul dintre aceste elemente. În consecință, prezenta propunere are scopul de a elabora și de a pune în aplicare un cadru juridic adecvat, de a consolida răspunsul autorităților de aplicare a legii și de a stimula acțiunea coordonată a mai multor părți interesate în ceea ce privește prevenirea, investigarea și acordarea de asistență victimelor.

Prezenta propunere este prevăzută în programul de lucru al Comisiei pentru 2021, la rubrica „Promovarea modului nostru de viață european”.

Prezenta propunere se va baza pe necesitatea ca propunerea de Act legislativ privind serviciile digitale să asigure cele mai bune condiții pentru dezvoltarea serviciilor digitale transfrontaliere inovatoare în UE pe teritoriile naționale și, în același timp, să mențină un mediu online sigur pentru toți cetățenii UE.

Scopul prezentei propuneri este de a crea un cadru specific al UE pentru combaterea și prevenirea ASC online, care să conțină elemente similare cu cele prevăzute în Regulamentul privind conținutul online cu caracter terorist și să se bazeze pe dispozițiile Actului legislativ privind serviciile digitale pentru a crea un scenariu de referință armonizat care să abordeze toate tipurile de conținut ilegal, vizând în special abuzul sexual online asupra copiilor și grooming-ul.

Se preconizează că Centrul UE, o componentă fundamentală menită să sprijine punerea în aplicare a obligațiilor furnizorilor de servicii de a detecta, de a raporta și de a elimina abuzurile sexuale online asupra copiilor, va genera câștiguri importante în materie de eficiență pentru statele membre prin facilitarea cooperării acestora și prin punerea în comun a resurselor necesare pentru acordarea de asistență tehnică la nivelul UE.

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

Un element central al evaluării diferitelor opțiuni de finanțare a fost necesitatea ca Centrul UE propus să fie independent pentru a putea facilita activitatea furnizorilor de servicii ale societății informaționale în ceea ce privește detectarea, raportarea și eliminarea abuzului sexual online asupra copiilor, precum și acțiunile întreprinse de autoritățile de aplicare a legii ca urmare a rapoartelor transmise de furnizorii de servicii.

În evaluarea impactului care însoțește prezentul document au fost analizate și alte opțiuni privind Centrul UE, de exemplu integrarea acestuia în cadrul Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA), dar s-a constatat, printre altele, că acest lucru ar duce la *un dezechilibru semnificativ în mandatul FRA, care s-ar fi dublat, jumătate din activități urmând să vizeze ASC, iar cealaltă jumătate să fie formată din sarcinile sale actuale*, ceea ce ar genera complicații suplimentare privind restructurarea guvernantei FRA și a legislației care stă la baza acesteia.

În consecință, pentru a sprijini și mai mult independența centrului, se propune ca acesta să fie independent din punct de vedere financiar și să fie finanțat de UE.

De asemenea, centrul ar trebui să fie independent de entitățile publice naționale ale statului membru gazdă, pentru a se evita riscul de a acorda prioritate și de a favoriza eforturile din respectivul stat membru. Acest lucru nu aduce atingere posibilității de a recurge la cunoștințele de specialitate ale statelor membre și ale agențiilor UE din domeniul justiției și afacerilor interne pentru a contribui la crearea unei mase critice de astfel de cunoștințe în cadrul Centrului UE propus.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

☐ **durată limitată**

☐ propunere/inițiativă în vigoare de la [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA

☐ impactul financiar din AAAA până în AAAA

☒ **durată nelimitată**

– punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate de 5 ani, începând din 2025, urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)⁶¹

☐ **Gestiune directă** asigurată de Comisie

☐ prin intermediul agențiilor executive

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☒ **Gestiune indirectă**, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);

☐ BEI și Fondului European de Investiții;

☒ organismelor menționate la articolele 70 și 71;

☐ organismelor de drept public;

☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;

☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;

☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.

Observații

Nivelul contribuției UE la Centrul privind ASC a fost identificat pe baza evaluării impactului efectuate.

⁶¹ Explicații detaliate privind modurile de gestiune, precum și trimerile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul [BudgWeb site](#):

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

Punerea în aplicare și funcționarea regulamentului vor fi reexamineate și evaluate periodic prin prezentarea de rapoarte.

Pentru a monitoriza punerea în aplicare a regulamentului, Centrul UE (împreună cu furnizorii de servicii și autoritățile de coordonare) va colecta și va analiza datele relevante pentru măsurarea eficacității obligațiilor de detectare, raportare și eliminare. Autoritățile coordonatoare și furnizorii de servicii de găzduire sau de servicii de comunicații interpersonale vor contribui la colectarea și raportarea datelor cu privire la aspecte care țin de responsabilitatea lor. Datele colectate de Centrul UE ar trebui să fie puse la dispoziția autorităților de coordonare și a Comisiei pentru a putea evalua punerea în aplicare a regulamentului.

Centrul UE va publica rapoarte anuale în materie de transparență. Aceste rapoarte, care vor fi făcute publice și vor fi transmise Comisiei, ar trebui să compileze și să analizeze informațiile din cadrul rapoartelor anuale întocmite de furnizorii de servicii relevante ale societății informaționale și de autoritățile de coordonare, completate cu alte surse relevante, și să conțină informații privind activitățile centrului.

Pe baza statisticilor și a informațiilor colectate prin intermediul proceselor structurate și a mecanismelor de raportare în materie de transparență prevăzute în prezentul regulament, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a acestuia în termen de cinci ani de la data intrării sale în vigoare și, ulterior, la fiecare cinci ani. Comisia va prezenta Parlamentului European și Consiliului un raport privind constatările evaluării.

Toate agențiile Uniunii lucrează în cadrul unui sistem de monitorizare strictă, din care fac parte coordonatorul controlului intern, Serviciul de Audit Intern al Comisiei, Consiliul de administrație, Comisia, Curtea de Conturi și autoritatea bugetară. Acest sistem este prevăzut în capitolul 4 din Propunerea de regulament de instituire a Centrului UE pentru prevenirea și combaterea abuzului sexual asupra copiilor.

În conformitate cu declarația comună privind agențiile descentralizate ale UE, în cadrul programului anual de lucru al centrului vor fi prezentate în detaliu obiectivele și rezultatele preconizate, inclusiv indicatorii de performanță. Pentru fiecare activitate înscrisă în cadrul programului de lucru al centrului vor fi prevăzuți indicatori-cheie de performanță. Activitățile centrului vor fi apoi evaluate în raport cu acești indicatori în cadrul raportului anual de activitate.

Programul anual de lucru va fi în concordanță cu programul multianual de lucru, ambele trebuind să fie incluse într-un document de programare unic anual care va fi transmis Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Consiliul de administrație al Centrului UE va fi responsabil cu furnizarea de orientări generale privind activitățile Centrului UE. Comitetul executiv va fi responsabil cu gestionarea administrativă, bugetară și operațională eficientă și eficace a Centrului UE și cu adoptarea unei estimări bugetare privind activitățile centrului, care va fi transmisă Comisiei.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse

Având în vedere că cea mai mare parte a finanțării în temeiul prezentei propuneri se referă la instituirea noului Centru al UE, finanțarea din bugetul UE va fi executată prin gestiune indirectă.

Se va institui o strategie adecvată de control intern pentru a se asigura executarea cu eficacitate și eficiență a acestui buget.

În ceea ce privește verificările *ex post*, Centrul UE, în calitate de agenție descentralizată, face obiectul:

- auditului intern efectuat de Serviciul de Audit Intern al Comisiei;
- rapoartelor anuale ale Curții de Conturi Europene, care furnizează o declarație de asigurare cu privire la fiabilitatea conturilor anuale și la legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente;
- descărcării anuale de gestiune acordate de Parlamentul European;
- unor posibile investigații efectuate de OLAF pentru a se asigura în special faptul că resursele alocate agențiilor sunt utilizate în mod corespunzător.

În calitate de agenție din domeniul justiției și afacerilor interne care este parteneră DG HOME, Centrul UE va face obiectul strategiei DG HOME privind controlul agențiilor descentralizate, pentru a se asigura o raportare fiabilă în cadrul raportului său anual de activitate. Cu toate că agențiile descentralizate au o responsabilitate deplină în ceea ce privește execuția bugetului lor, DG HOME este responsabilă cu plata regulată a contribuțiilor anuale stabilite de autoritatea bugetară.

Activitățile Centrului UE vor face, de asemenea, obiectul supravegherii de către Ombudsman în conformitate cu articolul 228 din tratat.

2.2.2. Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor

Întrucât Centrul UE va fi o agenție nou-înființată, există riscul ca procesul de recrutare să nu se deruleze conform calendarului prevăzut, ceea ce ar afecta capacitatea sa operațională. În acest caz, sprijinul direcției generale tutelare este esențial în ceea ce privește rolurile ordonatorului de credite și exercitarea competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri⁶², conferite prin Statutul funcționarilor, până când centrul va atinge deplina autonomie administrativă.

Pe parcursul fazei de creștere în intensitate, care va dura cinci ani, vor fi necesare reuniuni frecvente și contacte regulate între direcția generală tutelară și centru, astfel încât acesta să devină autonom și operațional conform calendarului stabilit.

Evaluarea riscurilor privind punerea în aplicare efecace a prezentei propuneri ține seama de obiectivul de reglementare de a îmbunătăți și de a consolida detectarea, raportarea și eliminarea ASC online în întreaga Uniune și de faptul că aplicarea pe scară mai largă a regulamentului ar antrena o sporire semnificativă a volumului și a calității raportării. Evaluarea impactului a furnizat estimări privind numărul preconizat de rapoarte, însă numărul real de rapoarte pe care le va primi centrul și, prin urmare, volumul de muncă al acestuia pot fi diferite față de estimări.

Centrul UE va trebui să pună în aplicare un cadru de control intern care să fie conform celui aplicat de Comisia Europeană. În cadrul rapoartelor sale anuale, Centrul UE va furniza informații privind controalele sale interne.

Se va institui o structură de audit intern care va ține seama de riscurile specifice funcționării Centrului UE, va introduce o abordare sistematică și disciplinată pentru a evalua eficacitatea proceselor în materie de gestionare a riscurilor, de control și guvernanta și va emite recomandări menite să asigure îmbunătățirea acestor procese.

⁶²

C(2013) 3288 final din 4.6.2013.

DG HOME efectuează un exercițiu anual de gestionare a riscurilor pentru a identifica și a evalua eventualele riscuri ridicate conexe operațiunilor desfășurate de agenții. Riscurile considerate critice sunt raportate anual în planul de gestionare al DG HOME și sunt însoțite de un plan de acțiune în care sunt stabilite măsurile de atenuare.

2.2.3. Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)

Raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate este prezentat de Comisie. Conform raportului anual de activitate pe 2020 al DG HOME, acesta a fost de 0,16 % în cazul entităților cărora le-a fost încredințată gestiunea indirectă și în cazul agențiilor descentralizate.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

Măsurile de prevenire a fraudei aplicabile Comisiei vor viza și creditele suplimentare necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament.

În ceea ce privește Centrul UE propus, DG HOME a elaborat și actualizează cu regularitate o strategie antifraudă internă, care are drept punct de referință strategia furnizată de OLAF.

Centrul UE propus, instituit ca agenție descentralizată, s-ar încadra în sfera de aplicare a acestei strategii.

DG HOME, în raportul său anual de activitate pe 2020, a concluzionat că procesele de prevenire și detectare a fraudei au permis obținerea unei asigurări rezonabile cu privire la îndeplinirea obiectivelor de control intern.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./ Nedif.	din partea țărilor AELS	din partea țărilor candidate	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
5	12 10 04 Centrul UE pentru prevenirea și combaterea abuzului sexual asupra copiilor „ASC”	Nedif.	DA /NU	DA /NU	DA /NU	DA/NU

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor *

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	5	Securitate și apărare
--	----------	-----------------------

ASC			2022	2023	2024	2025 ⁶³	2026	2027	TOTAL CFM 2021- 2027	2028	2029	2030
Titlul 1:	Angajamente	(1)				11,122	10,964	16,497	38,583	22,269	26,694	28,477
	Plăți	(2)				11,122	10,964	16,497	38,583	22,269	26,694	28,477
Titlul 2:	Angajamente	(1a)										
	Plăți	(2a)										
Titlul 3:	Angajamente	(3a)										
	Plăți	(3b)										
TOTAL credite pentru ASC	Angajamente	=1+1a+3 a				11,122	10,964	16,497	38,583	22,269	26,694	28,477
	Plăți	=2+2a+3 b				11,122	10,964	16,497	38,583	22,269	26,694	28,477

* **Notă:** Toate calculele au fost efectuate pe baza ipotezei conform căreia Centrul UE și-ar avea sediul la Bruxelles, întrucât nu s-a luat încă o decizie în acest sens. Perioada de creștere în intensitate pentru instituirea Centrului UE a fost evaluată la cinci ani, începând din **2025**, capacitatea operațională deplină urmând să fie atinsă până la **sfârșitul anului 2029**; cuantumul total al cheltuielilor centrului va fi de **28,477 milioane EUR** în 2030, primul an complet în care vor fi scadente costurile cu personalul aferente efectivului complet de angajați. Bugetul total al centrului crește cu 2 % în fiecare an pentru a acoperi inflația.

⁶³ Anul 1 include costurile inițiale de înființare aferente infrastructurii în valoare d 5 milioane EUR (și anume baza de date conținând indicatori și sediul).

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	„Cheltuieli administrative”							
--	----------	------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTAL
DG: HOME								
○ Resurse umane		0,201	0,780	1,174	1,197	1,221	1,245	5,818
○ Alte cheltuieli administrative		-	0,660	0,660	0,330	-	-	1,650
TOTAL DG HOME	Credite	0,201	1,440	1,834	1,527	1,221	1,245	7,468
		2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTAL
DG: HOME								
• Resurse umane		0,201	0,780	1,174	1,197	1,221	1,245	5,818
• Alte cheltuieli administrative		-	0,660	0,660	0,330	-	-	1,650
TOTAL DG HOME	Credite	0,201	1,440	1,834	1,527	1,221	1,245	7,468

TOTAL credite de la RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,201	1,440	1,834	1,527	1,221	1,245	7,468
--	-----------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTAL
TOTAL credite de la RUBRICILE 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,201	1,440	1,834	12,649	12,185	17,742	46,051
	Plăți	0,201	1,440	1,834	12,649	12,185	17,742	46,051

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor organismului de combatere a ASC

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR

A se indica obiectivele și realizările				Anul		Anul		Anul		Total CFM 2021-2027		Anul		Anul		Anul	
				2025		2026		2027				2028		2029		2030	
↓	Tip	Costuri medii	Ț	Costuri	Ț	Costuri	Ț	Costuri	Ț	Costuri	Ț	Costuri	Ț	Costuri	Ț	Costur i	
			Ț	Costuri	Ț	Costuri	Ț	Costuri	Ț	Costuri	Ț	Costuri	Ț	Costuri	Ț	Costuri	Ț
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1																	
Detectarea, raportarea și eliminarea eficace a abuzului sexual online asupra copiilor																	
- Realizare	Servicii și sprijin pentru autoritățile publice și furnizorii de servicii			1,919		3,741		5,835		11,494		8,017		9,700		10,448	
- Realizare	Activități de comunicare și facilitare			0,411		0,802		1,250		2,463		1,718		2,079		2,239	
- Realizare	Activități de cercetare, audit și investigare			0,411		0,802		1,250		2,463		1,718		2,079		2,239	
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1					2,741		5,344		8,335		16,420		11,453		13,857		14,926
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2																	
Sporirea securității juridice, a transparenței și a responsabilității și asigurarea protecției drepturilor fundamentale																	
- Realizare	Servicii și sprijin pentru punerea în aplicare a regulamentului			0,582		1,136		1,771		3,489		2,434		2,944		3,172	
- Realizare	Activități de comunicare și facilitare			0,103		0,200		0,313		0,616		0,429		0,520		0,560	
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2					0,685		1,336		2,084		4,105		2,863		3,464		3,732
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 3																	
Reducerea proliferării și a efectelor abuzului sexual asupra copiilor printr-o mai bună coordonare a eforturilor																	
- Realizare	Servicii și sprijin pentru autoritățile publice, furnizori și experți			6,887		2,999		4,255		14,141		5,567		6,561		6,873	
- Realizare	Activități de comunicare și facilitare			0,404		0,643		0,912		1,959		1,193		1,406		1,473	
- Realizare	Cercetare și evaluare – Acordarea de asistență victimelor și prevenire			0,404		0,643		0,912		1,959		1,193		1,406		1,473	
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 3					7,696		4,284		6,078		18,058		7,953		9,373		9,819
TOTAL					11,122		10,964		16,497		38,583		22,269		26,694		28,477

3.2.3. Impactul estimat asupra resurselor umane ale organismului de combatere a ASC

Sinteză

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	2025	2026	2027	Total CFM 2021-2027	2028	2029	2030
--	------	------	------	---------------------------	------	------	------

Agenți temporari (grade AD)	1,166	3,229	5,547	9,942	7,956	9,919	11,037
Agenți temporari (grade AST)	0,500	1,445	2,687	4,631	3,978	4,779	5,151
Agenți contractuali	0,226	0,690	1,173	2,089	1,675	2,197	2,490
Experți naționali detașați							

TOTAL	1,892	5,363	9,407	16,662	13,610	16,895	18,677
--------------	--------------	--------------	--------------	---------------	---------------	---------------	---------------

Nevoi în materie de personal (ENI)

	2025	2026	2027	Total CFM 2021-2027	2028	2029	2030
--	------	------	------	---------------------------	------	------	------

Agenți temporari (grade AD)	14	24	40	60	50	60	60
Agenți temporari (grade AST)	6	11	20	20	25	28	28
Agenți contractuali	5	10	15	15	20	25	25
Experți naționali detașați							

TOTAL	25	45	75	75	95	113	113
--------------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	------------	------------

Noile recrutări au fost calculate luând 50 % din costurile cu personalul pentru anul 2022 și 50 % din costurile suplimentare cu personalul pentru anii următori.

3.2.4. Necesarul de resurse umane estimat pentru DG HOME, direcția generală tutelară

☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.

☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimarea se exprimă în numere întregi (sau cel mult cu o zecimală)

	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)						
20 01 02 01 și 20 01 02 02 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	2	5	5	5	5	5
20 01 02 03 (în delegații)						
01 01 01 01 (cercetare indirectă)						
10 01 05 01 (cercetare directă)						
○ Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)⁶⁴						
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)	1	4	4	4	4	4
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)						
Linie (linii) bugetară (bugetare) (a se preciza) ⁶⁵	- la sediu ⁶⁶					
	- în delegații					
01 01 01 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)						
10 01 05 02 (AC, END, INT – cercetare directă)						
Alte linii bugetare (a se preciza)						
TOTAL	3	9	9	9	9	9

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

⁶⁴ AC = agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

⁶⁵ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

⁶⁶ În principal pentru fondurile politicii de coeziune a UE, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură (FEAMPA).

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și agenți temporari	Personalul Comisiei din cadrul DG HOME se va ocupa de următoarele aspecte: 1) pregătirea terenului pentru instituirea centrului, ceea ce implică întocmirea programului de lucru și a rapoartelor de activitate; 2) elaborarea de orientări privind procesele operaționale legate de obligațiile în materie de riscuri, detectare, raportare și eliminare prevăzute în legislație; 3) înregistrarea de noi progrese în ceea ce privește activitățile centrului din domeniul prevenirii și acordării de asistență victimelor; 4) furnizarea de sprijin administrativ pentru instituirea centrului; 5) asigurarea serviciilor de secretariat pentru Consiliul de administrație al centrului, conform dispozițiilor adoptate.
Personal extern	Personalul extern recrutat treptat în cadrul Centrului UE, conform dispozițiilor adoptate, va prelua de la personalul Comisiei anumite responsabilități și va operaționaliza sistemele și procesele centrului în ceea ce privește procesele de detectare, raportare și eliminare. Personalul centrului va începe, de asemenea, să acorde asistență în ceea ce privește crearea de rețele de cunoștințe de specialitate în toate domeniile sale de competență. Informații detaliate privind sarcinile Centrului UE sunt prevăzute în secțiunea 2 a capitolului 4 din propunerea de regulament de mai sus.

În secțiunea 4 din anexa de mai jos se prezintă metoda de calcul al costului unităților ENI.

3.2.5. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

☐ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu actualul cadru financiar multianual.

☒ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

Propunerea include resurse financiare și umane suplimentare pentru Centrul privind ASC. Impactul bugetar al resurselor financiare suplimentare alocate combaterii ASC va fi compensat printr-o reducere compensatorie a cheltuielilor programate în cadrul rubricii 5.

☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau revizuirea cadrului financiar multianual⁶⁷.

3.2.6. Contribuțiile terților

☒ Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților.

Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

⁶⁷ A se vedea articolele 12 și 13 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 2093/2020 al Consiliului din 17 decembrie 2020 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.

☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:

- ☐ asupra resurselor proprii
- ☐ asupra altor venituri
- ☐ A se preciza dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ⁶⁸						
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
Articolul								

Pentru veniturile diverse „alocate”, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

[...]

A se preciza metoda utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor.

[...]

⁶⁸ În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.

1. ANEXĂ LA FIȘA FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

Titlul propunerii/inițiativei:

Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor de prevenire și combatere a abuzului sexual asupra copiilor

1. NUMĂRUL și COSTURILE aferente RESURSELOR UMANE CONSIDERATE NECESARE
2. COSTURI aferente ALTOR CHELTUIELI ADMINISTRATIVE
3. TOTAL CHELTUIELI ADMINISTRATIVE
4. METODELE DE CALCUL UTILIZATE PENTRU ESTIMAREA COSTURILOR
 - 4.1. Resurse umane
 - 4.2. Alte cheltuieli administrative

Prezenta anexă trebuie să însoțească fișa financiară legislativă atunci când se lansează consultarea interservicii.

Tabelele de date sunt utilizate ca sursă pentru tabelele conținute în fișa financiară legislativă. Acestea sunt destinate exclusiv uzului intern în cadrul Comisiei.

1. Costurile aferente resurselor umane considerate necesare

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual		2022		2023		2024		2025		2026		2027				TOTAL	
		ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite
○ Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)																	
20 01 02 01 – Sediul și reprezentanțe	AD	2	0,157	5	0,560	5	0,817	5	0,833	5	0,850	5	0,867			5	4,084
	AST																
20 01 02 03 – Delegațiile Uniunii	AD																
	AST																
○ Personal extern ⁶⁹																	
20 02 01 și 20 02 02 – Personal extern – Sediul și reprezentanțe	AC	0	0,000	3	0,130	3	0,265	3	0,271	3	0,276	3	0,282			3	1,224
	END	1	0,044	1	0,090	1	0,092	1	0,093	1	0,095	1	0,097			1	0,511
	INT																
20 02 03 – Personal extern – Delegațiile Uniunii	AC																
	AL																
	END																
	INT																
	JPD																
Alte linii bugetare legate de resursele umane (a se preciza)																	
Subtotal resurse umane – RUBRICA		3	0,201	9	0,780	9	1,174	9	1,197	9	1,221	9	1,245			9	5,818

⁶⁹ AC = agent contractual; AL = agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual		2022		2023		2024		2025		2026		2027				TOTAL	
		ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite
7																	

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

În afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual		2022		2023		2024		2025		2026		2027				TOTAL	
		ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite
O Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)																	
01 01 01 01 Cercetare indirectă ⁷⁰ 01 01 01 11 Cercetare directă Altă linie bugetară (a se preciza)	AD																
	AST																
O Personal extern ⁷¹																	
Personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).	- la sediu	AC															
		END															
		INT															
	- în delegațiile Uniunii	AC															
		AL															
		END															
		INT															
		JPD															
01 01 01 02 Cercetare indirectă 01 01 01 12 Cercetare directă Altă linie bugetară (a se preciza) ⁷²	AC																
	END																
	INT																
Alte linii bugetare legate de resursele umane (a se preciza)																	

⁷⁰ A se alege linia bugetară relevantă sau a se preciza o altă linie bugetară, dacă este necesar; în cazul în care sunt vizate mai multe linii bugetare, personalul ar trebui să fie diferențiat în funcție de fiecare linie bugetară în cauză.

⁷¹ AC = agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

⁷² A se alege linia bugetară relevantă sau a se preciza o altă linie bugetară, dacă este necesar; în cazul în care sunt vizate mai multe linii bugetare, personalul ar trebui să fie diferențiat în funcție de fiecare linie bugetară în cauză.

În afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual		2022		2023		2024		2025		2026		2027		TOTAL	
		ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite
Subtotal resurse umane – În afara RUBRICII 7															
Total resurse umane (toate rubricile CFM)		3	0,201	9	0,780	9	1,174	9	1,197	9	1,221	9	1,245	9	5,818
În afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual		2022		2023		2024		2025		2026		2027		TOTAL	
		ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)															
01 01 01 01 Cercetare indirectă ⁷³ 01 01 01 11 Cercetare directă Altă linie bugetară (a se preciza)	AD														
	AST														
• Personal extern ⁷⁴															
Personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).	- la sediu	AC													
		END													
		INT													
	- în delegațiile Uniunii	AC													
		AL													
		END													
		INT													
		JPD													
01 01 01 02 Cercetare indirectă	AC														
	END														

⁷³ A se alege linia bugetară relevantă sau a se preciza o altă linie bugetară, dacă este necesar; în cazul în care sunt vizate mai multe linii bugetare, personalul ar trebui să fie diferențiat în funcție de fiecare linie bugetară în cauză.

⁷⁴ AC = agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

În afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual		2022		2023		2024		2025		2026		2027				TOTAL	
		ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite	ENI	Credite
01 01 01 12 Cercetare directă Altă linie bugetară (a se preciza) ⁷⁵	INT																
Alte linii bugetare legate de resursele umane (a se preciza)																	
Subtotal resurse umane – În afara RUBRICII 7																	
Total resurse umane (toate rubricile CFM)		3	0,201	9	0,780	9	1,174	9	1,197	9	1,221	9	1,245			9	5,818

⁷⁵

A se alege linia bugetară relevantă sau a se preciza o altă linie bugetară, dacă este necesar; în cazul în care sunt vizate mai multe linii bugetare, personalul ar trebui să fie diferențiat în funcție de fiecare linie bugetară în cauză.

2. Costuri aferente altor cheltuieli administrative

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite administrative
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite administrative, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Total
La sediu sau pe teritoriul UE:							
20 02 06 01 – Cheltuieli pentru efectuarea de delegații și cheltuieli de reprezentare	0,000	0,200	0,200	0,100	0,000	0,000	0,500
20 02 06 02 – Costuri aferente conferințelor și reuniunilor	0,000	0,460	0,460	0,230	0,000	0,000	1,150
20 02 06 03 – Comitete ⁷⁶							
20 02 06 04 Studii și consultări							
20 04 – Cheltuieli IT (instituționale) ⁷⁷							
Alte linii bugetare care nu sunt legate de resursele umane (a se preciza, dacă este cazul)							
În delegațiile Uniunii							
20 02 07 01 – Cheltuieli pentru delegații, conferințe și reprezentare							
20 02 07 02 – Activități de perfecționare a personalului							
20 03 05 – Infrastructură și logistică							
Alte linii bugetare care nu sunt legate de resursele umane (a se preciza, dacă este cazul)							
Subtotal „Altele” – RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	0,000	0,660	0,660	0,330	0,000	0,000	1,650

⁷⁶ A se preciza tipul de comitet și grupul căruia îi aparține.

⁷⁷ Este necesar avizul DG DIGIT – Echipa de investiții IT [a se vedea Orientările privind finanțarea IT, C(2020) 6126 final din 10.9.2020, pagina 7].

milioane EUR (cu trei zecimale)

În afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Total
Cheltuieli cu asistența tehnică și administrativă (cu excepția personalului extern) din creditele operaționale (fostele linii „BA”):							
- la sediu							
- în delegațiile Uniunii							
Alte cheltuieli de gestiune pentru cercetare							
Politica de cheltuieli IT privind programele operaționale ⁷⁸							
Cheltuieli IT instituționale privind programele operaționale ⁷⁹							
Alte linii bugetare care nu sunt legate de resursele umane (a se preciza, dacă este cazul)							
Subtotal „Alte” – În afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual							
Total alte cheltuieli administrative (toate rubricile CFM)	0,000	0,660	0,660	0,330	0,000	0,000	1,650

⁷⁸ Este necesar avizul DG DIGIT – Echipa de investiții IT [a se vedea Orientările privind finanțarea IT, C(2020) 6126 final din 10.9.2020, pagina 7].

⁷⁹ Acest element include sistemele administrative locale și contribuțiile la cofinanțarea sistemelor informatice corporative [a se vedea Orientările privind finanțarea IT, C(2020) 6126 final din 10.9.2020].

3. Total costuri administrative (toate rubricile CFM)

milioane EUR (cu trei zecimale)

Sinteză	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Total
Rubrica 7 – Resurse umane	0,201	0,780	1,174	1,197	1,221	1,245	5,818
Rubrica 7 – Alte cheltuieli administrative		0,660	0,660	0,330			1,650
Subtotal rubrica 7							
În afara rubricii 7 – Resurse umane							
În afara rubricii 7 – Alte cheltuieli administrative							
Subtotal alte rubrici							
TOTAL RUBRICA 7 și în afara RUBRICII 7	0,201	1,440	1,834	1,527	1,221	1,245	7,468

Necesarul de credite administrative va fi acoperit de creditele alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau care au fost redistribuite, completate, dacă este necesar, cu resursele suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și ținând seama de constrângerile bugetare existente.

4. Metodele de calcul utilizate pentru estimarea costurilor

4.1 Resurse umane

Această parte stabilește metoda de calcul utilizată pentru estimarea resurselor umane considerate necesare [ipoteze referitoare la volumul de muncă, inclusiv locuri de muncă concrete (profiluri profesionale specifice sistemului Sysper2), categoriile de personal și costurile medii aferente]

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual
<u>NB:</u> Costurile medii cu fiecare categorie de personal de la sediul central sunt disponibile pe BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx
• Funcționari și agenți temporari Costurile cu funcționarii din cadrul DG HOME, direcția generală tutelară, au fost calculate pe baza următorului cost mediu: 157 000 EUR pe an (referință: Nota circulară a DG BUDGET către RUF, Ares(2021) 7378761 din 30.11.2021), prin aplicarea, începând cu 2023, a unei creșteri de 2 % pe an pentru a acoperi inflația. Ancheta asupra forței de muncă propune utilizarea de resurse umane suplimentare în cadrul direcției generale tutelare (DG HOME), și anume 9 angajați suplimentari cu normă întreagă, pe lângă cei care lucrează deja în cadrul domeniului de politică „Securitatea în era digitală”, care să aibă sarcini conexe strategiei mai ample a UE privind combaterea ASC și sarcini de sprijin administrativ. Resursele umane sunt repartizate după cum urmează (în ENI): * 5 AD
• Personal extern Costurile cu expertul național detașat și agenții contractuali din cadrul direcției generale parteneri au fost calculate pe baza următoarelor costuri medii: 88 000 EUR și 85 000 EUR pe an (referință: Nota circulară a DG BUDGET către RUF, Ares(2021) 7378761 din 30.11.2021), prin aplicarea, începând cu 2023, a unei creșteri de 2 % pe an pentru a acoperi inflația. Resursele umane sunt repartizate după cum urmează (în ENI): * 1 END și 3 AC

În afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual
☐ Numai posturile finanțate din bugetul de cercetare
☐ Personal extern
În afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual
• Numai posturile finanțate din bugetul de cercetare
• Personal extern

4.2 Alte cheltuieli administrative

A se furniza informații detaliate privind metoda de calcul utilizată pentru fiecare linie bugetară și, în special, ipotezele pe care se bazează (de exemplu, numărul de reuniuni pe an, costurile medii etc.)

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual
--

Aceste costuri vor acoperi următoarele: activitățile operaționale (de exemplu, reuniuni tehnice cu părțile interesate); sprijinul acordat rețelelor de experți (activități de coordonare, reuniuni); activitățile de traducere și interpretariat; publicarea și diseminarea rezultatelor cercetării; comunicarea (inclusiv campaniile de comunicare).

În afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual
--